

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Published by
Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.

Грудень

11

1966

December

Собор св. Софії у Києві

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК XXIII ГРУДЕНЬ Ч. 11

OUR LIFE

Vol. XXIII. DECEMBER No. 11

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня

Редагує Колегія — Лідія Бурачинська, Олена Лотоцька, д-р Наталя Ішук, Ірина Пеленська, Марта Тарнавська, Наталя Чапленко, Марія Юркевич. Листування й передплату висилати на адресу:

4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.
Tel DA 4-7304

Річна передплата в ЗДА і Канаді від січня 1963 \$5.00
Піврічна передплата \$2.75
Річна передплата в Англії 1½ ф. ст.
Річна передплата в Австралії 4 а. д.
Річна передплата у Франції 10 н. фр.
В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
Поодиноке число 50 центів

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August, of the Ukrainian National Women's

League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.
Tel DA 4-7304

Subscription in the United States of America \$5.00 per year, half year \$2.50. Subscription in Canada \$5.00 per year, half year \$2.75. Subscription in England 1½ pound sterling, per year. Subscription in Australia 4 Austr. dollars per year. Subscription in France 10 n. fr. per year.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Penna., under the Act of March 3, 1879.

Single Copy 50 cents

Зміст:

- В. Вовк: Перед яслами
- І. Кашубинська: Господарські справи
- І. Левкович: Свята Вечера
- І. П.: Малята і Різдвяні традиції
- М. Галун-Блак: Кутя
- М. А. Кейван: Перед Різдвом
- О. Вікул: Цінні досліді
- Ірина: Ще один голос
- Л. Бура: Літописець
- Наші Градуантки: Молоді лікарки
- Christmas Traditions
- М. Tarnavsky: What to Read
- А. Різник: Olga Kupchin
- Косметичка: Догляд за волоссям
- З. Терлецька: Святочний обід
- Вишивана скатертина
- Мотря: Розкажуть, бабуню...
- О. Цегельська: Тайна медяникового серця
- П. Кізко: Вивірка
- Об'їздка голови США
- Зміст XXIII річник

ПРЕДСТАВНИЦТВА „НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
16a Prospect St.
Glenroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Дарія Мельникович
c/c No. 7 887 92 de Paris
26, rue de Torcy
Paris 18-e
France

На терені США

10. грудня — Андріївський Вечір — 10 Відділ США у Філадельфії

14. січня — Маланчин Вечір — 44 Відділ США у Філадельфії

КРІЗЬ НОВІ ФІЛЬМИ

ПРИГОДИ ТОМА СОЕРА — The Adventures of Tom Sawyer. У фільмі змальоване життя малого американського містечка над рікою Міссісіпі з класичним героєм Марка Твена.

ЗАСІДКА — Ambush Bay. Военний фільм, в якому описана місія морських піхотинців на острові, окупованому японцями.

НЕМОВ ПТАХИ — Birds Do It. Приемна фарса на високопростірні досліді в Кейп Кеннеді.

ЕЛ ГРЕСО — El Greco. Життя славного маляря Ел Греко та його кохання з еспанською шляхтянкою. Грає Мел Феррер.

БЕЗНАСТАННЕ ЛІТО — The Endless Summer. Два хлопці шукають вічного літа, щоб насолоджуватись морським спортом.

ОКО ЗА ОКО — Eye for An Eye. Пригодницький фільм, в якому грають з успіхом сліпий і каліка.

ФАНТАСТИЧНА ПОДОРОЖ — Fantastic Voyage. Популярно-науковий фільм, що пояснює діяння людського організму та операцію мозку.

Замовляйте
ДЛЯ ДИТЯЧИХ СВІТЛИЧОК
рисунковий зшиток

МАЛЮЄМО

з азбукою

Видання 29 Відд. США в Шикаго.
Обгортка й рисунки — Лідія Петруняк

Замовляти у голови Відділу:

Mrs. Wira Markevych
4821 N. Harding St.
Chicago, Ill. 60625

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У повідомленні про пожертву Відділу ОЖ ЛВУ з Гемилтону у першу річницю смерті членки бл. п. Юстини Грицак пропущено суму. Відділ зложив 10 дол. замість квітів на її могилу. За недогляд перепрошуємо.

На обгортці:

Собої св. Софії у Києві

On the Front Page:

St. Sofia Cathedral in Kiev, Ukraine.

Наше Життя

РІК XIII.

ГРУДЕНЬ, 1966

Ч. 11

ВІРА ВОВК

Перед яслами

Перед Твоїми яслами, малий Ісусе,
Стоїть багато білих і чорних овець,
З якими Ти любиш ігратися.

З їх кучерів Твоя Мати пряде довгі нитки,
Тче Тобі з них капчурі і чорно-білі бесаги
На дари від святих Трьох Царів.

Перед Твоїми яслами, малий Ісусе,
Поклякали лагідноокі серни і дужі олені,
Що розкажуть Тобі верховинні легенди.

Вони дихають тепло на Твою сорочечку
І дарують Тобі своє пахуче сіно,
Бо надворі сніг скрипить під постоломи.

Перед Твої ясла, малий Ісусе,
Приблукало примезле мале вовчєня,
Перекинуло Твій ящик, лизнуло Твій борщик,

І скочило до Тебе на м'яку пеленку.
Мати Божа сплеснула руками:
„Ой, горенько! Воно мені Синка подряпає!“

Але мале вовчєня дивилось на неї сумнооко:
„Всі мене гонять, нікому я непотрібне,
Раз найшло тепле лігво — невже проженеш?“

Мати Божа всміхнулась, порскнула сміхом
[ангели:

Ісус притулився до сірої вовчої вовни
І — задрімав. Заграли дудки й сопілки.

Із збірки „Зоря провідна“

Проминув один рік

Вже проминув рік від XIV. Конвенції СУА. Є доволі часу, щоб побачити в належному відступі її резолюції, щоб перевірити її напрямні. Адже всі нові клічі вимагають часу для здійснення, а найважніше — відповідного ґрунту. Бо від того залежить чи не половина всього успіху нашої роботи.

Це й сталося на Річних Зборах Гол. Управи. Вони відбулися в днях 12. і 13. листопада ц. р., в Домі СУА у Філадельфії. І під час тих дводенних нарад можна було з'ясувати собі, як росте і куди прямує наша організація. А також, які перешкоди зарисовуються на її дорозі.

З радістю можна ствердити, що звіти були успішні. Не тільки в осягах поодиноких ділянок, хоч їх теж не бракувало. Але в тому, що звіти були реальні, опирались на фактах і ділових даних. Для них були використані звітні листки Відділів, отже давали перегляд праці цілої організації.

Два великі проекти вже пущено в рух. Це є — творення Відділів СУА з допомогою передплатниць Нашого Життя у дальших місцевостях, а разом із тим проголошення листопаду місяцем нового членства СУА. Дальше — увага для української книжки в Гуртках Книголюбів, що мають постати при Відділах СУА. Місяць жовтень — проголошено місяцем Гуртків Книголюбів на терені СУА.

Назрівають ще й інші проекти в наших ділянках праці. Та найбільшим нашим осягом цього року — це участь голови СУА у Конгресі Міжнар. Жін. Ради в Тегерані. Там, на найвищому рівні, українські представниці ввійшли у світову проблематику жіночого руху та могли здобути приятелів для нашого народу. Про характер цих взаємин було обширне звітування в українській пресі.

Відчувається ще одне організаційне скріплення внастрі нашій організації. Це є ріст і значення наших Окружних Рад, що промінювало із звітів голів. Зарисувалась відповідальність за долю кількох чи кільканадцятьох Відділів СУА, розуміння їх особливостей і потреб. Це є запорука не тільки кращої опіки для Відділів, але й виховання провідних одиниць, що там здобувають досвід.

Не бракує й тіней у цій картині. Є пекучі потреби в нашій громаді, що їх трудно рушити з місця у зрозумінні й підході. Наприклад, Дитячі Світлички все ще замало поширені при Відділах СУА. Або суспільна опіка на місцях усе ще обмежується до грошової допомоги, а її можна одержати від урядових установ.

Але ця затримка на нашому шляху — це ще одна вказівка, де нашого серця і наших рук найбільше потрібно. Ми дістали огляд, на що саме звернути найбільшу вагу в черговому році.

А тепер готуємось до врочистої зустрічі Різдва Христового й Нового Року. Разом із нашим членством засядемо й спільного стола, щоб поділитись просфорою та заколядувати. Вдячно полине наша молитва до Господа Бога, прохаючи в Нього підтримки і благословення теж і в черговому році.

Христос Раждається!

У цей святочний час шлемо Різдвяні й Новорічні бажання Окружним Радам, Відлам і членам СУА.

Вітаємо в цей час нашу дорогу п-ню Олену Залізник, голову СФУЖО, та всі складові організації СФУЖО, розсіяні по всьому світі. Зокрема вітаємо наших посестер у Канаді, що десятки літ тому стали поруч нас до праці на народній ниві.

Гарячий привіт шлемо посестрам-українкам поза залізну заслону, які в щоденній впертій праці відстоюють своє право на свободне життя. Зокрема згадуємо молитвами ті нові жертви релігійного і національного переслідування, що недавно тому дали доказ своїх змагань за права українського народу.

Вітаємо з Різдром Христовим і Новим Роком усе українське громадянство.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

З Головної Управи СУА

ГОСПОДАРСЬКІ СПРАВИ

Господарська ділянка має широке примінення в жіночій організації. Адже членки її — це жінки, що спільно з чоловіком заряджують господарськими справами родини, провадять домашню господарку, дбають про здоров'я родини. Велика більшість наших членок працює заробітково, отже через свою працю входить у господарство країни. Отже не диво, що господарські справи мають таку вагу і вимагають порад і вказівок.

Це в першу чергу треба робити у формі статей, доповідей, дискусійних вечорів. Наше членство хоче довідатися дещо про бюджетування домашнього господарства, здорове й раціональне харчування, доцільну інвестицію гроша. Виходячи з інтересу нашої спільноти, треба повчити його про клич „Свій до свого!“ та його застосування у щоденному житті.

Це подекуди нова в нас ділянка праці. Тому слід притягнути до неї фахівців, що могли б навітлити це з нової точки погляду. Адже такі справи обговорюють в усіх жіночих організаціях,

враховуючи інтереси й потреби членства. Вони є важливою ділянкою господарського життя. До цього й ми повинні приступити.

Другою ділянкою — це практичний вишкіл нашого членства у ділянці домашнього господарства. Тут можуть принести користь покази приладжування страв, покази примінення форм до шиття, курси капелюхів, плетіння і влаштування модерного мешкання.

Ці почини не є новиною. Їх уже переводять у різних Відділах із більшим або меншим успіхом. Треба тільки впровадити певну систематику у цей вишкіл і подавати його в модерній формі.

Для тієї цілі плянуємо створити при референтурі Гол. Управи Кулінарну Комісію. Туди ввійдуть знавці кулінарного діла із різних земель України. Комісія буде збирати й випробовувати приписи, відповідні для теперішніх умов нашого життя. Особливу увагу буде приділювати приписам традиційних українських страв із різних околиць. Висліди своїх обговорень Комісія подаватиме в нашому журналі або у формі окремих інструкцій.

Одну інструкцію вже вдалось

зладити. В ній були уміщені поради, як влаштувати передсвяточні Базари. Докладно подано тут предмети і спосіб влаштування Базару. В підготові є дальші інструкції, як напр., декорації хати на Різдвяні й Великодні Свята чи влаштування буфетів на імпрезах.

Цією ділянкою широко зацікавились Окружні Ради й Відділи СУА. Вона підносить господарське вміння членства, приєднує якнайширші круги і свідчить про стародавню культуру нашого побуту. Тому господарська референтка Окр. Ради повинна заложити архів матеріялу, доповідей, традиційних приписів, куховарських книжок. А господарські референтки Відділів могли б заложити картотеку приписів, зібраних від членок.

Нашим завданням повинно бути також просування наших приписів до американської преси. Коли зважити, що більшість наших страв входить туди під чужим найменням, то це може стати поважним завданням. Адже всім нам хочеться, щоб борщ і вареники були признані українськими стравами!

Ірина Кашубинська
Госп. реф. Гол. Управи

Свята Вечеря

Коли вже все приготоване до вечері, коли все „шмаття“ поздіймано з жердок у хаті, бо в час свят „нічого не сміє висіти“, коли вже всі помилися й передягнулися у святкову одягу і принесено до хати все те, що згідно з традицією є необхідне, — засідають до свят-вечірньої трапези всі члени родини, разом із службою, якщо така є. Членів родини, що не присутні вдома, згадують при вечері і залишають для них ложку. Господар запалює свічку, бо як „світитісі свічку, тоді вечеріють душі“. На західніх окраїнах нашої землі починають вечерю від проскурки з медом, „штруцлі“ або паляниці з медом. На Підкарпатті, а також і галицькому Поділлі починають від куті, або, як де-не-де називають, від „пшениці“.

На Стрийщині першу ложку куті дають Василеві, себто снопові на те, щоб „дідух їв і померші душі“. Ця ложка стирчить у снопі аж до Нового Року. Годування діда-снопа виглядає в інших місцевостях приблизно так:

В Городку Ягайлонському ще перед вечерю кладуть у середину снопа колач, сплетений утроє чи в четверо та посипаний маком. Під час вечері його витягають і їдять. У Клубівцях втикають у сніп пампушки. У Прошові, по вечері, чотири „цілушки“ (окрайці хліба), а в Лисятичах ложки на те, щоб він „також вечеряв“. Другу ложку куті кидають вгору до стелі. Цей звичай має різні пояснення в народі. В одній місцевості кажуть, що це на „бджоли“. Як хтось зловить спадаючу кутю, то буде мати щастя до бджіл, ловитиме рої і вони втікатимуть. В іншій місцевості хочуть знову знати, скільки кіп пшениці буде, а ще в іншій кидають тому, „щоб брикали воликорови і ми були здорові“ та щоб худоба здорова виходила на пасовища. Третя ложка куті йде до дійниці. Її вже набирає господиня. Це вечеря для худоби. А коли вже їдять кутю, то при першій ложці замикають очі й при-

говорюють: „Живи так птахи не виділи пшениці їсти, як ми не видимо до рота нести“.

Вечеря проходить у поважному, але не сумному настрою. Кожен звертає увагу не лиш на свої слова, але й на поведінку та діла. Майже всюди під час вечері п'ють горілку, але пиячити не вільно. Треба однак пам'ятати, що „на святий вечір не можна пити горілки, доки кушається пшеничку, бо як вони (душі померлих) вздруг горілку, то повтікають“. Отож п'ють чарку, дві, опісля обов'язково зсуді їдять часник, натирають ним собі руки, чоло, груди, а навіть ще перед вечерю, обводять ним подекуди хату. По вечері посуду не прибирають зі стола. Це для „душ“, які вже є в хаті, або які прийдуть опівночі чи взагалі вночі, коли всі вже будуть спати. У Судовій Вишні рештки проскурки кладуть на вікно, але загально в інших місцевостях вона лишається на столі або в діжі.

Є по селах ще такий звичай, що в день Свят-Вечора обдаровуються зі своїми родинами та сусідами медом та маком. Очевидно, мед дарує той, у кого є пасіка. Але віддаючи глечика від меду треба пам'ятати, що його не треба мити.

Після вечері засилають найближчим родичам, добрим сусідам, хворим та бідним свят-вечірні страви. На галицькому Поділлі зберігся звичай, що й священникові теж посилають вечерю. Звичайно йдуть із нею діти. Слід додати, що в тих околицях „бабуся-повитуха“ тішиться спеціальною пошаною, бо вона дістає від кожної „своєї дитини“ книша, пирога і голубці на вечерю.

Треба ще додати, що жінки, щоб зробити, як то кажуть, чоловікові несподіванку, ховають пляшку горілки за сніп. Під час вечері господар обшукує снопа, цікавлячись, чи йому „дід“ щось не приніс.

Після вечері співають коляд. Ніч під Різдво „коротша“, бо рано-вранці треба вставати, щоб

піти в церкву. Ліжка ніде не розстелюють. Старші взагалі не сплять, щоб „збіже не падало“, а діти, бавлячись на соломі, так і засинають на ній. А щоб щастя було для дитини, кладуть її спати на сні чи соломі під столом.

Хлопці та дівчата по вечері вибігають на поріг і слухають звідки „гавкне пес“, бо звідти буде суджена чи суджений. Дівчата забігають до своєї або сусідньої дровитні за рубаними дровами, в хаті лічать поліна чи „до пари“. Роблять також маленькі перевесла і перев'язують ними дерева. А кожне таке перевесло має назву якогось хлопця. Котре з них найдовше задержиться на дереві, то так зватиметься суджений. Дівчата очікують також, щоб гілки вишні, зрізані на Андрія, зашвіли на Свят-Вечір. Якщо вишня зацвіте — дівчина заміж вийде ще цього самого року.

Швидко проминяє вечір, а ранинько забирають до церкви і найбільшого лінюха. Ще перед відходом у церкву має наступити певна дія, а саме: треба переступити через горючу „скипку“ під порогом і наступити ногою на виверненого догори вонною кожуха, що лежить за порогом. Після того кажуть, що „найгірше вже перейшли“, себто „перейшли той вогонь“.

Бажанням кожного є, щоб по дорозі до церкви когось зустріти, але обов'язково мужчину. Хлопці й дівчата стараються запам'ятати ім'я такого стрічного, бо так повинин чи повинна називатись суджений чи суджена.

На Різдво ніде не замітають хати і не можна ходити до сусідів. У деяких місцевостях не можна спати того дня, щоб „збіже не зросло в полі“. Як стемніє, не світять світла й лягають напотемки спати.

Прим.: Подаємо уривок із магістерської праці авторки „Українські народні Різдвяні звичаї“, зложеної в Українському Вільному Університеті та виданої накладом Укр. Вид. Спілки в 1956 р. з передмовою проф. Валдима Щербаківського.

На виховні теми

Малята і Різдвяні традиції

Наших батьків часто навчають: „Виховуйте дітей у рідній традиції. І більшість батьків відповідає: „Вони ще малі, як підростуть, тоді навчатися“.

Це є велика помилка. Правдою є, що дитячий ум не може сприйняти суті, ані засягу різних релігійних, культурних і побутових чинників, які творять традицію даної нації, але дитина і сприймає вияви традиційних обрядів, функцій та імпрез зміслами і чуттям, вони вриваються глибокими враженнями в дитячу душу, запам'ятовуються часто на ціле життя.

Чи не згадує кожна людина з ніжністю своє дитинство, ласку матері, а в цих споминах, чи не горять яскраво хвилини перших казок і пісень, дитячих ігор, побут у церкві і свята в рідному домі...

Але найяскравіше з усіх згадуються Різдвяні дні, виповнені нашими прекрасними барвними обрядами. Вже сама підготовка до свят, до вертепу, до ялинки, до колядування, — захоплює дітей, заповнює їхню увагу, дає нагоду до творчості, до мистецького вияву, наближаючи дитячу свідомість до круга біблійного світу.

Дуже виховно поступають ті матері, що захочують дітей до творчості, пов'язаної з Різдвяними обрядами. Кожна постать до вертепу, кожна прикраса на ялинку, кожна зірка й янгол підготовляє дитину до участі в містерії Різдва.

Вершкєм святкування є для дітей Свят-Вечір, очевидно, якщо батьки подбають влаштувати його так, як цього вимагає звичай і святочний момент, із святочною вечерею, що її попереджає молитва і Різдвяні побажання, при столі з снімом під скатертю, з місцем залишеним для члена родини, що відійшов, або бійця, що загинув за волю України. А після вечері, чекає на дітей розв'язування дарунків під ялинкою...

Такі свята, а зокрема традиційні справи, вимагають труду й по-

святи батьків, але вони не повинні його жаліти й бути свідомими, що дитячі почування це велика язгорода. Вони відживуть колись у споминах дорослих і ці передаватимуть своїм дітям традиційні цінності, бо так вони переходять з роду в рід уже тисячу років.

І. П.

Розмова з мамою

Моя дитина має багато вживаних іграшок, але не любить їх нікому дарувати, а я насилу не хочу їх забирати. Який знайти підхід до того?

Молода мати

Діти дуже прив'язуються до своїх іграшок. Нераз якась зовсім непомітна іграшка стає улюбленою й вони її нізащо не віддадуть. Одначе вже змалку треба привчати дітей, щоб вони ділились своїм добром із друзями.

Там, де в родині є кілька дітей, ця проблема не така велика. Зате вона куди більша там, де є лиш одна дитина і все обертається кругом неї. Різдвяний час — це дуже добра нагода, щоб навчити наших дітей подумати про других. Приклад трьох царів, що принесли дари маленькому Ісусикові, дуже повчальний. Це час, коли не тільки нас обдаровують, але й ми маємо обдарувати других.

Отже слухаючи бажань дитини й обмірковуючи подарунки, треба розказати їй про тих, що їх треба би обдарувати, себто сиріток, хворих, калік. Діти мають дуже чутливе серце і ми певні, що від них самих вийде бажання — подарувати деякі свої іграшки другим.

У кожному місті є сиротинці й установи для хворих дітей. Дальше є в Америці гарний звичай ставити у середмісті велику ялинку, а біля неї стоять коші, що до них складають іграшки для дітей, які перебувають у шпиталях. Чому ж тоді не спробувати?

Для наших малят це буде велике переживання, що залишиться на довго в їх пам'яті та й добрий початок буде вже зроблений. А скільки є

Ніна Мудрик: ПО ЯГІДКИ, на-кладом авторки, Торонто-Шикаго, 1965.

Діти прибігли зі школи і дуже втішилися, що для них є пошта. Прийшла посилка книжечок, та цим разом не від бабуні, а від самої такої авторки. Переглядаємо і розділюємо книжки, та раптом вибухає сварка — всі хочуть „По ягідки“, бо це не тільки до читання, а є там теж 8 малюнків-самоліпок, які треба витяти та наліпити у відповідному місці.

Книжка „в якій треба щось зробити“ — для дітей подвійна приємність. Без спеціальної заохоти по черзі читають віршики про черешні, порічки, малини — усіх аж вісім, та вліпляють образочки. Крім того на обкладинці та до кожного вірша є ще ілюстрації, як діти збирають ягоди.

Часто подибуємо видавня для дітей із природознавчими темами, але вони переважно про котиків, жабок, мишей — аж часом нудно. Наші діти в чужомовних школах не мають нагоди вивчити української термінології — назв квітів, диких тварин, пташок, дерев... Книжечка „По ягідки“ їм у цьому допоможе і маємо надію, що авторка напише щось подібного теж із інших ділянок при-роди.

Збірка віршиків „По ягідки“ зацікавить дітей від 3 до 10 років гарними ілюстраціями, великим виразним друком, а найбільше малюнками-самоліпками. Діти в тому віці найкраще вчаться коли крім зору можуть уживати ще й інших зміслів, передусім дотику. Як є нагода щось помалювати, розтяти, наліпити, а ще й треба догадатись де саме, то це дає їм велике задоволення, заохочує до читання та вивчення нових слів.

Р. Г.

українських потребуючих дітей, що варті нашої уваги! Пошукаймо за ними!

Роксоляна

К у т я

Подаємо уривок із нової повісти авторки „Два світи Дам'яна“. Він змальовує переживання 14-літнього хлопця, що знайшовся між двома світами. З одного боку світ бабусі, виповнений ласкою й турботами про нього, але й стародавніми звичаями. А з другого боку світ школи, лекцій пливання та приятеля Ігоря з його новітніми гаслами. Розв'язку цієї проблеми знайдемо в самій книжці. Дія відбувається в сучасному Києві.

Тепер уже в половині грудня в воздуху відчувалось якесь хвилювання, що збільшувалось із кожним днем. Це ж народ готувався на зустріч Нового Року. Ті, що могли дозволити собі на ялинку, тягнули її з базару додому й прикрашували блискучими скляними кулями і позліткою. Під ялинку клали подарунки.

Але правду сказавши, Різдвяних свят, що згідно з давнім календарем припадали на 7. січня, не занекали. У родинях багатьох людей готувалось святкувати Різдво, хоч і назовні всі говорили про Новий Рік.

Одного ранку, коли Дам'ян ще лежав у ліжку, почув, як бабуся тихенько підійшла до нього. Що це їй задумалось? Повернений спиною до неї, він удав, що спить і не рухався. Відчув, що вона щось всунула йому під подушку.

І він пригадав собі: це було 19. грудня, свято св. Миколая. Традиційний день, коли батьки обдаровували своїх дітей.

За кілька хвилин бабуся вийшла з помешкання. Мабуть, ще десь мала зайти в дорозі на ротору. Він зачекав, щоб почути, як гримнули двері будинку, а тоді схопився миттю і всунув руку під подушку. Витягнув вузлик, а в ньому були пара вовняних рукавиць, олівець і шість твердих цукерок.

Дам'янові сціпило горло, коли його очі спинились на тому. Нова турбота для нього. Тепер треба буде подякувати бабусі та ще й більше того — удавати, що йому

подобались ці подарунки. А він вже йнакшої думки.

О, якби всна йому дала волю! У нього нагло прокинулось бажання закинути оте барахло кудись у куток, щоб не бачити того. Але він не відважився.

Окрім того, рукавиці йому були потрібні.

У школі піонери під час цілої зустрічі ліпили прикраси на ялинку, що вже була виставлена на другому поверсі. Дівчатка мали ними ялинку обвішати: це були маленькі паперові ліхтарні, прапорчики з золотим серпом і молотом і червоні зірки.

Як завжди відбулась святочна зустріч того дня, коли починалась зимова перерва. Цього року припало це на 28. грудня. Ціла школа зібралась довкруги ялинки, що її піонери прикрасили. Один із учителів, зодягнений, як Дід Мороз, роздавав подарунки. Це були червоні картонові коробки у виді зірок, повні цукерок. Хоча кожен був захоплений таким щедрим подарунком, Ігор зараз же всунув його хлопцеві з третьої класи, що стояв біля нього, — Візьми, — сказав він, — я не хочу того.

Всі кругом нього, включно з

Вид на Дніпро зимою
View on the Dnipro river

Дам'янсм, здивувались. От тобі Ігор!

Коли вже роздано всім подарунки, Дід Мороз розказав оповідання про космонавта. Потім усі разом стали співати патріотичних пісень.

Потім, коли все погуркотіло сходами вниз, Ігор закликав: — „Гей, Дам'яне! Зайди до нас на Новий Рік!“

Немає науки до 12 січня! Для Дам'яна припинились навіть лекції пливання.

Зустріч Нового Року була така сама, як торік і позаторік: Дам'ян і його бабуся посиділи спокійно з Петром і його родиною до пізна. Цього року Дам'ян нудьгував.

Внизу у Денисових розгулялось велике прийняття. Гості гримали вхідними дверима, доносились вибухи сміху і дзенькіт розбитого скла.

На другий день, хоч це був Новий Рік та ще й неділя в додатку, Дам'янова бабуся розпочала святочні приготування. Це ж був її єдиний вільний день. Інші сусіди, що не вміщались у режимну ситему, як Кирило й Петро і їх родини, робили напевне те саме.

Настав тривожний час у кухні на їх поверсі, коли жінки старались одна поперед другу щось зробити. Щоб уникнути якої-небудь сутички, Дам'янова бабуся надумала підготувати й замісити все печиво у кімнаті та й явитись у кухню лиш на печення.

З увагою старенька взялася за роботу. Так як і минулого року, борошно нагло зникло з крамниць. Але хліба можна було купити. Тому, як і попередніми роками вона почала терти сухарі, щоб дістати борошно на печиво. Наспівувала при роботі, а внизу, під ними, ще долітав відгук прийняття у Денисових.

Дам'ян хотів кудись піти. Йому не хотілося згадувати, що торік він допомагав бабусі у тих приготуваннях і тішився тим. Цього року — це ж усе були дурниці.

Куди було йому піти? До Ігора неможливо, не в день Нового Ро-

ку. Напевне там, як у Денисових, святкували на широку ногу. Ні, це було незручно, щоб він з'явився. А все ж таки йому хотілося!

Тоді в саме передполудне хто з'являється, як не Петро з ковзани через плече. — Ходи! — сказав Дам'янові. — вступимо по Кирила!

— Гаразд! — сказала Дам'янова бабуся. — Цілу зиму ти не ковзався!

Хоч Петро не міг заступити Ігора, Дам'ян зрадів, що може з ним вийти. Він схилився біля ліжка і ввидобув звідтіля свої ковзи.

Обидва разом, Дам'ян і Петро, вступили по Кирила. Хлопці, на втіху Дам'яна, не натякнули нічого про те, що він їх уникав. Правда, ясно було, що вони тепер мали свої спільні справи, в яких він участі не брав. Але хіба це важно?

Іти на ковзанку було недалеко, бо сама Воложська вулиця могла їм послужити з убитим твердим снігом. Було вже багато інших дітей, деякі з новими санчатами, що їх дістали під Новий Рік, а деякі на лешатах.

Хоч вони не мали наміру, проте всі три забрались далеко того дня. Під проводом Кирила знайшлися вкінці на Луговій вулиці, при березі Дніпра, де була вантажна пристань. Хоч вітер дув їм пекучим холодом в обличчя, вони затримались, бо тут були гладкі поверхні льоду по вулиці. Молодець Кирило, що знайшов таке місце!

Аж коли почало сутеніти й вони промерзли наскрізь і проголодніли, спрямувались іти додому. Коли вже Дам'ян і Петро добувались сходами вверх до свого мешкання, зустріли Дам'янову бабуню, як вона виходила з кухні з посудиною в руці. Ніжний запах печива ще носився сильно в повітрі.

— А! — кликнула, коли побачила їх. — Нарешті вдома! Ходіть, пообідаєте обидва. У мене добрий борщ та ще й гарячий!

Здавалось, що Петро вагається, а Дам'ян не запрошував. Бабуня затрималась біля дверей кімнати.

— Ходи, — сказала.

Петро увійшов.

Коли вони сіли того вечора при столі, бабуся сказала, що мусить збирати все для куті, Різдвяної страви, без якої Свят-Вечір не був би дійсним. У давні часи, згадала вона, не було трудно знайти всі ті складники: трохи зерен пшениці або ячменю, трохи меду і маку. Навіть найбідніші це мали.

Дам'ян слухав цього мовчки, нахмуривши брови. Чого це бабуся так легко все засуджувала теперішнє, а хвалила все минуле?

Минулого року, продовжувала вона, їй вдалося дуже добре закупити маку в Анни Михайлівни. Того вона мала досить, а що лишилось, дбайливо заховала у кутку шаховки. А ячмінь можна було дістати. Хоч дорогий, проте можна було купити на базарі. Найбільше вона журилась медом.

Петро засміявся.

— Ви зажурені медом, — сказав, — а моя бабуся журиться маком.

— Що ти кажеш? Чому? А хіба є в неї мід?

Петро притакнув охоче. — Та немає маку!

Стара жінка легко плеснула руками.

— Ох! То ж усе вже полагджено.

Зараз після обіду бабуся висипала на кусник паперу дещо із свого маку, загорнула дбайливо і пішла з тим до Петрового мешкання. По якомусь часі вона повернулася щаслива. Показала Дам'янові, що лежав читаючи на ліжку, три крижки меду на тарілці.

— Якась своячка з села привезла їм доволі багато того — сказала.

Одна з крижок надломилась і трошки меду виллялось звідтіля. Дам'ян глянув на неї.

— Добре, добре, — сказала бабуся, читаючи в його очах. — Ложку можеш з'їсти, але не більше!

Солодкий і смачний мід пахнув конюшиною. Дам'ян жував кусник воску, що попався йому; цільний вечір.

З англійської мови переложила

Л. Б.

Примітка: Уривок із книжки „Два світи Дам'яна“ вміщуємо за дозволом В-ва „Атенеум“ у Нью-Йорку.

Новинки з Централі

У днях 29. і 30. жовтня 1966 відбулась у Домі США контролю книговодства Централі США. Прибули членки Контр. Комісії — голова п-ні Катерина Пелешок, і членки пп. Іванна Бенцаль і Ольга Муссаковська. Була присутня також п-ні Марія Баб'як, заступниця. У перегляді книг брали участь п-ні Ірина Качанівська, фін. референтка і п-ні Анна Сивуляк, касієрка, а з Екзекутиви були присутні п-ні Стефанія Пушкар, голова і п-ні Лідія Бурачинська, місто голова. З дбайливим підходом Контр. Комісія перевірила всі рахунки і загальний стан фінансів США. Звіт був відчитаний на Річних Зборах Гол. Управи США.

Дня 5. листопада 1966 прибула до Дому США у Філадельфії п-ні **Леонор Контрерас ді Руссі** із Боготи в Колумбії. Вона є з фаху вчителькою математики у своїй країні, але займається також навчанням дорослих. Як стипендистка ЮНЕСКО вона перебуває тепер у ЗДА, щоб запізнатись із тутешніми методами навчання. Національна Рада Жінок Америки спрямувала її до Союзу Українок Америки, як національної групи, що вдержує своє шкільництво. Спільно з п-нею Пушкар, головою США і п-нею Гас, головою Федерації Жін. Клюбів вона оглянула Дитячу Світличку 43 Відділу, школу українознавства, Академію св. Василія і сиротинець Сестер Василіянок. Завітали також до редакції „Америки“ і відвідали новозбудовану Катедру Непорочного Зачаття. Увечорі Централя США влаштувала вечерю, на якій була також Управа Окр. Ради США.

НАРАДА ОУЖ ВЕНЕСУЕЛІ

Дня 31. липня ц. р. відбулась нарада ОУЖ Венесуелі, присвячена зазначенню школи українознавства. Ухвалено заопікуватись школою та запросити до ведення її п-ні Мазняк, довголітню вчительку і членку ОУЖ. За матеріалами і вказівками для шкільної програми постановлено звернутись до виховної референтури СФУЖО.

Перед Різдвом

„За багато гомону, за багато блиску“ — думала Віра і розглядалася за тихим закутком. Вона хотіла на самоті впорядкувати бурю думок, що її викликала ненадійна зустріч з Андрієм. Та у просторій хаті панства Колачів даремне було шукати тихого закутка — всюди були гості, всюди був гамір голосних розмов, брязкіт чарок та срібла. Всі світла світилися, а дзеркала подвоювали кількість ламп, як і кришталевих ває та живих квітів. Над блискучими підлогами миготіли різнобарвні шовки та парча жіночих одягів. Веселі сміхи їх власниць змішувалися у повітр'ї з пахощами й димом папіросок. До того доходив запах кави, що парувала у чашках, а все разом складалося на атмосферу вдалої гостини. В одному кутку вітальні патефон грав коляди — хоч це було ще перед Різдвом — та їх мелодії губилися у загальному гаморі. Гості поділені на гуртки, були надто зайняті своїми розмовами, щоб прислуховуватися до платівок.

А Віра, не знайшовши самотнього місця, сіла біля вікна, де декілька пань пило каву. Вона намагалася робити враження, що бере участь у їх розмові та по правді навіть не знала, про кого вони так живо говорять. Крізь відхилену завіску видно було засніжений світ за вікном і спокій зимової ночі манив її більше, ніж розмова. Такого спокою вона шукала для себе, бо здавалося, що від неспокійних думок голова от-от не видержить та розколеться на двоє. Там, у її голові, змагалися із собою два образи, два Андрії. Із закутків пам'яті вплив

на поверхню виразний образ давнього Андрія, якого вона згадувала рідко та завжди з сантиментом. Рядом із ним стояв сьогоднішній Андрій і нахабно намагався зіпхнути давнього у безодню забуття. Це наче б не були два образи тієї самої людини, а двоє різних, чужих собі людей — колишній Андрій — вродливий, елегантний медик, за яким оглядалися всі дівчата на університеті і теперішній — передчасно постарілий, небайдливо одягнений, з прорідлою, колісь буйною, чуприною та пожовклим обличчям. Тому то у першій хвилині зустрічі Вірі хотілося крикнути вголос „ні, це не він, це інша людина“. Та очевидно вона не крикнула цього, тільки промимрила якусь банальну фразу про те, як приємно зустрітися по стільки роках. І зараз же відійшла, буцімто привітатися з іншими. Та насправді це була втеча. Вона втікла, бо боялася, щоб Андрій не відчитав переляку в її погляді.

Тепер вона дивилася крізь вікно на спокійну вулицю передмістя. На ній не було проложих, тільки вкриті снігом дерева мріяли про Різдво, що продовжить дні та наблизить весну. А тоді вони знову зазеленіють — і від цих мрій вуличні ліхтарні поза деревами світили зеленкуватим світлом. Довгий ряд світел дедалі зливався в одну світляну смугу, що влилася кудись дуже далеко і зливалася у засніжену тишу між небом і землею. Вірин зір помандрував тією смугою і вона запровадила її думки у дитинство, де було ясне радісне Різдво. Те далеке світло, що було відбиткою

Різдвяної радості, потрохи заспокоїло її.

Патефон, що терпеливо грав увесь вечір, враз замовк. І на диво, хоч ніхто не слухав його гри, всі помітили його мовчанку. Враз із тим помітили пізню пору, свою і господарів втому, згадали завтрашні обов'язки й одні за одними почали прощатися та відходити. На місце кожного гостя, що залишав хату, втискалося знадвору морозне повітря і на мить пронизувало думки залишених гострим жалем за чимсь безповоротно втраченим, чимсь, що могло бути молодістю, батьківщиною, Різдвом або всім враз.

Повернувшись домів, Віра довго не могла заснути. Вона знову думала про Андрія, якого при прощанні запросила на святу вечерю. Йй все ще не хотілося погодитися з його зміною. До того вона була певною, що змінився не тільки зовнішній вигляд. Декілька речень, якими вони обмінялися при прощанні, не залишали сумніву, що колишній естет став циніком. Все ж таки він виразно зрадив її запросинами...

Потім вона думала про всі обов'язки, що ждали її у зв'язку із святами, про довгу листу закупів, ще довший список адрес, куди треба було вислати побажання, про передріздвяні базари та гостини і в світлі тих думок Різдво більше втомляло, ніж радувало. Вона згадала давні Різдва, що приносили радість, не турботи і думала, чому це так... Та до відповіді не додумалася, бо думки стали розпливатися у якесь мряковиння без виразних зарисів.

Врешті залишилося тільки три-вогне почування чогось затраченого і з ним вона заснула, не знаючи, чи тим затраченим є колишнє Різдво, чи може колишній Андрій.

— — — —

Віра ходила по місті з довгою листом передсвяткових закупок. Враз із сотнями інших людей вона бігала від крамниці до крамниці, топтала мокрий сніг по хідниках, ждала на кожному розі зеленого світла, їздила переповненими віндами, чи рухомими сходами, густо обліпленими людьми. Вкінці, накупивши багато дечого, тільки не те, що наміряла, втомлена та обладована клунками, поверталась додів. Вийшла з дому ще вполудне, але короткий зимовий день скоро закінчився і вже був вечір. Щасливо примістилася у переповненому трамваї, що поволі сунувся вулицями середмістя. Вулиці аж кишіли від авт та пішоходів. Прибране по різдвяному місто вабило очі різнобарвними світлами, а рідкий сніжок, що пролітав у повітр'ї, додавав усьому своєрідного чару. Попри вікна трамваю пересовувалися освітлені ялинки, яскраві електричні зорі, хвостаті комети, ангели з довгими трубами. За вітринами на зміну півроздязгненим манекінам у вечірніх сукнях, стояли три мудрі у довгих східніх шатах, або сиділа похилена над дитятком Марія посеред пастухів в овечих шкурах. Де-не-де червоніла товста постать Санта Клоса, більш схожого на Хрущова, ніж на угодника Божого.

„О, пані, і ви тут“ — почула Віра знайомий голос сусідки з вулиці. По хвилині доглянула її поміж натовпом. Жінка стояла посеред трамваю, навіть не придержуючись рукою, бо в обох руках мала повно коробок та коробочок. Вона виглядала втомлено, наче б от-от мала впасти з утоми — та годі було впасти у цій гущі людей і вона стояла.

„Ледве живу, — говорила до Віри, — весь день ходжу по місті, а там прямо жах, які товпи. Нічого не хочу, тільки, щоб Різдво проминуло. А ще нас, українців, покарав Бог подвійним Різдвом...

Зближалася зупинка і декілька людей стало пропихатися до виходу. Рух, що зчинився при цьому, потягнув за собою жінку і Віра стратила її з очей. Та слова „коби вже проминуло Різдво“ залишилися у повітрі і Вірі здавалося, що вони є висловом збірною бажання оцих людей кругом, що товпляться по крамницях, душаться по трамваях, висилають сотні стандартних, механічно адресованих побажань та купують десятки подарунків. Все те часто переходить їх фізичні спроможності. А у метушні та гаморі губиться вся радість свят, залишається тільки втома.

Віра вийшла з трамваю і зараз же скрутила на свою тиху та вкриту снігом вулицю. Ніч була холодна, але спокійна з рясними зорями на небі та іскристим снігом під ногами. Такими бували Різдвяні ночі у її дитинстві. Тоді їй завжди здавалося, що зорі сходять з неба та входять у людські думки, а людські думки летять на небо, щоб ясніти з зорями. Від того небо і земля стають собі близькими.

Вона йшла поволі, бо треба було бродити невідметеним снігом. Та ця хода не втомляла її, навпаки її попередня втома кудись ділася і вона щораз глибше входила у настрій колишнього Різдва — радісного та спокійного. Врешті пристанула перед власною хатою. З вікон падали теплі смуги світла на високий, зрідка відкиданий сніг. До вікон прилипли дитячі голівки, виглядаючи мами. Вони кивнула їм рукою і ще раз поглянула на небо. Посеред неба пристанув місяць і задивився на її хату. У нього було знайоме обличчя — Андрія, давнього Андрія.

Вона входила до хати з постановою, що в них буде радісне Різдво — як колись.

НОВІ ВИДАННЯ

Людмила Коваленко: СТЕПОВІ ОБРІІ. Частина перша трилогії „Наша не своя земля“. В-ча С-ка „Тризуб“, 1965. Стор. 226.

Над Озівським морем осіло колись грецьке поселення, що пронесло свою мову і звичаї крізь ціле століття. На цьому тлі виро-

стає молода дівчина, що разом із освітою втягнула в себе ідеали тодішнього покоління. Це були пориви до волі, це був бунт проти царського гнету, що тяжів над усіма народами царської імперії. І в цій атмосфері розквітає її особисте життя, пов'язане з долею української землі.

Повість є частиною трилогії, що включити наш визвольні змагання та створення нашої Держави у свою дію.

Генрі Лонгфелло: ПІСНЯ ПРО ГАЯВАТУ. Переклад Оксани Соловей. В-ча С-ка „Тризуб“, Вінніпег, 1965. Стор. 40.

Генрі Лонгфелло був одним із перших американців, що їх літературна слава поширилась поза межі батьківщини. Із його творів найбільше відома „Пісня про Гаявату“, ота співуча епопея індіанських племен. Вплив романтизму позначився на відтворенні народних легенд і вірувань. Дотеперішні переклади „Пісні про Гаявату“ нам тепер недоступні. Оксана Соловей, що одержала торік нагороду Літ. Конкурсу СФУЖО за переклад Веркора „Море мовчить“, блискуче справилась із цим завданням.

Юрій Шерех: НЕ ДЛЯ ДІТЕЙ. Літ.-критичні статті й есеї. В-во „Пролог“, 1964. Обкладинка Я. Гніздовського. Стор. 416.

В передмові Ю. Шевельова з'ясовується видання цієї книжки та псевдонім її автора. Зумовив їх розвиток нашої літератури в хвилину зникнення окупаційного тиску та „розрадянненя“ підсоветської людини в авторі. Цей цікавий процес зілюстрований також рядом критичних статей та есеїв. Більшість статей уже друкована, але є й такі, що друковані вперше, як „Легенда про український неоклясицизм“ і „Два стилі української критики“.

Книжка допомагає зрозуміти суть нашої літературної творчості в останніх десятиліттях.

Л. Б.

Прийдіть на імпрезу найближчого Відділу СУА! Пізнаєте громадську готовість нашого жіноцтва й відчуєте теплу, товариську атмосферу.

Цінні досліді

Оскільки костюм це нерозлучна частина танку, дозволимо собі коментувати Показ Історичного Жіночого Одягу, тимбільше, що частиною програми цього вечора були танки у виконанні Тані Лютик. Оскільки ця нотатка не претендує на критику, скажемо лиш, що Таня Лютик належить до нечисленних наших танкових сил із професіональним вишколом, що, на жаль, не мають можливості в тій діяльності стало працювати. Шкода, бо принагідні виступи ніколи не можуть заступити систематичної роботи на сцені. Надіємося, що панна Лютик таки знайде час і охоту працювати у діяльності танку і що ми її ще не раз побачимо.

Щодо головної частини програми — показу костюмів — добре знаємо, що „на початку було слово“, та як воно час від часу увінчається ділом, то не можна такого свята обминути. Так сталося і з ініціативою пані Христини Воевідки, що зуміла заохотити численних членок 64 Відділу СВА до великої роботи. Пані не лиш зрозуміли важливість задуму, що його взялися перевести в життя, але також зуміли працювати, як скоординована група.

З практики знаємо, що значить зібрати матеріял, та зреалізувати історичний костюм, спеціально наш, коли матеріялів небагато, а джерела десь далеко у музеях рідного краю. В такому випадку ситуація вимагала не лиш дослідної та фахово-кравецької роботи, а великої кількості фантазії, смаку і спеціального відчуття. Всі ці прикмети було видно на всіх костюмах, виведених на показі, та ще одне — матеріяли костюмів, а зокрема прикраси — обминули дуже велику загрозу — ніодин з них не мав театрального вигляду. Можна спокійно сказати, що спроба реконструкції вийшла на майже музейному рівні. Це ми вважаємо чи не найважлишою рисою показу, бо чи можна определити з абсолютною точністю автентичність кожного деталю і прикраси? Адже жіноча мода, чи то тепер, чи перед багатьма століттями, це матеріял у руках індивідуальної жінки, з якого вона творила

та ідеалізувала свій образ. Від її смаку та творчих нахилів залежав її зовнішній вигляд. У випадку цього показу, кожний костюм це прояс індивідуального смаку пань, що їх проектували та шили.

Уважаємо дуже цінним факт, що пані не пішли по витоптандій і загально прийнятій стежці, — себто не зробили показу народньої ноші, що репрезентує лиш одну верству нації — селянство. Усі імпрези, що мають за ціль ознайомлювати з народнім мистецтвом та зберегти його традиції, являються дуже цінними. Та тут бачимо групу, що відважилася на щось нове, чого досі ще ніхто у нас не зробив. Ми находимося в ситуації характеристичній для всіх поневолених націй — у нас лиш село мало можливість затримати традиції, що заникли в процесі винищення провідної верстви. Сліди всіх традицій можна знайти у народньому мистецтві, та і воно вже перейшло в плян музейний, як вислід зникну селянства чи то перетворення його в пролетаріят. Отож слідуючим кроком у роботі членок 64 Відділу було б цікаво побачити поперше ношу історичних періодів, що були заступлені на показі (себто княжої та козацького барокко), а потім спробувати відшукати та зілюструвати ті сліди, що їх залишили історичні костюми на народній ноші майже ще сучасного періоду.

Щодо акомпаніяменту музичного та поетичного, ми не фахівці у цих діянках, а тому лиш можемо сказати, що на нашу думку, музика пана проф. Б. Перфецького безумовно творила відповідний настрій і тло для поодиноких костюмів. Щодо поетичного акомпаніяменту, коментатор прожив майже ціле життя на еміграції, де „слово“ було у більшості випадків не лиш на початку, а в середині і на кінці, а тому навіть як воно походить з пера такого визначного поета як Леснід Полтава, і мало стати „підливою“ до головної частини імпрези-костюму, то все ж воно трохи перешкоджає сприймати

Із показу історичних стрів:

Дівчина з боярського роду у Галицько-Волинському князівстві. Модельє Марта Навроцька.

From the Fashion Show of Ukrainian historical costumes: Young girl of the Ukrainian nobility

цілість. Додатковою причиною до того був костюм одної з декламатрок. Прикро побачити, після безконечної кількості імпрез, писань і т. п. про народню ношу, на корсетці і попередниці наддніпрянського костюму дешево блискучі стрічки, а ще коли в ньому одягнені такої виїмкової краси — типова українка, як пані Оля Кириченко-Шуган.

У зв'язку з усіма нашими імпрезами багато говорить завжди про молось та її брак зацікавлення українською культурою. Наше переконання таке, що відпихаючим чинником являється не культура, а брак її, бо те, що

Ще один голос

Дорога Тето Дарко, і Ти,
Ніби-Мотре!

Палка виміна думок між Вами властиво не дала висліду. Розмова старшого жіночого покоління, що жило між двома світовими війнами, та молоді, виховані по 2. світовій війні, не закінчилась. Тому може дозволите мені забрати слово? Я знаходжусь віком між Вами, бо належу до того „лід-советського“ покоління (байдуже по котрій стороні Збруча), що його молодість припала на 2. світову війну.

Ровесниці тети Дарки націховані рисами еманципаційного руху. Вони вже здобули рівноправність із чоловіками і доказували свою стійкість у різних напрямках. Успішно провівши бунт проти втертого поняття для жінки „успавлених“ трьох К (Кіндер, Кіхе, Кірхе) — Ви добивались не раз серед голоду й холоду освіти й осягнули своє становище. Деякі з-поміж Вас професійну кар'єру ставили вище, як заснування родинного вогнища. Вибранці з-поміж вас діяли в підпіллі і довершили великих діл. Про Вас сьогодні співають пісні і Вас прославляють.

А для нас, Вашої зміни, рівноправність стала життєвим тягарем. Ми часто мусіли заступати мужчин у ділянках зовсім непригожих, бо на шахтах і роботах важкого промислу. Щоб удержатись на верху життя, ми вчилися

старша генерація з сентименту вибачає, того ніяк не вибачить несентиментальна молодь. Вибачливість чи вирозуміння це не прикмети молодості, а тому їх не можна від неї вимагати. У випадку згаданої імпрези вважаємо, що нею були задоволені не лиш молоді пані, що моделювали костюми, але і молоді глядачі. Тому ще раз вітаємо, та сподіваємося, що пані далі будуть працювати, та розвивати добрий смак, елегантцю та стиль, що їх слід мати тим, які творять провідну верству.

Оксана Вікул

опанувати найскладніші фахи. Нас насильно мобілізували до чужих армій чи висилано на роботи і тільки щасливіші від нас брали участь у боротьбі за свою справу. Єдиним промінням радості в вашому житті було кохання й маринство. Та, на жаль, ми не могли вповні віддати себе родині. Треба було боротись за існування, часто заступаючи наших чоловіків, яких насильно від нас забрали.

Дітей родили ми під свистом куль та вибухами бомб. У найтрудніших умовах ми покидали рідну землю й не раз за дрібку молока для нашої дитини ми раді були віддати навіть частину нашого життя. І тоді, в тих трудних хвиликах наші матері стали для нас самотнім прибіжищем і підпорою. Їх завзяття і життєвий гарт допомагали нам. Тому не дивуйтесь, матері, що ми горді на Вас! Поклін Вам, Тето Дарко, за те, що бороните їх життєвої настанови!

Але й до Вас, дорога молоде, хочу звернути своє слово. Ми Вас виховували з таким великим піклуванням! Ми Вам старались дати все, чого самі не могли одержати від життя. Може ми Вас і перетяжували навчанням і вишколом. Ваші успіхи стали для Вас найкращою заплаатою за всі труди й турботи. Покищо доля для Вас була ласкавою, бо дістали Ви найкращу освіту та світ стоїть отвором перед Вами. Не бідні Ви, як пише тета Дарка, а багаті, бо обдаровані тією великою любов'ю, що її лиш ми могли так щедро роздавати. Умовини життя заставили Вас бути сильними й Ви добровільно перебрали турботи за домашнє вогнище, виручаючи Ваших чоловіків, переобтяжених професійним змагом. Ви самі часто добились уже навіть великих успіхів у науці та завжди радо міняєте його за можливість заложити власну родину і це ми вважаємо за Вашу найбільшу прикмету.

Вправді не засіли ми ще з Ва-

РІЧНІ ЗБОРИ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ ЖІНОК АМЕРИКИ

Річні збори цієї американської централі дають звичайно перегляд найважливіших проблем і осягів американського жіночого світу. З-поміж кільканадцяти жіночих організацій, що там звітують, можна вилвити найбільш різномодні ділянки жіночого життя. Наприклад, звітувала організація молодечого приспосіблення, що опікується звихненими молодими людьми і має великі осяги в тій ділянці. Влаштовано показ моди і звіт організації, яка демонструє все те в шпиталях умово-хворих та допомагає тим у виліковуванні пацієнтів.

З-поміж національних груп звітували — окрім Союзу Українок Америки — тільки представниці чеського й білоруського жіноцтва. Чеська Жіноча Національна Рада в екзилі займається виключно втікачами з Чехословаччини, що тепер прибувають. А Жін. Секція Білорусько - Американського Т-ва плакає національну окремішність та проводить допомогуву роботу серед членства.

Голова СУА п-ні Стефанія Пушкар зложила звіт із діяльності СУА. Окрім того вона була покликана до звіту і того дня, коли американська делегація звітувала про Конгрес Міжнародної Жін. Ради в Тегерані. Там вона заступала ЗДА в Комісії Міграції і поставила внесок про заходи за сполуку розлучених родин.

Вже вийшла книжка

ВИХОВНИЦЯ ПОКОЛІНЬ

із життєписним нарисом

Константини Малицької

Вміщає численні спогади сучасників

Видання СФУЖО

Замовляти в канцелярії СФУЖО

Ціна 2 дол.

ми до одного стола, але Ви прийдете до нас, як станете матерями, бо так само й ми робили. Материнська любов є така велика, що перемагає границі всіх поколінь і тоді мова всіх стає спільною.

Ірина

Літописець

В українському жіночому русі прізвище Галини Лашенко закріпилось. Вона заслужила собі цю увагу завдяки кільком працям, що єдині в своїм роді. Це є характеристика української жінки й її участі у визвольній боротьбі п. з. „Вірність“. Далше огляд іншої ролі української жінки п. з. „Українська жінка в професійному житті“, а вкінці силуетка громадської діячки З. Мірної у праці „Зінаїда Мірна“.

Справді бо — небагато маємо літописців жіночого руху. А Галина Лашенко обрала цей шлях з-поміж різних інших своїх літературних зацікавлень. А для нас він найбільшчий і найдорожчий.

Та все ж цікаво прослідити стежки і шляхи, що довели до того. Адже Галина Лашенко ще дитиною покинула рідну землю й виросла на еміграції. Але живий український центр, що ним була в ті часи Прага, дав їй освіту й широке українське середовище. У молодій дівчині рано прокинулись мистецькі зацікавлення. Це була участь у драматичному гуртку, це були молодечі літературні спроби. Та виявилось, що це не звичне юнацьке захоплення прекрасним, що огортає кожну думаючу молоду людину. А що в тих шуканнях дрімав талант.

І справді! У драм. гуртку під орудою Галія Галина Лашенко скоро дійшла до головних роль. Та цього замилювання вона, через свої студії й фахову працю не могла розвинути. Натомість її мистецьке читання широко послужило українській громаді. До сьогодні українці-пражани пам'ятають її надхненне слово, що лунало в 30-их роках на вечорах і концертах.

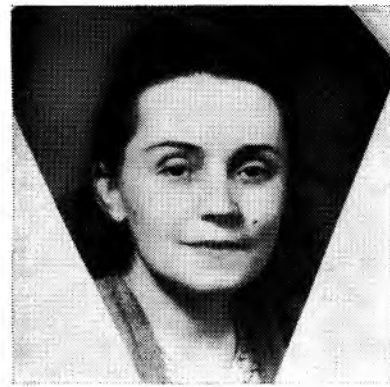
У тому ж часі Галина Лашенко почала писати. Це були малі оповідання з життя дітей, що її окружали. Перше таке оповідання появилось у студентському журналі. Потім прийшло друге, що було написане чеською мовою і побачило світ у чеському журналі

„Леда“. І так поволі виринали щораз то нові сюжети, що просились на папір. В оповіданні „Маленькі емігранти“ вже була тема, що її сама авторка болуче пережила. Воно появилось у львівському журналі „Назустріч“ п. з. „Небо над містом“.

В усіх цих картинах дитячого життя авторка вдумливо спостерігала життя. В аналізі дитячих почувань, в описі природи відчувалось уміння, що могло дійти до майстерности. Та Галина Лашенко не могла систематично писати. У студентських роках вона брала живу участь у мистецькій самодіяльності. Свої студії філології всна завершила докторатом із слов'янських літератур у 1936 р. А скоро потім прийшов зрив Карпатської України і вибух 2. світової війни. Це все принесло багато новин і сподівань і полонило молоду жінку (Галина Лашенко вже була одружена з лікарем д-ром Тетеревніковом) коловоротом подій.

Бо ж звільнення України від советської окупації відкрило дорогу на схід. Галина Лашенко одна з перших вибралась туди. Для неї це був теж „поворот“ у вимріяну землю її дитинства, поміж людей її власної крові. Доторк рідної землі відорвав її на якийсь час від творчости. З головою увійшла у гарячий подих тодішньої боротьби. Двічі Галина Лашенко була в Києві, двічі перемирляла дорогу повну небезпек. І зачерпнувши повними пригорщами з буремної дійсности, Галина Лашенко знов почала писати.

На той час припадає в її житті подія, що ще більше спрямувала її погляд на літературу. Це її знайомство і прияєнь із поетом Олесем. Як відомо, він проживав з дружиною біля Праги, вже тоді хворий. Із розмов з поетом та його ширих порад Галина Лашенко зачерпнула віру у свій талант. Та й старому поетові напевне цікаво було підтримати молоду літературну силу. У висліді він подбав про те, щоб вона оті роз-

Д-р Галина Лашенко
Mrs. Halina Laschenko, Ph.D. writer
and journalist

кнені в різних журналах оповідання збрала й сформила у збірку. Це й появилось під час 2. світової війни п. з. „Діти“. Обгортку до того виконав маляр М. Михалевич.

Закінчення війни і велике переселення привело Галину Лашенко до ЗДА. Зудар із твердою дійсністю не злякав її; навпаки, вона включилась тут у зовсім нову галузь життя, у громадську працю. Український Золотий Хрест тоді розгортав всю діяльність після перешкод 2. світової війни. Галина Лашенко увійшла до Головної Управи УЗХ й поставила свої сили до диспозиції цієї організації. Численні виступи, промови й доповіді в усіх наших осередках, опіка над культурно-освітньою працею Відділів, врешті та ж сама праця у ширшому масштабі у Світовій Федерації Жіночих Організацій — це громадський баланс тих американських років. Це принесло велику користь організованому життю, але й не пропало для літератури й публіцистики. Це ж бо там Галина Лашенко збирала матеріал і відчула потребу писати для українського жіночого руху.

Її літературна праця теж продовжувалась. Побіч оповідань та нарисів псвятяється новий напрям у її писанні. Це є спогади й репортажі. Вже її мандрівка по Україні закріпилась у цікавій праці „Terra incognita“. А потім роковини смерті О. Олеса дали почин до створення його силуетки у формі спогаду. Те саме сталося з нагоди роковин смерті Олени

Теліги. Позовлі назріла в Ганни Лашенко потреба опрацювати й інші постаті нашого минулого. І постала велична галерія наших діячів, як їх схопила її пам'ять у Празі передвоєнних років. Поміж ними одне з чільних місць зайняла постать Зінаїди Мірної, тієї „великої грмадянки“ нашої першої еміграції. Далше слід згадати інші вміло зарисовані силуетки, як „Віра Кандиба“, „Оксана Лятурина“, „Мирослав Радиш“, „Алла Лисянська“, „Коли прогмоніла війна“ (про маляря Микола Жеваго).

І так Галина Лашенко стала літописцем. В її плянах зарисовуються інші постаті й події, незакінчена ще історія її мандрівки по Україні. Але для нас найцінніші — це її огляди й праці з історії українського жіночого руху. Ми вже згадували про „Вірність“ (гл. „Наше Життя“, 1953 р.), що подає силуетки жінок-воїниць та розгляд професійної ролі української жінки (гл. „Жіночий Світ“, 1960 р.). Але ще були окремі силуетки — „Віра Бабенко“ („Жін. Світ“), „Срібний ювілей“, „Зустріч поколінь“, „Роля української жінки в сучасному“. В цих працях вона підкреслює те людське, що дрімає в кожній жінці і включає її в боротьбу суспільства, й народу. Наголошуючи цей ідейний первень у житті жінки, Галина Лашенко просвітлює цим весь жіночий рух.

На жаль всі ці праці розкинені по різних журналах і тепер недоступні широкому читачеві. Не згадуючи вже про її оповідання, що теж дали б цінну літературну збірку.

Та на перешкоді станув ще один життєвий іспит. Галина Лашенко піклується вже скоро 8 літ хворим чоловіком. Це завдання вимагає життєвих сил, що їх відіймає від свого призначення — літератури. І тому твори її пера, друковані й недруковані, чекають упорядкування й видавання. Це може стати починком українського організованого жіноцтва, що найбільше зацікавлене в тому.

Л. Бура

**ЧИ ВИ ПРИЄДНАЛИ В ЦЬОМУ РОЦІ
ХОЧ О Д Н У ПЕРЕДПЛАТНИЦЮ?**

Наші Градуантки

Недавно тому округу Шикаго прислала нам свій список градуанток. Знов ряд молодих дівчат покінчив вищу освіту й увійде в ряд кваліфікованих професіоналістів та продовжуватиме студії. Радіємо цим досягм і бажаємо їм успіху в дальшому!

Харита Крупка, студії журналістики зі степенем магістра (M.S.) у Нортвестерн Університеті. Під час студій була на деканській листі і мала почесну стипендію. Є членом почесного товариства журналістів Тета Сігма. Працює як асистент редактора журналу „Елк“. Пластунка з куреня „Лісові Мавки“. Дочка п-ні Софії Крупки, голови 22 Відділу США.

Олена Гівава-Сацюк, студії еспанської мови зі степенем магістра в Іллінойському Стейтовому Університеті в Шампейні. Закінчила з відзначенням і одержала стипендію (фелловшип) для праці над докторатом із порівняльної літератури. Працювала активно у Студ. Громаді. Є редактором журналу „Горизонти“. Пластунка з куреня „Спартанки“.

Роксоляна Бурачинська, студії російської мови зі степенем магістра (M.A.) в Іллінойському Стейтовому Університеті в Шампейні. Підчас студій мала стипендію стейту Ілліной. Є членом почесного товариства славістів. Пластунка з куреня „Лісові Мавки“. Думає працювати й продовжувати студії.

Роксоляна Филипович, студії економії в Де Паул Університеті зі степенем B.S. Мала почесну стипендію стейту Ілліной, є членом почесного товариства Бета Альфа Псі, продовжує студії на тому самому університеті. Пластунка з куреня „Лісові Мавки“, краєва референтка старших пластунок.

Галина Синенька, студії політичних наук у Лойола Університеті зі степенем B.S. Закінчила з відзначенням. Продовжує студії на Іллінойському Стейтовому Університеті в Шампейні. Пластунка з куреня „Лісові Мавки“. Проводить гурток юначок.

Марія Білявська-Гриневиц, студії російської мови в Шикаго Університеті зі степенем B.A. і M.A.T. (Art of Teaching). Продовжує студії на тому самому університеті. Одержала державну стипендію (фелловшип). Член СУМА.

Уляна Балух-Мазуркевич, студії

історії в Іллінойському Стейтовому Університеті в Шампейні зі степенем B.A. Пластунка з куреня „Лісові Мавки“. Плянє продовжувати студії.

Марія Войтович, студії російської мови в Іллінойському Стейтовому Університеті в Шампейні зі степенем B.A. Пластунка. Продовжує студії на тому самому університеті.

Ярослава Гринчишин, студії літератури в університеті Де Паул із степенем B.A. Пластунка з куреня „Лісові Мавки“. Почала вчителювати в Шикаго. Є представницею третього покоління, народженого в ЗДА.

Марія Клебан-Лібер, студії медичної технології в університеті стейту Індіана зі степенем B.S. Здала іспит у Нешенел Борд оф Реджістрі в Нортвестерн Університеті. Працює в Гері, Інд.

*

Подаємо додатково список молодих градуанток із різних університетів, що їх не включено в дотеперішній перегляд. Бажаємо їм якнайбільше успіху в житті й професійній праці! Можливо, що zostались ще й інші, неназвані тут. Прохаємо подати нам їхні дані.

Анна Залиба, студії педагогії в Лайкомін Каледжі у Виліемспорт, Па. зі степенем B.A. Закінчила з відзначенням. У цьому році одержала ступінь магістра в Тюлейн Університеті в Нью Орлінсі. Почала вчителювати.

Дора Салабан-Горбачевська, студії німецької літератури в Мишиген Стейтовому Університеті в Ленсінгу зі степенем магістра. Впродовж одного року студіювала в університеті у Фрайбургу, Німеччина. Працює асистентом у Мишиген Стейтовому Університеті. Рівнож є активна в Пласті і Студ. Громаді.

Анна Шумелда, студії англійської мови в Пасіфік Юніон Каледжі в Каліфорнії зі степенем B.A. Закінчила з відзначенням. Була редакторкою студентської книжки і періодика Англійського Клубу. Одержала стипендію (фелловшип) для студій магістерії в Каліфорнійському університеті.

Маруся Свінціцька, студії педагогії в Сент Кетрінс Каледжі Сент Пол, Мінн. зі степенем B.A. Почала вчителювати в Мінеаполісі. Рівночасно обрано її „Місс Істсайд“ міста Мінеаполіс.

Розалія Беднарчик, студії історії в

Нотр Дам Каледжі зі степенем В.А. Належить до Марійської Дружини в Менчестері, звідкіля походить. Брала участь у Курсах Українознавства на Союзівці. Почала вчителювати в Менчестері, Н. Г.

Наталія Мусій, студії шпитального доглядництва в Каледжі в Бостоні зі степенем В.С. Закінчила з відзначенням. Почала працювати.

Марта Винницька, студії педагогії в Темпл Університеті у Філадельфії зі степенем В.А. Почала працювати.

Людмила Чміль, студії слов'янських мов із степенем В.А. в Індіана університеті. Одержала державну стипендію на дальші студії в тому самому університеті, де працює над одержанням степеня магістра. По закінченні плянує стати педагогом.

МАТЕРІАЛ КУРСУ ВЧИТЕЛЬОК ДОШКІЛЛЯ

Заходом Виховної Комісії США відбувся цієї весни Курс Учительок Дошкілля у Філадельфії. Тут під проводом фахових викладачів ряд молодих жінок дістало основні відомості для ведення Світлички. Курс був одобрений Шкільною Радою УККА.

Тепер заходом Шкільної Ради УККА і Програмової Комісії Ради Дошкілля виходить відбитка матеріалів того курсу. На зміст цього збірника складається вступне слово Стефанії Пушкар, голови США, інструкція про Курс Працівників Дошкілля пера Ірини Пеленської та програма Курсу Працівників Дошкілля в опрацюванні Ярини Телепко. З викладів Курсу єміщено — Ігоря Винницького „Із проблем розвиткової психології дитини“ й Ярини Телепко „Програма й методика навчання в дитячому садку“. До цього додана література обох праць. Третій виклад проф. Володимира Мацькова „Національний елемент у дошкільному вихованні“ буде вміщений у дальшому випуску матеріалів.

„ЗІП КОД“

Адміністрація Нашого Життя просить усіх читачок подавати при своїй адресі „Зіп Код“, бо цього вимагає пошта.

При подаванні „Зіп Коду“ подавайте також Відділ США, до якого належите.

Моподі лікарки

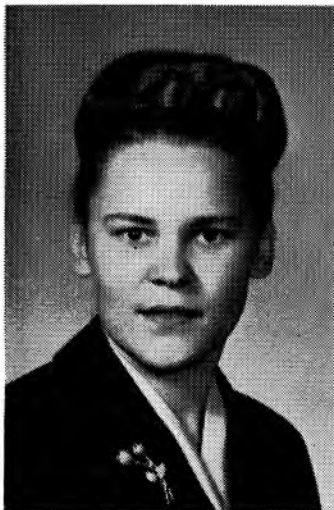
Біжучий рік знов приніс нам дві градуантки в медичній ділянці. Подаємо читачкам Нашого Життя їх дані й рівночасно вітаємо їх на новій життєвій дорозі!

П-на Євгенія Гаврилко, народжена в Америці в сім'ї адвоката Миколи Гаврилка з Нью Йорку. Середню школу закінчила з відзначенням у 1958 р. Студювала у Вассар Каледжі, маючи Стейвову Ріджентс стипендію. У 1962 році закінчила з відзначенням каледж, одержавши нагороду з зоології. Тоді вступила до Нью-Йоркської Медичної Школи і вже влітку 1963 р. дістала стипендію (феллошип) для дослідів порівняльної фізіології в Морській Біологічній Лябораторії у Вудс Гол, Масс. Під час останнього року студій вона брала участь у дослідях в Університеті Ракефеллера.

Дня 8. червня ц. р. п-на Євгенія Гаврилко градуувала в Нью-Йоркській Медичній Школі зі степенем доктора медицини. В липні розпочала свою шпитальну практику в Белв'ю Шпиталі у Нью Йорку.

*

П-на Любомира Климишин народилась у Калуші в 1940 р., як дочка Степана й Євдокії Климишинів, що тепер проживають у Дітройті. В 1949

Д-р Люба Климишин-Дзінгала
Luba Klymyshyn Dzingala, D.D.S.

р. прибула з батьками до Америки. Тут вона закінчила середню школу й Вищі Курси Українознавства з відзначенням.

У 1962 р. градуувала з психології

і в тому році вступила на дентистику в Католицькому університеті в Дітройті. Дня 30. квітня здобула сту-

Д-р Євгенія Гаврилко
Miss Eugenie Hawrylko, M.D.

пінь доктора дентистики, а 21. травня одружилась з інж. Волод. Дзінгалом. Молоде подружжя замешкало в стейті Нью Джерсі.

Д-р Люба Климишин-Дзінгало відома українській громаді, як активна молода громадянка. У Пласті була два роки курінною юнацького куреня, гніздовою новацького гнізда, а потім курінною куреня старших пластунок „Нові обрії“. У рр. 1961-62 була головою Студентської Громади.

ЗАМІСТЬ ПОДАРУНКІВ

На сходах дня 12. червня 1966 р. 79 Відділ у Бостоні прощав своїх дуже активних і люблених членок пп. М. Несторенко, Н. Матківську й Н. Бандеру, що мали виїхати з Бостону.

На спомин цієї хвилини, замість скромних подарунків, членки постановили пожертвувати 10 дол. на Фонд „Мати й Дитина“ і 10 дол. на Фонд Бабусі.

Ольга Федорів, скарбничка
79 Відділу США у Бостоні

Кожна організована громадянка знає, що своєчасно внесена передплата на журнал є здоровою фінансовою підставою для розвитку видавництва.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ДІТРОЙТ, МИШ.

З великим жалем повідомляємо членство СУА, що спочатком серпня ц. р. упокоїлася в Бозі наша дозголітня членка бл. п. **Катерина Чорній**, родом Лоза. Походила з с. Завишень, пов. Сокаль. До Дітройту приїхала в 1910 р. Відзначалась великою скромністю, працювала не тільки в нашому Відділі, але також у Сестричтві Прч. Діви Марії. До кінця свого трудолюбивого життя була активною членкою в організаціях, до яких належала. Прожила 78 років. Покинула у смутку дві дочки, двох синів і 14 внуків, а також членство 26 Відділу СУА.

**Управа 26 Відділу СУА
ім. Ольги Басараб**

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Дня 22 вересня 1966 р. упокоїлася в Бозі по довгій і тяжкій недужі бл. п. п. **Ева Клим** з роду **Крайник**. Покійна приїхала до ЗДА в 1912 р. із села Виремін, Лиського повіту, Зах. Україна.

Покійна була довголітньою (понад 30 років) членкою 48 Відділу СУА. За цей довгий час радо жертвувала на потреби Відділу і громади. Два роки тому відбувся у нашій громаді 50-літній ювілей її подружжя, в якому брали участь також і членки 48 Відділу.

У тяжкому смутку Покійна покинула чоловіка, три дочки, трьох синів і одного внука.

Похорон відбувся 26 вересня 1966 р. з похоронного заведення Івана Гасина на українсько-католицький цвинтар у Факс Чейсі. В похороні взяли участь крім родини і знайомих, наші членки. За спокій душі Покійної замовлено від 48 Відділу Службу Божу, а також вшановано її пам'ять на зборах.

Нехай легкою буде їй земля Вашингтона!

О. Господаревська, прес. реф.

Рідні Покійних та 26 і 48 Відділам СУА щирий вислів співчуття складає

Екзекутива СУА

У змагу за Наше Життя

Знов добігає кінця один рік нашого журналу. Він приносив членкам СУА вісті з організації, відзначав роковини, давав розвагу й практичні поради. Отже став приятелем кожної читачки. З радістю очікують приходу кожного числа Нашого Життя в українських родинях.

Тому треба бути вдячним тим членкам, що дбають про поширення нашого журналу. Знов деякі з них придбали нових передплатниць.

Пригадуємо умовини співпраці. За п'ять приєднаних передплатниць приймаємо одну дарову передплату або книжок нашого видання вартости 5 дол.

В останньому часі приєднали нам читачок:

Д-р Тетяна Цістик, Філадельфія (90 Відд.)	Олена Габрович, Гемілтон	1
Марія Цирик, Ньюарк	Люба Кут, Бурнабі	1
Ольга Федун, Клівленд	Марія Ліневич, Фінікс (77 Відд.)	2
	Катерина Росола, Філадельфія	1

АДМІНІСТРАЦІЯ „НАШОГО ЖИТТЯ“

Дійшла до нас сумна вістка з-над Пацифіку, що недавно тому відійшла у вічність **Олена Остаповичева**. Була уродженкою золотого Поділля, де прийшла на світ у родині Володимира й Анни Левицьких у с. Сушні. Початкову освіту дістала в рідному селі, де вчительської семінарії ходила в Тернополі. Незабаром пізнала й покохала молодого богослова Богдана Остаповича і вийшла за нього заміж. Господь Бог поблагословив це подружжя добрими дітьми, сином Любомирком і донечкою Марійкою. Коли прийшлося покидати Рідний Край перед навалюю із Сходу, родина затрималась у с. Тершові коло Самбора, де ми вперше зустрілись. Потім подалась у дальшу мандрівку, що провадила через табори в Німеччині до Америки. Всюди бл. п. Леся Остаповичева була прикладом сестринної уважливості й любови. Її серце й її дім були завжди відкриті для потребуючих, для нещасних. Та й коли в новому світі родина осіла в Лакаванна, розпочались її турботи за тих, що залишились в Європі. Її заходами приїхали сюди десятки людей, що всі перейшли через її хату. А коли вже примістились ті, що могли приїхати, почалась допомога тим, що залишились.

Бл. п. Олена Остаповичева проявила себе також у громадській роботі. Маючи дітей у Пласті, вона працювала в Пластприяті і всіма силами старалась скріпити їх національне виховання.

І коли вже можна було збирати плоди цієї невсипущої праці, Все-

вишній покликав її до себе. У глибокому смутку залишились — старенька мати, о. Богдан, та її діти.

Нехай цих кілька рядків будуть китицею незабульків на свіжій могилу незабутньої сестринки Лесі.

Т. Г.

НАШЕ СПІВЧУТТЯ

З приводу смерті бл. п. Павла Галишина, чоловіка нашої довголітньої, заслуженої членки п-ні Марії Галишин, щирі вислови співчуття складають

**Окружна Рада СУА
й Відділи у Дітройті, Миш.**

Замість квітів

В ПАМ'ЯТЬ покійного чоловіка нашої членки п-ні Марії Голуб із Каламазу, бл. п. Івана Голуба, замість квітів складаємо 5 дол. на пресовий фонд Нашого Життя

22 Відділ СУА в Шикаго

В пам'ять нашої дорогої й незабутньої мами бл. п. Ганни Ракочої-Телепки складаємо 10 дол. на Виховний Фонд її імені

**Ярина, Юрій і Роксоляна
Телепки**

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на спільну могилу бл. п. чотаря Романа Кашубинського і побратимів його чоти Дружини Українських Націоналістів у 25-ліття їх збройного виступу проти відвічного ворога Москви складаю 25 дол. на Український Католицький Університет у Римі.

Ірина Кашубинська

НАШЕ ЖИТТЯ — ГРУДЕНЬ, 1966

- Ukrainian Woman -

GOD ETERNAL
(Boh Predwichny)
Christmas Carol

God Eternal to us is born:
He came down from above
To reveal His perfect Love,
And to save the world.

In the city of Bethlehem,
Christ was born on this day,
To show us the Perfect Way;
Redeem man from sin.

Heavenly angels sang His praise,
Shepherds knew first of all,
Kings, then creatures great and
small,
The glory of His Name.

The three kings came to Beth-
lehem;
Myrh and gold and frankin-
scence,
They laid down with obeisance,
And they worshiped Him.

Let us all praise God with song:
Bowing low to our Lord.
Praise Him with each deed and
word,
Praise God in His Son.

Translated from Ukrainian
by Tetiana Shevchuk

Christmas

Greetings

Christmas Traditions

Marie Halun Bloch's new book once again takes us to Ukraine. As the story unfolds we are walking along the banks of the Dnieper where young Damian is practicing swimming. In time we become acquainted with the boy who so typically represents modern Ukrainian youth. Damian lives in the midst of two worlds. One is the world of family traditions as personified by his grandmother and the memory of his parents. The other is the bright, garrish world of the Komsomol — his friend Ihor's luxurious apartment and the professional swimming lessons which he receives at the sports center. The boy faces an inner struggle. He sees the door to that "other" world open before him. All he need do is to break with the "old" remnants of faith and tradition.

The drama of Damian's inner struggle unfolds against the background of the Christmas season in Ukraine. Although, officially, all seasonal preparations are supposedly designed to welcome the New Year, many people in reality observe Christmas. This cannot be done openly. Partaking of the Holy Supper on Christmas Eve and attending religious services is expressly forbidden the Soviet people. Even food becomes especially difficult to obtain at this time of the year. Several week before the holidays flour all but disappears from the stores to prevent people from storing supplies for future use.

In the midst of these Christmas preparations Damian makes his choice as tension increases between his two worlds. The So-

viet regime attempts to instigate the youth to attack the churches where the faithful gather to pray. This brutal denial of man's basic human freedom — the freedom of worship — becomes unbearable for Damian. The conflict within his own conscience suddenly resolves itself and Damian chooses his world — the world of his grandmother and his parents, a world of hope and trust in a better future.

Christmas! It unites people of good will in a common bond of charity and its inspiring message of love lights the hearts of men even in the midst of suffering and persecution. Even the third generation which has never known the solace of prayer feels the power of Christmas.

Let us remember this power. Here, in the Free World, we can observe Christmas freely and food is easy to obtain, but we have lost something of the true Christmas spirit. In an attempt to be even most vital element of Christmas — its beautiful tradition. Tradition is the very essence of Christmas, the source of childhood memories, the recollection of the joys and anticipation we once knew in the Christmas season. How unfortunate that for many of us nothing remains of the Christmas tradition save the recollection of one or two carols and a lighted candle on the supper table.

For the sake of our children we must make every effort to bring tradition back into Christmas. It will serve to reinforce our ties with the land of our forefathers and will attest to our love and respect for our rich and ancient culture.

From the Congress of International Women's Council in Teheran:
From left to right: Princess Ashraf Pahlevi, President of the National Council of Women of Iran and Mrs. M. S. Schuller, President of ICW. Standing behind her Mrs. Stefania Pushkar, President of the Ukrainian National Women's League.

What to Read About Ukraine

The well known American writer of children's books. Marie Halun Bloch has four titles of special interest to all Ukrainian Americans. Though written primarily for children, these books, like all good literature, can be read and enjoyed by readers of all ages. Written from a Ukrainian vantage point, these books will be cherished by all who know and value their Ukrainian heritage.

Bloch, Marie Halun. *Marya of Clark Avenue*. New York, Coward-McCann, 1957. 190 p.

The dilemma of an immigrant's child suffering from a conflict of loyalties, torn between the Ukrainian home and the American school, is resolved by integrating the best qualities of both cultures. *Marya* learns to her delight and surprise that her Ukrainian background can be viewed as an asset in the pluralistic American society.

Bloch, Marie Halun, tr. *Ukrainian Folk Tales*. New York, Coward-McCann, 1964. 76 p.

Pan Kotsky, Seerko, the Spiteful Nanny Goat (*Koza Dereza*)

and other familiar characters of Ukrainian folklore come to life once more in this delightful English rendition of twelve Ukrainian folk tales translated from the original collections of Ivan Rudchenko and Maria Lukiyanenko. Excellent black and white illustrations by J. Hnizdovsky form an integral part of this beautifully produced book.

Bloch, Marie Halun. *Aunt America*. New York, Atheneum, 1963. 148 p.

This novel of contemporary Ukraine under the Soviets presents a psychological portrait of a nine year-old girl whose sense of life's values is profoundly influenced by an unexpected visitor from America. Written with an inside knowledge of the subject, the book presents a realistic picture of life in a Ukrainian village of today and places into juxtaposition the realities of democracy and totalitarianism, of freedom and submission.

Bloch, Marie Halun. *The Two Worlds of Damyan*. New York, Atheneum, 1966. 169 p.

A sensitive story of a Ukrain-

ian boy growing up in contemporary Kiev who must resolve the conflict that exists between the values of his tradition-oriented Ukrainian home and those of the Russified materialistic Soviet society. The road to life's success is one that leads inevitably away from the security and isolation of home, but *Damyan* learns how to maintain his integrity by refusing to surrender to the enforced conformity of the outside world.

Except for the first title, these books may be ordered directly from their publishers: *Ukrainian Folk Tales* from Coward-McCann, Inc., 200 Madison Ave., New York, N. Y., 10016; *Aunt America* and *The Two Worlds of Damyan* from Atheneum Publishers, 162 E. 38th St., New York, N. Y. 10016. *Marya of Clark Avenue* is no longer in print, but who knows — if the readers' demand is sufficiently great — perhaps the publisher could be induced to put out another edition?—Marty

50th ANNIVERSARY OF THE UKRAINIAN REVOLUTION

During its Annual Convention held on September 2 in Detroit, Mich., the Ukrainian Youth League of North America joined in commemorating the Ukrainian national revolution, which is observed annually by all Ukrainian organizations. In 1917 the Ukrainian people undertook an active struggle for national independence and fought long and bitterly to free Ukraine from foreign domination. In 1967 all Ukrainians in the Free World will join in commemorating the 50th anniversary of this historic milestone.

OUR LIFE

Edited by Editorial Board
Published by the Ukrainian
National Women's League
of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.

W F U W O N E W S

WORLD FEDERATION OF UKRAINIAN WOMEN'S ORGANIZATIONS

December 1966

No. 6

Literacy a Social Experience

This was the title of one of the seminars at the XVIII Triennial Council of the International Council of Women held in Teheran in May, 1966. It would seem obvious then that illiteracy and its social consequences is one of the major problems facing modern society. While one may understand the difficulties the economically poorer countries are faced with, one would hardly expect that in highly industrialized countries like the USA illiteracy is rampant and is one of the components of the social dynamite ready to explode at the slightest provocation. A million boys and girls leave school each year before graduation and the greatest contributing factor to this dropout problem is reading retardation, says Daniel Schreiber, Director of the National Education Association's School Dropout Project (USA). While the average high school dropout is two or more years retarded in reading, people who deal with them in vocational rehabilitation programs and on the job know quite well that the reading skills of these young people are on the 5th grade level at best and often are even lower. A large percentage of the drop-outs have good learning potential and with proper help would have shown marked improvement in reading, resulting in improved scholastic progress, increased confidence in themselves, higher self-esteem and a sense of belonging to a better and more promising world.

Inability to read may be caused by physical conditions such as brain damage, poor eyesight, or poor hearing. On the other hand a child may not have been exposed to reading, and

communication with parents may have been limited to a few basic topics. Perhaps some emotional problem prevented the child from concentrating on reading. All these reasons may result in failure to read which intensifies feelings of inferiority, frustration, lack of communication with the world, disturb behavior and a warped personality development. Illiteracy and a low reading level have a direct relationship to poverty, delinquency, unemployment and emotional handicaps. A vicious cycle indeed!

Many of the above observations are also applicable to children of immigrant parents here in the USA and elsewhere. These children, too, grow up practically illiterate as far as their native tongue is concerned. Lack of teachers, reading materials, and parental indifference deter such children from learning their parents' native tongue. Neglect of immigrant parents to learn the language of their adopted country often results in embarrassment for the children that their parents cannot adjust to a newer way of life, in lack of respect for the parents' old country ways and ideas, and worst of all in a lack of communication between parents and children. In many instances lack of parental assistance, poor speech patterns, and bad pronunciation create problems for local schools. This, too, adds to the child's inferiority feeling and stigmatizes him as a "foreigner."

Books, one of the most important media facilitating self-discovery and identification, are inaccessible to a poor reader and he is deprived of a good deal of insight and experience that

could be gained through reading. Being unaware of his background with its rich cultural, scientific and ideological heritage, the child of the immigrant parent feels that he has nothing to identify with or be proud of. He is torn between two forces: a natural desire to belong, to be like others, and to identify with successful people, and on the other hand — a sense of duty to the parents' homeland hammered into him, a duty which he doesn't understand. Yet, this need not be. In their own quest for knowledge, parents can inspire their children to make a better future for themselves and to love and cherish the country of their ancestors. The great Ukrainian poet Shevchenko summed this up in a few words when he admonished his countrymen to study foreign ways but to love and remember their own!

Ukrainian communities all over the world and especially here in the U.S. are fully aware of all these problems. They also realize the importance of the cultural contribution they are expected to make to their adopted countries. They have established many educational institutions where Ukrainian language and culture are taught. These range from elementary schools and high schools to universities.

However, comparatively little has been done for educating our little ones with the exception of the sporadic efforts of Ukrainian women's organizations in various countries to create child care centers. Women — mothers and educators — have understood the importance of giving their children of pre-school age a proper "headstart." These centers have proved very successful

Ludmila Staretska Chernyahivska, prominent Ukrainian social leader, was annihilated by the Soviet regime 25 years ago

25th ANNIVERSARY

This year Ukrainian Women observed the 25th anniversary of the sacrifice of Ludmilla Staretska-Cherniahivska to Bolshevik terror. Ludmilla Staretska-Cherniahivska came from an old Ukrainian artistic family. Early in life she became interested in literature and the theatre and

in Canada, Australia and the United States.

The World Federation of Ukrainian Women's Organizations in recognition for its work in this field was invited to participate in the Ukrainian Education Commission Conference held in May, 1965 in Toronto, Canada, and was given charge of the newly created Kindergarten Commission. Through its member and fraternal organizations throughout the world the WFUWO will coordinate Kindergarten programs in the free world. Some of these organizations are serving as testing centers for a variety of projects. The Regional Council of the Ukrainian National Women's League in Philadelphia, U.S.A. organized a course for Kindergarten teachers from February through June, 1966. The course was conducted by trained teachers and psychologists. Nine women successfully completed the course.

eventually became a talented dramatist. However, the interests of her country were equally important to her, and she organized and directed various community and welfare actions. During the First World War she journeyed to Siberia to aid the countless persons exiled there. She was elected to the first Parliament in the newly established Ukrainian National Republic. Her prominence and activities drew the attention of the occupying Bolshevik regime and in 1930 she was among those accused during the public show trial of the Nationalist group "Spilka Vyzvolennya Ukrainy." In 1941, during the evacuation of Kiev, she was arrested. Nothing more was ever heard from or about this talented and patriotic writer.

FOLK ART

The Folk Art Committee of the Bibliography Commission in Edmonton, Canada, has been working for some time on the compilation of a bibliography of works on folk art. Recently they

They are all known for their good educational background, emotional stability, and maturity. Another successful effort has been reported from Canada. Member organizations initiated a day camp in Toronto from July 7th through August 15, 1966 in which 74 children participated. The day camp was a huge success this year.

WFUWO continues its efforts. Member organizations fight illiteracy and alienation on the home front through total involvement of children, parents and communities, thus making literacy "a social experience." Their work and persistence help build self-esteem and a sense of national and cultural pride in young people. They help the child early in life to find at least part of the answer to the big disbelieving question: "WHO AM I?"

Helen S. Prociuk

mimeographed a list of publications on embroidery which are available at the present time. This bibliography was arranged by Mrs. Olga Fedak of Edmonton. The list includes 17 publications of which 13 are albums of designs and 4 are books. This bibliography will serve as a valuable source of reference on Ukrainian embroidery. Bibliographies on ceramics, wood-carving and pysanky are being compiled.

PROFESSOR OF PATHOLOGY

Among the many Ukrainian professionals who have made a successful career in the United States is Dr. Tatiana Terlecka Antonovych, Associate Professor at the Georgetown University Medical School in Washington, D. C. Tatiana Terlecka, who is from L'viv in the Western Ukraine, came to the United States in 1950. In the course of her internship during which she became acquainted with American medical methods, she developed an interest in pathology. When an opportunity arose to work in this field at Georgetown University she accepted the post and in 1961 became Associate Professor of Pathology. Dr. Terlecka is at present working on the pathology of kidney diseases while continuing with her first love — teaching medical students.

Mrs. Tatiana Antonovych, M.D., assistant professor of pathology at the Georgetown University in Washington, D. C.

На сторожі здоров'я

Догляд за волоссям

Волосся й гарна зачіска — це краса кожної жінки. Від раннього віку до пізньої старости мусимо волосся присвятити велику увагу. Волосся, як і шкіра — потребують постійного догляду.

Основна умова гарного догляду — це чистота. На шкірі голови розміщена велика кількість товщевих і пітних залоз. Їх виділення та шкіряні лусочки змішуються з пилом і забруднюють волосся. Щоб позбутися цього, при здоровому волоссі і нормальній шкірі слід голову мити раз на тиждень, в крайньому разі раз на 10 днів. Якщо ж жінка працює в умовах, де є більше забруднення або висока температура, тоді слід мити голову частіше.

Звичайно миття голови полагджуємо у нашій косметички-стрижійки. Тоді голову скоро змивають шампоном і уложивши відповідно на рольки і шпильки, висушують під сушаркою. А це не є найкращою розв'язкою при догляді волосся. Його треба мити уважно з індивідуальним застосуванням того, що для нашого волосся й нашої шкіри корисне.

Перш усього треба мити його м'якою водою. Солі, що містяться у твердій воді, вступають у сполуку із шкірним товщем, милом і осідають на волоссі сірим нальотом. Звісно, хемічні речовини в шампони стараяться те діяння переломити. Але ніколи їм не вдається осягнути того, що добуваємо м'якою або принайменше первареною водою.

Голову можна мити милом або шампоном. Мила треба вживати такого, що легко намілюється і змивається. Шампон також треба підобрати відповідний для роду волосся.

У воду для останнього споліскування добре додати трохи цитринового соку. Його можна замінити оцтом (чорнявим і шатенкам) — одна столова ложка на

літр води або настоєм ромашки (для руських). Настій ромашки готується так: 4 ложки ромашки (рум'янку) заливають півтори літрами води. Кип'ятять 5—10 хвилин, дають відстоятися і проціджують.

Споліскування настоєм ромашки надає ясному волоссю приємного золотистого відтінку, воно стає легким і пушистим.

Для скріплення волосся можна застосувати ще один стародавній засіб. Вряди-годи добре обмити волосся кисляком, кефіром або якимнебудь іншим молочно-кислим виробом. На 25—30 хвилин зав'язати голову рушником, а зверху замотати ще й хустиною. Потім обмити голову теплою водою і сполокати, як звичайно.

По митті треба волосся добре протерти, взимку краще підігрітим рушником, потім досушити при кімнатній температурі. Не слід лягати спати з мокрою головою. Це не тільки може довести до простуди, а й шкідливе для волосся.

Щоб волосся блищало, можна його змазати такою сумішшю: ложечка цитринового соку, ложечка гліцерину, пів горнятка кип'яченої води, ложка кольонської води.

Розчісувати докладно волосся треба двічі на день. Розчісування очищає волосся від пилу і шкірних лусок. Коротке волосся краще розчісувати з кореня, довге з кінців, кількома етапами. Рухи треба робити спокійні, не плутати, не рвати волосся. Гребені не повинні мати гострих кінців, щоб не ранили шкіри, не розщеплювати волосся. Добре користуватись не дуже м'якими, але й не колючими щітками. Вони краще ніж гребені розплутують волосся і крім того масують шкіру голови, розподіляючи рівномірно шкірний товщ.

Щітки й гребені треба також

доглядати. Не тільки промивати їх часто водою й милом, але й прстирати горілкою, або кольонською водою. Пильнувати, щоб у родині кожне вживало окремої гребеня й щітки та держало їх у своєму місці.

Косметичка

Куховарські назви

3

Завар — чайна есенція, заварювати (чай), brew.

Завіванець — 1. рід печива, 2. страва з печеного м'яса, руляда, 3. страва з капусти і м'яса.

Загніт — 1. вогонь з соломи чи трісок, щоб зарум'янити хліб у печі, 2. загнітити — зарум'янити скибки хліба на грінки (to toast).

Закалець („хліб із закальцем“ — частина недопеченого хліба над спідньою шкуринкою (спідкою)).

Закваска, заквас — частина сирого тіста з хліба, що нею заквашуємо наступне печиво без додатку дріжджів.

Закришка — горідина до юшок (soup greens).

Закўска (snack, appetizer) — страва перед обідом, звичайно долаток до напоїв.

Запара, опара — тісто запарене окропом.

Заліканка — горілка, зварена з приправами.

Засіль — засолювати огірки (to pickle).

Затірка, затирка — страва з борошна, розтертого з водою, завареного на молоді.

Зайчина — м'ясо з зайця.

Здір — середове (внутрішнє) сало.

Зеленка, гор. — рід дині.

Земляний горіх (pignut)

Зерно, зерніна, зеренце — плоди зернових хлібних культур.

Зрази — рід м'ясної страви, 1. див. битки, 2. з меленого м'яса (meat balls).

Зразівка — частина туші на зрази.

Зрізуванець, гор. — трибулька, зелена цибулька (chives) — цибуля з тоненькими цибками, вживається тільки зелень.

Зубка, гор. — рід цибулі з малими довгастими цибулинами.

Користаймо з досвіду

Зеновія Терлецька

СВЯТОЧНИЙ ОБІД

Вже близько свята! А разом із тим радісна гостина в нашому домі. Першого дня свят відвідають нас рідні й приятелі. То ж захочемо пригостити їх не будь-яким обідом. Подаємо стравоспис із вибором того, що найбільше припадає до вподоби.

Стравоспис:

На закуску: каналки, свинячий мозок у мушельках, куряча печінка, помідори, начинювані м'ясом
помідорова юшка чиста або з вина
каплун начинюваний
салатка з червоної капусти
салатка овочева
м'ята картопля
бабка з ліскових орішків
торт із яблук
кава, чай

Куряча печінка в сухариках

Потрібно:

1 ф курячої печінки
1 ложка товщу
2 яйця
трохи тертих сухариків
дрібка соли

Печінку сполокати, обсушити стирочкою, обкачати в муці, розбитих яйцях і сухариках. Тоді класти на гарячий товщ і смажити з обох боків, щоб зарум'янилось. Подавати гаряче з булкою або хлібом.

Юшка з вина

Потрібно:

пів літри вина (столове, легке)
пів літри перевареної води
кусник цинамону
2—3 гвоздики
5 жовтків
5 ложок цукру

Переварити вино з водою і запахом (цинамон, гвоздики). Втерти жовтки з цукром аж збілюють. Перецідити вино і вливати потрошки до жовтків, мішаючи в мішалі (міксері), аж згусне до такої ступені, як на юшку потрібно. Подається гаряче з чашках

із бісквітами (бішкортами) або цвібаком.

Печений каплун начинюваний

Потрібно:

каплун
1 ложка соли
1 зубок часнику
1 ложка товщу
1 цибуля

До начинки:

куряча печінка (2—3)
4 яйця
суха булочка (велика)
цибуля
1 ложка масла
трошки січеної зеленої петрушки
сіль, перець

Обмити каплуна й посолити в міру. Натерти часником. Поставити, нехай постоїть. Приготовити все, що потрібно до начинювання. Намочити булку в зимній воді й добре витиснути, знявши шкірку. Жовтки втерти з маслом і вимішати з булкою. Додати дрібно посічену смажену цибулю і січену зелену. Печінку треба обчистити з півок і дрібно посікти. Посолити й поперчити до смаку. Окремо вбити шум із білків і легко вимішати з масою.

Цією масою начинити каплуна і зашити або заціпити шипцями. Покласти до посудини, в якій на дні буде прохи води, а в обох кінцях половинки цибулі. Накрити і всунути до гарячої печі на 450 ст. По пів години заглянути, підляти трохи води, обнизити температуру до 400 ст. Пекти ще около півтори години, поливаючи час від часу. Пробувати вилами, чи готове. Подавати.

Салата з червоної капусти

Потрібно:

головка червоної капусти
1½ ложки оливи
трошки цитринового соку
трошки цукру
Посікти червону капусту дріб-

но і заварити, щоб раз закипіла. Відцідити і поставити, щоб пристигла. Зладити заправу з оливи, цитрини й цукру, добре вимішати. Можна заправити також купною заправою.

Бабка з ліскових орішків

Потрібно:

6 жовтків
1 горнятко мелених ліскових орішків
6 ложок цукру
1 ложечка борошна (муки)
1 ложечка тертих сухариків
запах ванілі
1 ложка товщу
1 ложка тертих сухариків

Присмажити орішки і витерти їх, щоб зійшла луска. Тоді перемолоти двічі на машинці, додати ложечку тертих сухариків і ложечку муки і вимішати. Жовтки втерти з цукром. Вбити тугий шум із білків. Вимастити форму на бабку (будинь) і висипати булочкою. Вимішати жовтки з орішками й ванілевым запахом. На кінці вимішати з шумом і влити до форми. Всунути до вигрітої печі на 350 ст. Пекти 3/4 год. Коли вже відстає від боків, тоді готове. Подається з малиновим соком.

Торт із яблук

Потрібно на коржики:

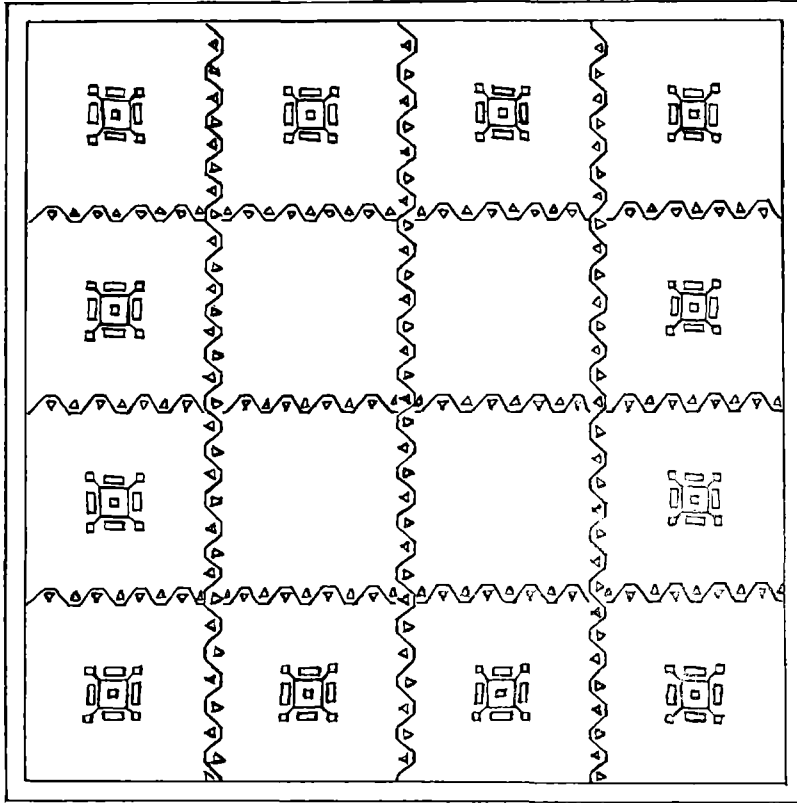
2 горнятка борошна (муки) пересіяного
5 унцій масла
4 жовтки
¾ горнятка цукру-мучки
шкірка з цитрини

На начинку:

8 великих винних яблук
3 горнятка цукру
сок із двох цитрин
1 горнятко волоських оріхів, кра-
яних

Замісити тісто з борошна, масла, цукру й жовтків. Переділити на половину і спекти два коржики в тортівницях на легкому вогні (300 ст.). Повинні мати золотий колір (около 20 хвилин). Яблука обібрати і пошаткувати. Гарно вимішати з цукром і вилжити до грубої ринки на вогонь. Смажити яблука, мішаючи дерев'яною ложкою. Особливо вважати на початку, коли ще немає соку. Смаження триває около 2 години.

Українська ВИШИВКА

Вишивана скатертина
Embroidered table cloth

ВИШИВАНА СКАТЕРТИНА

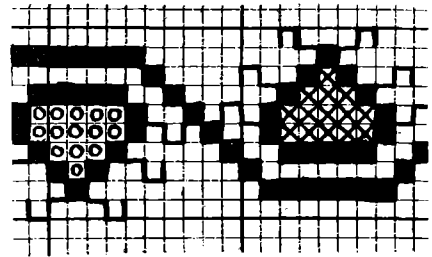
За нею тужить кожна українська господиня. Час від часу хочеться застелити стіл такою взористою скатертиною. Але як придбати її, щоб не завдало це надто багато праці?

Подаємо зразок такої скатерті, прикрашеної буковинським узором. Площина її добре використана, вишивки

Коли маса стає прозраною, тоді вкинути до неї січених орехів. Із тим нехай ще трохи посмажитися. На кінці вляти сок із двох цитрин і вимішати. Коржик (найкраще спечений напередодні) поставити на підставку і накладати теплу масу, розводячи її по поверхні. Маса є доволі висока. Зверху наложити другий коржик. Приважити торт стільничкою. Можна кроїти шойно на другий день.

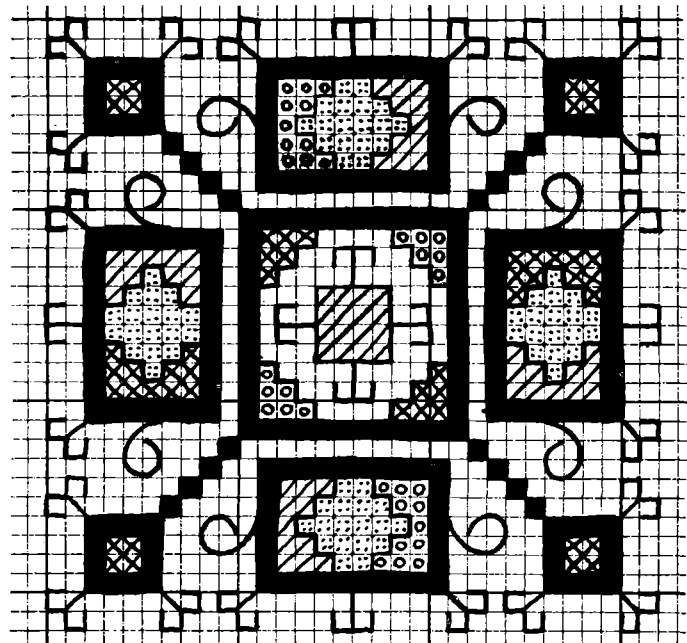
небагато, а все ж немає порожнього місця. Головне — по середині стола, де стоять полумиски й салатниці — немає виразного мотиву, що вони прикривали б.

Матеріал. На скатертину треба взяти подвійно широке полотно або панаму. Розміром може бути достосована до нашого стола, квадратна або

прямокутна. Якщо скатертина буде подовгувати, тоді треба додати ще один вишиваний мотив і смужку.

Наперед обвести скатертину широким рубцем, що закріплений мережкою „прутиком“ Потім поділити цілу площину скатертини на поздовжні й поперечні вишивані смужки, що перехрещуються. Це вимагає точного

Взір до скатертини
Design for the table cloth

Зміст XXIII річника

ВИШИВКИ	
Вбрання для хлопчика ч. 4, ст. 17	6 17
Дитячі суконки	3 21
Доріжка	7 21
Жіночі сукні ч. 2, ст. 17	9 17
Заволікання	5 21
Завіски	8 17
Настільник	1 21
Настільник із серветками	5 21

Порадник:

Вишивка в церкві ч. 2, ст. 18, ч. 4, ст. 15	10 18
Взір на чоловічу сорочку	3 22
До костюмів у „Запорожці“	4 18
Хочемо очіпків	6 18
Про одяг для хорів	9 18
Чобітки чи черевички?	11 22
Рушникові шви ч. 7, ст. 21,	10 17
Скатертина	11 21

ГІГІЕНА І ЗДОРОВ'Я

Д-р Е. Бурачинський: Цукриця — Жовчеве каміння	3 19
Косметичка: Догляд за волоссям	6 15
	11 19

Косметичний поради́ник:

Масне волосся	3 19
Про луску в волоссі	10 18
Р. Міхняк: Як збільшується вага тіла	7 19
Д-р Г. Щербанюк: Спання та безсонність	4 15
Д-р З. Ясінчук-Гріффо: Від чого залежить наше здоров'я? ч. 1, ст. 19, ч. 2, ст. 15, ч. 8, ст. 15,	9 15
Є. Янківська: Таємниця успіху	8 16

ГОРОДНИЦТВО:

Р. Коцик: Мишиця-щитівка	2 18
— Однорічні квіти	3 22
— Наш травник улітку ч. 6, ст. 15,	7 19
— Осінні міркування	8 18

Поради́ник:

Аравкарія	1 22
Трійлива рослина	1 22
Мірт занепадає	3 22

обчислення площі. По середині крайніх квадратів умістити мотив.

У такий самий спосіб можна приміняти при скатертині кожен киданий мотив, якщо підібрати до нього відповідну смужку.

Буковинський взір

Головний мотив цього взору виконаний хрестиками і стебнівкою. Вишивана смужка дещо простіша. В ній на рисунку зазначені тільки три крапки, а треба, щоб із червоною чергувалась псмаранчева.

До вишивання вживати ниток ДМЦ ■■ чорні ч. 310, хх червоні ч. 321, // жовті ч. 742, помаранчеві ч. 900, оо зелені ч. 905.

Жасмин	3 22
Плями на пальмових листках	4 18
Клей на рослинах	5 22

ДОМАШНЄ ГОСПОДАРСТВО

Н. Гонга: Готуємось до свят..	10 16
Є. Котис: На святочному столі	3 20
Куховарські назви ч. 3, ст. 19, ч. 5, ст. 10, ч. 6, ст. 18, ч. 10, ст. 15,	11 19
Л. Мачук: Буковинські страви	6 16
Найлонові завіски	6 16

Поради́ник:

Розморожування	4 16
Д-р С. Парфанович: Дещо про роблення мармеляди	5 19
О. С.: Закупуємо харчі	10 15
А. Сивуляк: Використаймо заливки	4 16
— Легкий обід	9 16
О. Слюзар: Піст перед нами	2 16
— Осінній обід	8 16
З. Терлецька: Зимове прийняття	1 20
— Чим хата багата...	7 20
— Святочний обід	11 20
Тітко Марійка: Чищення печі	1 22
— Наша купальня	8 18
О. Фацієвич: Сподіємось гостей	5 20

П Р И П И С И

Городина

Бурячки	червень
Голубці без м'яса	липень
Капуста квітна	вересень
Салата з городини	травень
Салата зелена	квітень
Салата з черв. капусти	грудень

Закуски

Канাপки смажені з помідорами	вер.
Куряча печінка з сухариках	грудень
Паштеттики з шинкою	травень
Перекуска з вудженої риби	червень

Мучні страви й лакоминки

Картопля начинювана	лютий
Картопляні пампушки	лютий
Кисіль із мигдалевим молочком	листопад
Лакоминка з полуниць	квітень
Лакоминка з крекерсів	вересень

М'ясиво

Каплун печений	грудень
Качка печена	травень
Курятина начинювана	вересень
Паштет зимний	березень
Печеня теляча зі сметановою підливою	січень
Печеня з яловичини	червень
Печеня в підливі	липень
Телятина тушкована	вересень
Холодець із шинки	квітень
Шинка-вудженка	квітень

Печиво

Бабка віденська	березень
Бабка з ліскових орішків	грудень
Булка	листопад
Коржик дактилевий	січень
Маківник	листопад
Пиріг із садиною	вересень
Пиріг із капустою	листопад
Тістечка з дактилями	березень

Торт помаранчево-дактилевий	січень
Сахера	березень
макароніковий	травень
листовий оріховий	червень
бабуні	липень
непечений	липень
із яблук	грудень

Риба

Заливна (в галереті)	листопад
Короп студж. із городиною	січень
Оселедці начинювані	лютий
Оселедці мариновані	лютий
Холодець із шрімсів	серпень

Яйця

Заливані яйця	лютий
---------------	-------

Юшки

З вина	грудень
З кваску	липень
Овочева	вересень
Помідорова	червень
Петринова	травень
Зі шпінату	вересень

Господарський поради́ник

Засіб проти молів

Живучи на Цейлоні прочитала я в місцевій газеті про те, яким засобом там користуються проти молів. Спробую це описати. Припис у газеті звучав, як слідує:

Взяти велику, необібрану помаранчу, наколоти її кругом і настромити гвоздиками в такий спосіб, щоб лиш головки були видні. Виповнити це так густо, що вкінці помаранча вся покрита гвоздиками. Обв'язати помаранчу стрічкою й повісити у сховку з одягом. Цей запашний м'яч випромінюватиме запах гвоздики щонайменше які два роки.

Я питалась жінок-сінгалезок, чи вживають вони так приладжених помаранч проти молів. Відповіли, що всі так роблять, бо пастильки проти молів, роблені в Європі, мають дуже поганий запах.

Мені здається, що солідно зроблена помаранча з гарною стрічкою надається на Різдвяний подарунок. Це могли б також виконати Відділи СУА на передсвяточнім Базарі. Я була б вдоволена, коли б цей засіб мав теж успіх у нас.

Іванна Левицька, Нью Йорк

Гігієнічні й сучасні приписи

НАТАЛІЇ КОСТЕЦЬКОЇ

Овочі й городина

можна замовляти в Централі СУА

Ціна 60 ц.

WFUWO'S REPORT AT THE GFWC CONVENTION IN CHICAGO (JUNE 8, 1966)

Oftentimes many wonderful things are born out of pain and agony. Following World War II, the people driven out of their homes by foreign invading armies eventually found refuge in the countries of the Free World. Thus many Ukrainians who suffered during the occupation of Ukraine by two invaders — the Nazis and the Communists — began new lives in the West.

Inspired by love of their homeland and a vow not to forget their enslaved countrymen, the Ukrainian women in the Free World created their own organization, called the World Federation of Ukrainian Women's Organizations. In existence for 17 years, it grows stronger year by year. The newcomers to the various countries of the free world joined already established women's organizations in the United States, Canada, Brazil and Argentina. Those who settled in countries unknown before to Ukrainian immigrants formed their own organizations. In 1948 both the old and the new organizations decided to hold the World Congress of Ukrainian Women. It was held quite naturally in Philadelphia, the cradle of American liberty, and there the World Federation of Ukrainian Women's Organizations was born.

The WFUWO unites 14 women's organizations in 10 countries. Besides the U.S.A. (with 2 organizations), we have 3 member organizations in Canada. In Europe, these organizations are located in Great Britain, France, Belgium, Germany and Austria; in Latin America — in Argentina, Brazil and Venezuela. There is also a WFUWO branch in Argentina. WFUWO's Headquarters are in Philadelphia, although its President, Mrs. Olena Zalizniak and some Board members live in Canada.

The work of WFUWO is carried out by 6 standing committees (Education, Culture, Welfare, Folk Art, Press, and Soviet Studies). To strengthen the unity of Ukrainian women a second

MANY HAPPY RETURNS MADAM PRESIDENT

Earlier this year, on April 2, a special WFUWO meeting was held in Philadelphia in honor of its President Mrs. Olena Zalizniak's 80th birthday. The members of the Board and invited guests gaily celebrated the happy occasion, prior to Mrs. Zalizniak's departure for Rochester, N. Y. This year Mrs. Zalizniak spent 3 months in Headquarters attending to business, visiting several organizations and holding meetings.

A fruitful and busy life lies behind our President. As a young high school teacher she worked closely with youth in schools and with their mothers in women's organizations. She was the founder of the Ukrainian Women's Alliance in Vienna (1920) and took part in various international Congresses and Conferences (e.g. International League for Peace and Freedom in 1921 and the International Women's Guild in 1934). She continued as an active member of the Ukrainian Women's Association for many years, and after the death of the First President of WFUWO, Senator Olena Kysilewska (1948-1956), she was elected President in 1957.

Mrs. Zalizniak divides her

World Congress was held in 1959 in New York City, which furnished the impetus for several Regional Conferences. One was held in 1962 in Toronto, Canada, another in 1963 in Nottingham, England, and a third is to be held soon in Curitiba, Brazil.

Thus, Ukrainian women have united themselves to formulate new ideas, to coordinate their work and to represent Ukrainian womanhood in the Free World. Their's also is the task to speak on behalf of millions of Ukrainian women in the homeland who have no right to organize themselves in free women's organizations and to speak out against the Soviet occupation of Ukraine.

Helen F. D. Lototsky
Vice-President

Mrs. Olena Zalizniak, President of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations (WFUWO), celebrated her 80th birthday.

time between her family in Rochester and Canadian and American women's organizations. She corresponds personally with member organizations throughout the world and is known for her lucid and candid judgment and her serenity.

SOCIAL SERVICE

The Social Service Commission of the WFUWO has planned 2 meetings for Fall, 1966 — one in Canada and one in the U.S.A. The Sessions will organize Social Service Committees for the given countries. Membership on the committees will be composed of the Social Welfare Chairmen of member organizations and professional Social Workers. The Session Agenda will include:

1. Welfare work of Ukrainian Women's Organizations in their native land and in countries of immigration.

2. Review of accomplishments in welfare work of Ukrainian Women's Organizations in the U. S. A. and Canada.

3. Structure and scope of the work of welfare organizations in the U.S.A. and Canada.

4. Plans for Social Welfare programs for Ukrainian Women's Organizations adapted to existing conditions in their respective countries of immigration.

So. American Regional Conference

Mrs. Olga Horachuk, Vice President of WFUWO (South America) writes that the Ukrainian women's organizations in South America are making plans for a Regional Conference to be held in Curitiba, Parana (Brazil). Representatives of all women's organizations have been invited; various church groups and civic organizations have also been invited to attend as guests. WFUWO will be represented at the Conference by a member of the Board.

South America presents a special problem. There is a comparatively small number of Ukrainians dispersed over the vast continent. They settled primarily in Brazil and Argentina as early as 1872 through 1901. Ukrainian peasants and workers were lured to these far away countries by promises of free or cheap land and better living opportunities. Church and civic organizations were created to help the settlers overcome the difficult period of adjustment in the new lands. After World War II, in 1947 a new influx of the Ukrainian element — the refugees — settled in Venezuela and spread over to Brazil and Argentina. This "second migration" included many professional people, artists, writers and community workers. They reinforced the ranks of the Ukrainian organizations already in existence and founded new ones.

Ukrainian women created a variety of organizations responding to the needs of the communities in which they lived: religious, social service organizations, social clubs, country women's associations and the like. Many of these organizations have been in existence for several decades fighting precarious financial, social and political circumstances. Three of them have come to prominence: Ukrainian Women of Brazil, Ukrainian Women's Association in Argentina and United Ukrainian Women in Venezuela. All three are members of WFUWO. Mrs. Olga Ho-

rachuk was elected WFUWO Vice-President to represent their interests.

Our brief report won't be complete without a few biographical notes on Mrs. Horachuk who, although born in Brazil has preserved the Ukrainian spirit, language and tradition. She has been an active member of Ukrainian Women of Brazil since

Mrs. Olga Horachuk, WFUWO's Vice-President in South America

1936. In 1954 she became the president of the Alliance of Ukrainian Women of Brazil (OUZ). In 1959 she visited the United States and took part in the second World Congress of Ukrainian Women's Organizations in New York as the S. American delegate.

WFUWO is actively helping the So. American women in the organization of this Regional Conference, and is anxious to meet them on their home ground. WFUWO is becoming truly international and its work covers many countries. Exchange of ideas and coordination of efforts are the goals of every conference. Friendship, unity and close ties among individuals and groups are its most precious by-products.

DAY CENTERS

Ukrainian women's organizations are growing increasingly interested in pre-school Day Centers where children meet twice or thrice a week for various activities and games. The Day Centers are conducted by professional teachers who direct the children in carefully coordinated programs of instruction and entertainment. Games and songs are taught in the Ukrainian language.

The largest number of Day Centers is to be found in the U. S. and Canada. Several are active in Australia and Germany. Currently, efforts are under way to organize such Day Centers in all the countries where Ukrainian immigrants have settled.

MEMBER ORGANIZATIONS OF W.F.U.W.O.

The United Ukrainian Women of Germany held their Annual Delegates' Meeting in Munich on March 19, 1966 with 25 delegates representing 10 branches. Guests at the meeting were Mrs. Anna Saprun, President of the Ukrainian Women's League in Austria, and Mrs. Oksana Duchymynska of the United States. The newly elected Executive Board is headed by Mrs. Lubomira Chaykowska. Mrs. Olga Steiner is Audit Chairman. Mrs. Sulyma-Boyko, retiring President, was honored for her long service with Honorary Membership in the Organization of Ukrainian Women of Germany.

The Executive Board of the Ukrainian National Women's League of Australia has initiated the publication of a mimeographed quarterly bulletin "Our Word." Three issues have been published to date. The January-February-March issue contained 50 pages, including 12 pages of material on the Convention held in Melbourne. "Our Word" is published in Sydney and is edited by Liuba Hordieva, Press Chairman.

Two good talkers . . . not worth one good listener.

Chinese Proverb

Olga Kupchin

"I believe that every woman has a responsibility to herself and to society as a whole to develop her potentials to their fullest degree." This conviction early in life led Olga Kupchin to establish her present successful law practice in New York City. She still believes it.

Daughter of the Reverend Vladimir and Mrs. Theodosia Kupchynski, she came to the United States in 1925 when the family migrated from Ontario, Canada. There were three brothers and a sister.

Reverend Kupchynski came from a long line of clergymen, and as a young man switched from the study of medicine to theology. When he died in 1958 he had been a Ukrainian Presbyterian minister for 40 years. He had instilled an understanding of Ukrainian tradition in his children, insisting that without that understanding the children would not be "complete persons."

"We spoke only Ukrainian at home," Miss Kupchin recalls. "My father demanded that we all be proficient in the language of our forebearers." An intelligent father, Rev. Kupchynski also encouraged the two girls and their brothers to further their education in a profession. Thus, Olga and her sister Helen both graduated from Hunter College where they majored in History and Political Science. They both received their Law Degrees from New York University.

Eventual dissatisfaction with limited duties and assignments in a major law firm shortly after World War II led both young lawyers to open their own office, Kupchin & Kupchin, in the midst of the Ukrainian community in New York City. There they practiced together until Helen Kupchin's eventual retirement in 1963.

"When we opened our own office, we were uncertain at the start about our fees," Olga recalls today, "so we often oper-

ated on a barter system, especially if our client was in business — butcher, baker and the like."

Miss Kupchin, who practices in all branches of Civil Law, today specializes in Estate practice and Real Property transactions.

Because of her upbringing in a thoroughly Ukrainian atmosphere and her proficiency in the Ukrainian language, she is perhaps doubly equipped to be in sympathetic and close communication with her Ukrainian clientele who today make up more than 85% of her practice.

"They're wonderful, completely honest people," she says, "friendly and quick to understand."

The influence of her childhood home are perhaps at the base of her intense present-day interest in books, particularly historical works and theology. She is keenly interested in Ukrainian traditions and the backgrounds of other ethnic groups. Good conversation, in her opinion, is one of the finest entertainments.

"We Americans of Ukrainian descent can best serve our heritage," she says, "by acquainting and then leading our non-Ukrainian friends through the wealth of our Ukrainian traditions. I never miss an opportunity to attempt doing just this, or in many other instances to correct misinformation about us.

Her very busy law practice doesn't prevent her from following up on her first credo; the development of one's potentials. She attends art classes, paints in oils and water-colors well. She is also learning to play the guitar. In addition she continues her work with the Ukrainian Presbyterian congregation founded by her father. She sings in the church choir and in the past was a member of the Bandurist Choir under the direction of Professor George Kirichenko. She is also a member of the Ukrainian

Miss Olga Kupchin, attorney-at-law in New York City

Lawyers Association and participates in the activities of the local Republican Club.

A firm believer in equal rights for women, Miss Kupchin holds that every woman professional can and should compete in this 'man's world' by pursuing her goals to the best of her ability. "You cannot, of course, lose your femininity in so doing. That would lose you your dignity," she says. "When I first started law practice, I had to learn how to face up to some very strong men in law as just another lawyer. I demanded and attained equal footing, and made them understand that though I am a woman, I am first and foremost a lawyer in the courtroom," the very feminine, blonde and beautifully coiffed and dressed Miss Kupchin added.

With someone as busy as she vacations are very important. She generally spends them traveling far and wide — the United States, Canada, Mexico, the Caribbean, the Near and Middle East, not to mention North Africa.

"Though I've been to Europe twice for extensive visits, I haven't yet visited the Ukraine," she says wistfully. "Perhaps, one day, when travel restrictions are eased there, I'll be able to visit the homeland my parents spoke of so lovingly. I certainly hope so."—Alexander Piznyk.

Vera Shumeyko of Kowbasniuk Agency presenting 5-day tour to Washington, D. C. and Williamsburg, N. Y. to Mary Lesawyer, President and Chairman, with committee in attendance. (Marilyn Terranova, winner)

A SUCCESSFUL SOCIAL EVENT

The gala Dinner-Dance at the Americana Hotel, arranged by UNWLA Branch 72 in New York City on May 7, 1966, attracted a sell-out crowd that included the younger and older members of the Ukrainian community. During the Dinner Branch officers and prominent guests were introduced. The proceeds from the affair were designated for three deserving causes: the UNWLA Scholarship Fund, the National Welfare Fund of the Ukrainian American Veterans and the Ukrainian "Sitchovi Striltsi."

One of the highlights of the evening was a raffle which featured many valuable prizes including a 5-day excursion to Washington and Williamsburg, sponsored by the Kowbasniuk Agency, which was won by Mrs. M. Terranova of Brooklyn, N. Y.

Ukrainian Dishes

MALE READER SENDS IN CAKE RECIPE

Mr. Wasyl Gina of New Haven, Conn., writes: 'Although I realize that "Our Life" is primarily a woman's magazine, I would like to submit a recipe which I have found highly successful and which I would like to share with your readers.'

The recipe for Mr. Gina's Chestnut Torte follows:

Chestnut Torte

Prepare a thick icing by cooking 1 cup of granulated sugar with half-cup of water. Cook until mixture spins a thread. Then pour mixture into a bowl and stir, in one direction, until it becomes thick and white and coats the spoon. Do not use an electric beater. Allow mixture to cool and harden.

Now, prepare the batter by setting aside the following ingredients:

- 1 cup blanched, peeled almonds, chopped and pounded to a paste
- ½ cup granulated sugar
- 6 egg whites, stiffly beaten
- Dash of salt

Combined almond paste, sugar and salt, and stir until blended. Fold in stiffly-beaten egg

whites. Line two pie tins with butter and bread crumbs, pour half the mixture into each, and bake in 350 degrees oven for 20 to 25 minutes, or until a light golden brown.

For the filling prepare 1 pound parboiled chestnuts, shelled and peeled. Place in pan and cover with milk. Simmer until very soft. Mast, add vanilla sugar to taste and press through sieve. Melt ¼ lb. butter and cool.

CHRISTMAS EVE IN UKRAINE

Marie Halun-Bloch's new book "The Two Worlds of Damian" include many features of Christmas preparations in present day Ukraine. Chapter 14 deals with "kutya," the most important Christmas dish.

With the kind permission of Atheneum Publishers we have reprinted this chapter in an Ukrainian translation in this issue.

M.M.M. CONGRESS IN PARIS

The Congress of the World Mothers' Movement was held on November 3 through 5, 1966, in Paris. The theme of the Congress

Cream the melted butter until frothy and blend with chestnut puree. Set about ¼ cup of this filling aside, flavor the rest with rum and fill in between the two torte layers.

Take the hardened icing, dilute with the remaining portion of the filling (make this part lemon flavored) and spread over entire cake. Allow to set before cutting.

was — preparing youth for marriage. Materials for the Congress were collected from a series of polls which were conducted in various communities. Ukrainian women's organizations took part in this undertaking by sending in a number of completed questionnaires.

A more detailed report on the Congress and the resolutions which were adopted will be included in our next issue.

A leader does not say "Get going!" Instead, a leader says "Let's go!" and leads the way. A leader does not walk behind with a whip but is out in front with a banner.

НАШИМ ДІТЯТАМ

Розкажіть, бабуню...

Перед сном діти завжди прохали:

— Розкажіть нам, бабуню... Інакше не підемо спати!

— Ого-го, — сміявся старший Тарасик. — Я ляжу скоріш від тебе. І бабуня мені казочку розкаже.

— Не тобі, а мені! — впиралась Марійка. — Побачиш!

— Годі, дітки! Розкажу вам обоім. Але не казку, а правду. Як то було в Рідному Краю, коли надходили Різдвяні свята.

— О, так бабуню! Розкажу! А ми будемо тихенько лежати...

Вже коли бабуня накрила дітей і погасила велике світло в кімнаті, тоді сіла між обома ліжечками і стала пригадувати.

— Отже знаєте, діточки, Свят-Вечір завжди припадав на 6 січня. Того дня всі рано-раненько вставали. Стільки було роботи! Тому й діти не могли спати. А матуся завжди знайшла для нас зайняття. „Діти, лізьте під стіл!“

— О, ми знали, що це значить! Уранці на Свят-Вечір треба було кликати домашніх тварин. Отже й ми лазили по землі довкола стола і кликали одне наперед другого: „Квок, квок, квок!“ А другі відповідали: „Ціп, ціп, ціп!“ Потім коли накликали досхочу курчат, тоді переходили до гусят: „Ге-ге-ге“ і сичали, як гусаки. Врешті пригадували собі качат і кликали „тась-тасьтась!“ і відповідали собі „ках-ках-ках!“ Не забули й поросят з рожанням, овець із їх блянням, телят із їх меканням. Скільки то радости було! Навіть kota і пса старались наслідувати. Ми були дуже горді, що старші слідкували за нами, а дехто похвалив, що добре вміємо кликати.

Врешті, коли вже досить було гамору, тоді мати кликала нас:

— Ходіть дітки, обмитись, бо вода з пшениці вже готова. До

схід сонця треба виляти на поле, щоб пшеничка родилася.

Був такий звичай, що воду, в якій на Свят-Вечірмили пшеницю, зберігли до миття. Її наливали в мидницю і до неї підходили діти по старшині. Мили личко, щоб були такі ясні й чесні, як „ярая пшениця“, що з неї буде сьогодні найважливіша страва — кутя. Потім усі молились і на снідання дістали по горнятку молока. Дорослі не їли нічого аж до вечора.

— А що ви потім робили, бабуню!

— О, Тарасику, роботи було доволі. Адже на Свят-Вечір годилось подати 12 страв. Отже коли тільки розтопили вранці піч, то закипіла в кухні робота. Я ще мала була, а до всього пильно приглядалась. Нераз дали мені й якусь роботу — сікти капусту, обирати картоплю. А й коли лі-

пили вареники, то все кілька було моєї роботи.

— А що хлопці робили?

— Їм теж роботи не бракувало. Треба було прочистити від снігу доріжки, щоб колядники мали легкий доступ. Нанести дров, щоб їх у кухні не забракло. Почистити у стайні, щоб і там святочно виглядало. Та й зробити порядок на подвір'ї, щоб усе стояло на своєму місці.

— Гаразд, бабуню. А я зроблю порядок у гаражі, — сказав Тарасик, засинаючи.

— От гарно буде! І там буде свято... — відповіла йому бабуня.

**Збірники для дітей
СНІГОВА БАБА
СНІЖИНКИ
СРІБНА ЗІРКА**

Упорядкувала Марія Юркевич
— Ціна по 50 цт. кожен —
Замовляти в Централі СВА

Тайна медяникового серця

Сьогодні, у день Свят-Вечора у кухні великий рух. Мама варить різні страви, діти допомагають, щось товчуть, щось подають, щось добувають із холодильника. Вже починає вечоріти. Приготування добігають до кінця.

Нагло мама зауважує, що найстаршої доні Ганнусі в кухні немає. Вийшла з хати, чи що?

— Тосю, — кликнула наймолодшу — не знаєш, де Ганнуся? Час би вже накривати до столу, а вона десь щезла. Поклич но її!

Тося вложила пальчик в уста, глибоко задумалась і покрутила голівкою.

— Ні, не можу мамі сказати, це тайна! Бо Ганнуся сказала, що права рука має все знати, а ліва нічого...

Мама сердечно засміялась:

— Йди, ти, Тосю, яка тайна може бути перед мамою? Говори сміло!

Тося покрутила голівкою:

— Ні, мамо, а як хлопці почують?

На це обидва братіки нахмурились:

— Ми не цікаві на ваші тайни! — ображено вийшли з кухні. А мама дальше:

— Ну, скажи вже мені до вушка!

І Тося почала:

— Вона побігла до своєї товаришки Любки і понесла їй своє велике медяникове серце. Це серце подарував їй св. Миколай і вона його дотепер тримала в шафіці, завинене у срібний папір. А тепер понесла в подарунку Любці, бо її мама хвора й вона не матиме ні куті, ні Свят-Вечора.

— Ага! — сказала мама — і тому це тайна і тому ліва рука не повинна знати, що права добро-го робить.

— Так, так, матусю! — І поклатала пальчика на уста. — Пст! Тихо, бо це тайна!

За малу хвилинку вбігла до кухні і сама Ганнуся. Зарум'яніла від морозу, з капузою на пів голови. Задихана відразу стала звітувати. Так, була у своєї то-

варишки Любки. Мусіла її відвідати, мусіла!

Мама глянула на доню здивовано:

— Як ти виглядаєш, дитино, руки в якійсь сажі і на личку чорні плями, де ти так замурзалась?

— Ох, та ми обидві з Любкою визбирували в пивниці вугілля, щоб підкинути в ogrівання. Бо ж треба, щоб у них на Свят-Вечір бодяй тепло було. Мама Люби,

пані Гірна хвора і не може приладити святочної вечері.

А мама:

— Пані Гірна? Чи це не така невеличка, білявенька, зі синіми очима пані?

— Так, так, мамо! Ця сама!

— Ах, та ж я її знаю! Ми колись разом працювали! Шкода, що я не знала про її недугу...

ВИВІРКА

**Маленька, довгенька,
Хвостик пухнатенький,
Буває жовтенька,
А буває й чорненька, —
Вивірка-звірятко,
Наче те дитятко:**

**Цілий день стрибає,
Бавиться, гуляє.
Де лиш горішки зачує,
Так туди мерщій мандрує,
Без найменших перешкод
Із землі аж до висот
Вивірка стрибає,
Наче птах літає.
Я хотів її спіймати
Та не міг ніяк здігнати.**

Петро Кізко

Але ми щось зробимо, щоб вона мала Свят-Вечір...

— Що таке, мамочко? — спитали дівчатка одна поперед одну.

— Це моя тайна! — засміялась мама. — Як то ти казала про ліву руку, Тосю? Тобі, Ганнусю, треба помитись, а ми вже з Тосею накріємо стола. Незабаром сідаємо до вечері.

І так пішло все звичним ходом. Як кожного Свят-Вечора, батьки поділились із дітьми просфорю, потім засіли до смачних пісних страв. Потім засвітили ялинку і проколядували „Бог Предвічний“. Здавалось, що нічого нового цього року не буде.

Але Ганнусі з Тосею раз-ураз позирали на маму. З маминої усмішки знали вони, що незабаром вони почують про мамину „тайну“.

І справді! Коли тільки втихли слєва коляди, мама вийшла до кухні. Видобула із сховку кілька посудин і стала накладати всіх Свят-Вечірніх страв.

— Отак, бачите, дівчатка, — почала мама, — колись, у рідному краю діти несли частину цих страв до дідуня й бабуні, або до дядька й дядини, або до хресних батьків. А ми тут не маємо їх, щоб із ними поділитись. Але Бог післав нам когось іншого. Сьогодні поділимось нашою вечерою із панєю Гірною і її Любкою. Вони заступлять нам наших рідних.

— А хто віднесе їх? — спитали дівчатка.

— Хлопці потягнуть санчатами кошик, а ви його внесете до хати. Заколядуєте під порогом та й привітаєте паню Гірну й Любку від нас. Скажете по-стародавньому:

— Віншуємо вам щасливих свят, радісно зустрічати та в здоров'ї зоставатись. Віншує мій батько, моя мати та й ми з ними. Щастя Боже! Зумієте повторити?

Поки дівчата говорили „віншування“, хлопці побігли до гаражу по санчата. І вже в поспіху прикріпили до санчат кошик та вирушили. Це було недалеко. Радісним (Докінчення на обгортці)

Вісті з Централі

Об'єднання Працівників Дитячої Літератури розпочало дво-місяць дитячої книжки. У передсвяточному часі змагає до того, щоб дитячу книжечку вложити нашій дитині у руки. Допоможемо їм у тому! Під час наших виховних імпрез, дитячих забав, вечорів св. Миколая чи ялинки — пам'ятаймо про те, щоб дитяча книжка дійшла до дітей! З нею осягне її рідне слово і своя думка, вона стане основою її свідомості.

Конференції Референток придбали нам цінний організаційний матеріал, що може послужити в праці кожного Відділу США. Тому в жовтні ц. р. розіслали ми Відділам доповідь п-ні Лідії Колодчин, орг. референтки Гол. Управи п. з. „Організація й її членство“, а в листопаді ц. р. доповідь п-ні Осипи Грабовенської п. з. „Роль організаційної референтки у Відділі“. Ці коротенькі доповіді радимо прочитати на ширших сходах Відділу.

Передсвяточні Баазри влаштовуються в багатьох Відділах і приносять поважний дохід. У деяких місцевостях вони мають уже розголос і серед американського населення. Отже це є почин нашої господарської ділянки, що його варто розбудувати. В тій цілі п-ні Ірина Кашубинська, госп. референтка Гол. Управи опрацювала інструкцію, що її розіслано у жовтні ц. р. Відділам США. Радимо всім господарським референткам познайомитись із її змістом.

ЕКЗЕКУТИВА США

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу нашої довголітньої членки бл. п. Олени Губчак складаємо 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

22 Відділ США у Шикаго

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Анни Вовчак, родом Малиновської, членки 16 Відділу США в Міннеаполісі, пересилаю 5 дол. на Фонд „Матині Дитина“

Валя Медвецька, Денвер

Увага!

Пресові референтки!

З кінцем біжучого року підготовляємось до вибору молодого таланту за 1966 рік. Прохаємо розглянутись поміж молодим жіноцтвом Вашої околиці! Молоді жінки, що проявились у ділянці мистецтва, літератури, професійної чи громадської праці або науки — можуть стати нашим молодим талантом 1966 року. Прохаємо прислати Ваші пропозиції з життєписом!

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

ОБ'ЇЗДКА ГОЛОВИ США

Наші Відділи в західних стейтах Америки не мають такого живого контакту з Централєю, як хотілось би. Адже вони віддалені тисячі миль від осередку нашого життя на Сході, а то й від найближчої Окружної Ради США. Тому вони не були включені в об'їздки наших голов чи місто-голов. І боляче відчувають цю віддаленість від джерела нашого організаційного життя.

Отже й цього року Централя постановила зарадити цьому. Перша об'їздка нової голови п-ні Стефанії Пушкар мала осягнути ті далекі Відділи. Щоб познайомити їх із новими ідеями проводу, розказати про Конгрес Міжнар. Жін. Ради в Тегерані та вислухати їх потреб і бажань.

Перша зустріч із 77 Відділом сталась дня 10. вересня ц. р. у Фініксі, Арізона. Тут членки зійшлися численно в городі п-ні Литвинишин (около 30 осіб). Пані голова привітала Управу в особах п-ні М. Винничок, голови, М. Онуфрик, місто-голови, Ст. Кузь, секретарки, М. Ліневич, касієрки та все присутнє членство. Розказала про напрямні США, ухвалені Конвенцією та пекучі потреби, що з них виростають. Сьогодні наша ситуація така, що потребує зусиль кожної одиниці. Тому п-ні голова гаряче закликала — включатися в роботу Відділу та по своїй змозі причинюватися до його осягів. Правда, із запитів та завгав видно було, що у Фініксі перебувають люди хворі, що проживають у цьому кліматі через якусь затяжну недугу. Та сходи́ни й зустрічі для них корисні, а також завдання, що не перевищувало б їх спромог. Тому праця у Відділі не стане обтяженням для них, а навпаки — скріпить їх самопочуття. З цим побажанням пані голова закінчила збори, гуторячи ще довго з поодинокими членками. Референтки Відділу — пп. Тетяна Івасів, організаційна, Н. Бакович, культ. освітня, Т. Бурда, виховна, Н. Литвинишин, сусп. опіки порушували з нею

поодинокі питання своїх ділянок. Показалось, що й у тутешніх умовах можна Відділ скріпити й розвинути відповідну працю.

Дня 12. вересня попрощалась із гостинним домом п-ні Литвинишин, де замешкала і відлетіла до Лос Анджелесу.

Голова 55 Відділу США п-ні Ольга Муць зустріла п-ні С. Пушкар на лєтовіщі. В гостинному домі п-ні Анни Микитин, секретарки, відбулось дня 13. вересня засідання Управи. Тут прибули п-ні Варвара Білінська, місто-голова, п-ні Олена Прокопович, секретарка, п-ні Софія Васильків, касієрка. Виявилось, що 55 Відділ США гарно працює. Має около 60 членок і то здебільшого молодих жінок. Має за собою гарні імпрези, влаштовує дитячі забави, дбає про старих і хворих у громаді. В останньому часі став видавати листок „Голос“, призначений для членства.

Дня 15. вересня відбулася зустріч із громадянством у Нар. Домі. Прибуло около 100 осіб, зацікавлених у громадських справах. Доповідь пані голови дала перегляд напрямних і осягів США в різних ділянках та накреслила її спостереження з Конгресу Міжнар. Жін. Ради в Тегерані. Це все кинуло нове світло на роль й можливості жінки в суспільстві, а зокрема в допомозі нашим визвольним змаганням. Запити із залі були дуже численні, зокрема ті, що торкались мішаних подруж та заходів, як зарадити тому. На заході немає великих студентських громад та молодечих організацій, отже наша молодь не має де стрічатись і взаємно пізнаватись. На закінчення зустрічі представник Фонду Катедри Українознавства зложив подяку Союзові Українок Америки за великий вклад членства і гроша в цю акцію.

Побут в Лос Анджелесі добігав до кінця. Та тут виринуло ще одне миле запрошення. Гурт жінок із Сан Дієго повзяв намір згуртуватись у рамках

З об'їздки голови СУА:

П-ні Стефанія Пушкар з Управою 16 Відділу СУА в Міннеаполісі. — Зліва на право: п-ні Марія Паньків, скарбник, п-ні Одарка Король, голова Контрольної Комісії, п-ні Марія Процай, референтка нар. мистецтва, п-ні Неонілія Дмитришин, містоголова, п-ні Мирослава Петришак, голова, п-ні Стефанія Пушкар, голова Централі СУА, п-ні Катря Гуцал, прес. референтка, п-ні Ольга Луцик, імпр. референтка, п-ні Ніна Микуляк, секретарка, п-ні Анна Артим, госп. референтка.

СУА. Голова Ініціативного Комітету п-ні Софія Скоп запросила п-ні Пушкар прибути до них 14. вересня. Зустріч відбулася в її домі. Явилось 10 жінок, що хотіли запізнатись із засадами організованого життя. В місцевості розбудовується промисл і туди прибуває щораз більше українських родин. Існує тут також Міжнаціональний Будинок, що дозволяє національним групам гуртуватись. У такому надійному осередку вказане засновання Відділу, тим більше, що є родини з малими дітьми і матері повинні подбати про українське середовище для них. Пані голова з'ясувала умовини створення Відділу та зарезерувала для них порядкове число 92.

Попрощавшись із гостинним домом п-ні Муць, в якій замешкала, пані голова відлетіла 16. вересня до **Сан Франціско**. Того ж дня відбулася зустріч із головою 62 Відділу СУА п-ні Ольгою Чато та головою Контр. Комісії п-ні Н. Каменецькою. На другий день заплановано нараду Управи Відділу. Тут устійнено програму загальних зборів Відділу, що їх скликала Екзекутива СУА на день 18. вересня ц. р. Збори відбулись при майже повній кількості членок Відділу. Зборами проводила пані голова. Вислухавши звітів Управи та внеску Контр. Комісії, збори уділили Управі абсолюторію. Листа нової Управи, предложе-

на Номін. Комісією, пройшла великою більшістю голосів. Провід Відділу обняла п-ні Ярослава Оренчук, до Управи Відділу увійшли пп. Д. Черепенко, С. Кісь, О. Шраер, Н. Гриневич, Д. Шулешко. Цей вибір задоволів усіх та подав надії дальшого успішного розвитку Відділу. Заг. збори зложили подяку дотеперішній голові п-ні Чато за її віддану працю.

Для запізнання місцевого терену та його умовин пані голова зложила візиту парохам обох віровизнань, Всч. о. Микиті й о. Гончарову. У дружній розмові з'ясувала потребу співпраці членок СУА та дістала задоволення про зрозуміння і підтримку починів СУА.

Під час побуту в Сан Франціско пані голова старалась сконтактуватись з осередком жінок у Сан Хозе, що вже рік гому заходився коло створення Відділу. Зустрічі з ними не вдалося зорганізувати, але за порозумінням із 62 Відділом СУА цей гурт жінок напевно оформиться у Відділ.

Дня 23. вересня пані голова попрощалась із п-ством Сороківськими, в яких домі замешкала й відлетіла до **Міннеаполісу**. Тут зустріла її на лєтовіші дбайлива голова 16 Відділу СУА, п-ні Мирослава Петришак. Дня 24. вересня відбулася зустріч із членством і громадянством, що зібрала

около 70 осіб. З'ясувавши напрямні СУА, подиктовані нашою Конвенцією, пані голова подала висновки Конгресу Міжнар. Жін. Ради в Тегерані, що своїм змістом можуть дати приклад успішної міжнародної дії.

На нараді з Управою Відділу вдалося розглянути його успішну діяльність. У місцевості є дані для створення нового Відділу з молодшого жіноцтва.

Щоб скріпити краще розуміння наших завдань, пані голова відвідала оо. парохів обох віровизнань, Всч. о. монс. С. Кнапа й о. Миколу Антохія. В розмові з ними знайшла повну підтримку наших змагань.

Попрощавшись із гостинним домом п-ства Петришаків, де гостювала, пані голова відлетіла дня 25. вересня до Шикаго. Про побут у тій окрузі подамо в черговому числі.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Конференція Організаційних Референток

Дня 24. вересня ц. р. численно зішлись в домівці 64 Відділу СУА представниці Округи. Це не були виключно організаційні референтки Відділів, що загостили сюди, бо й голови, секретарки або й касієрки поцікавились цією нарадою. Її відкрила о год. 3-тій по полудні п-ні Оксана Рак, голова Окр. Ради. Привітавши представниць Централі — пп. Л. Бурачинську й І. Падох, містоголов та п-ні Н. Чапленко, культ.-освітню референтку, вона повідомила, що Конференція відбувається рівночасно й для референток округи Ньюарку. Привітавши голову її п-ні Ірину Левицьку, вона відчитала листу присутніх. Це були — пп. М. Головей і С. Рудик (1 Відд.), п-ні М. Гарасимчук (3 Відд.), пп. А. Кізіма, І. Бенцаль, С. Серафин (4 Відд.), пп. Р. Фельків, А. Свенсон і Є. Корпало (8 Відд.), п-ні К. Баран (21 Відд.), п-ні О. Терлецька (28 Відд.), п-ні А. Опарик (35 Відд.), пп. П. Книш, Г. Гошовська, М. Ржепецька, С. Рожанковська (64 Відд.), п-ні О. Процюк (72 Відд.), п-ні О. Папроцька (73 Відд.), пп. Д. Лисько, О. Лиско і Д. Гентиш (82 Відд.), пп. В. Бачинська, М. Ярош, І. Мокривська, А. Мартинковська (83 Відд.).

Пристаплено до виконання програми Конференції. Першою точкою було вияснення **побудови організації СУА**, що його провела п-ні Оксана

Рак, голова Окр. Ради. Поодинокі клітини нашої організації були накреслені на великому рисунку. Пані голова почала від найнижчої, себто від Відділу. Розглянувши її побудову (Екзекутиву, референток і Контр. Комісію) вона пояснила дію і значення заг. зборів. Потім перейшла до побудови Окр. Ради, що є подібно сформована. На кінці розглянула схему Централі СУА. Через те, що Гол. Управа розкинена в різних місцях, працю провадить Екзекутива СУА (голова, містогорова, секретарка, касієрка, фін. секретарка і пресова референтка) і звітує раз у році. Гол. Управу творить Екзекутива разом із референтками (12 референтур). Номінаційна Комісія твориться з голів Окр. Рад рік перед Конвенцією. Контрольна Комісія створена з трьох членок і двох заступниць.

Цей перегляд усвідомив усім присутнім організаційні рамки, в яких діємо та потребу докладного пізнання нашого статуту.

Черговою точкою була доповідь п-ні Варки Бачинської, орг. референтки Окр. Ради. Темою її було „**Обов'язки та праця організаційної референтки**“. У широкому обговоренні доповідниці намітила два напрями тієї праці — а) рух членства і б) праця над членкою. Тому, що членство дістане цю доповідь у Відділах СУА, не будемо докладніше її обговорювати.

З черги п-ні Г. Гошовська відчитала доповідь Софії Онуфрик п. н. „**Праця над членкою**“. Цю доповідь авторка написала й відчитала на Конференції Референток у Сиракузах у травні ц. р. Її назва повинна б звучати радше „Праця над Відділом СУА“. Вона подає ряд цінних думок про цілість наших організаційних завдань. Правда, членці СУА, її виробленню й потребам присвячено там особливу увагу. Тому, що доповідь теж буде розіслана Відділам СУА, не будемо її ближче обговорювати.

Останньою точкою програми була гутірка п-ні Ірини Падох, містоголови Централі. Її можна б назвати „**Труднощами організаційної праці**“. У кількох чітко окреслених точках вона подала певні недоліки, що відбиваються на організаційному житті. Це є:

а) Номінаційна Комісія: Щоб улегшити вибір нової Управи, Відділи вибирають місяць перед зборами Номінаційну Комісію. Це є получене з

користую для заг. зборів. Однак така Номін. Комісія мусить бути затверджена заг. зборами, щоб могла правосильно діяти. Тому краще було б, коли б її вибирали на заг. зборах наперед, себто з діянням на майбутній рік.

б) Звичаєве право: Існує в нас звичай, що при виборі нової Управи Номін. Комісія звертається до давніх членок із запитом, чи вони бажають залишитися в Управі. Це стримує до певної міри розвиток Відділу. Членка Управи не повинна залишатись надто довго на одному пості, бо її охота й запал вичерпуються. Навіть коли нова членка Управи менше працюватиме, проте завжди внесе щось нового в працю Відділу.

в) Критика: У громадській роботі спокійна, доброзичлива критика є konieczна. Страх перед кожною критичною заввагою доводить до того, що їх висловлюють поза сходами. А це велика шкода! В культурній формі висловлена заввага не повинна нікого ображувати.

г) Працює лиш кілька членок Управи: Є великою хвибою нашої організаційної настанови те, що голова разом із кількома членками Управи роблять усю роботу, а більшість членства пасивно приглядається. Треба притягати до співдії всіх членок, хоч би найменшими завданнями. До того слід уживати різних заходів, щоб притягнути їх якнайбільше.

г) Групи у Відділі: Звичайно у Відділі членство поділяється на більш заприязнені гуртки і ті займаються собою на сходах. Коли з'являється нова членка або така, що лиш інколи приходить, вона почувається осамітнено. Тоді не вростає в завдання, не вживається в атмосферу Відділу. Це й стає причиною, що вона не показується більше на сходах. А її треба би пригорнути і включити в котрийсь гурт.

д) Партійність членства: Більшість членок СУА мають якусь партійно-політичну приналежність чи є прихильницями якогось політичного напрямку. Але на терені свого Відділу вони не сміють цих тенденцій проявляти або вносити з приводу того непорозуміння чи суперечки. Це, що правда, не часто проявляється. Але тим більше треба того вистерігатись.

е) Чайок на сходах: Кожні ширші сходи повинні закінчуватись невеликою гостинною. Воно нетрудно

поставити чайок із солодким, ще й при добрій волі, вдома спеченим. А це дуже добре вирівнює атмосферу, коли членки засядуть разом до стола й поготорять про поточні справи.

На цьому доповідниці закінчила вичислення організаційних „болячок“, що повинні були пізніше навітлитись у дискусії.

Пані голова відкрила дискусію. Вона розгорнулася у кількох напрямках. Перше це було створення правильника, що накреслив би засяг діяння референтури і правила діяння референтки (пп. В. Бачинська, Н. Чапленко, І. Падох, Ф. Стек). Друге — діяння Номін. Комісії Відділу (пп. М. Головей, І. Падох, В. Бачинська). Третє — пасивне членство і постава Відділу до нього (пп. В. Бачинська, О. Папроцька, С. Рудик). Четверте — приналежність до двох Відділів (пп. Є. Корпало, І. Падох, Н. Чапленко, А. Свенсон).

На кінці секретарка Окр. Ради п-ні Д. Гентош відчитала запроєктовані ухвали. Перші три пройшли одноголосно, а четверта більшістю голів.

Конференція закінчилась точно в запланованій годині. Висунення організаційних справ перед провід Відділів було великою її заслугою. Велика участь членок Управи свідчила про потребу таких зустрічей, де в невимушеній формі можна обговорити всі завдання й проблеми.

Присутня

1. ПРОЄКТ ДО ЗМІНИ СТАТУТУ

Для майбутнього улегшення вибору Управи у Відділі побажанням є, щоби Загальні Збори вибирали Номінаційну Комісію один рік наперед.

Номінаційна Комісія, приготуючи (перед черговими Зборами) листу кандидаток до нової Управи і прокладаючи ту листу на самих Загальних Зборах, діє повноправно.

2. ПОБАЖАННЯ

В цілі впровадження нових людей до Управи Відділу, Конференція висловила побажання, щоб звичаєве право пропонування посту дотеперішній членці Управи було змінено.

Конференція одноголосно висловила бажання, щоб Відділи звернули більше уваги на неактивне членство, старалися всякими способами зацікавити та втягнути його до участі в праці Відділу.

Із Зустрічі Градуантів у Нью Йорку:

У першому ряді (зліва) випускники гайскулів: Реня Бігун, Таня Дуткевич, Леся Грицюк, Ірина Сітницька, Леся Пришляк, голова Укр. Студ. Громади і градуант каледжу Юрій Кузьма, Ірина Нищій, Ярослава Рудницька, Іванка Керод, Христина Чорна, Дарія Чайківська й Ольга Марущак. — У другому ряді (зліва) стоять: Адріян Бриттан, В. Курило, Ярослав Коцько, Марія Геча, Марія Шевчук, Марія Білоус, Катерина Сухай, градуантка каледжу, Марія Витвицька, Надія Назаркевич, Марта Ганкевич, Ляріса Оришкевич, Лев Чировський, Юрій Яворський, Андрій Шраменко. — У третьому ряді (зліва) стоять: Роман Нонич, Володимир Сулжинський, Ростислав Кутний, Олег Круп, Андрій Шуль, градуант каледжу, Микола Сітницький, градуант каледжу, Ростислав Елій, градуант каледжу, Андрій Стець, Василь Кузишин і Руслан Росяк.

College and High School Graduates were greeted at a Graduation Party in New York City

НЬО ЙОРК, Н. Й.

Зустріч градуантів у Нью Йорку

Вже п'ятий раз із черги, заходами Окружної Ради СУА в Нью Йорку, відбулась зустріч градуантів із гайскулів і каледжів. Впроваджуючи на громадський форум імпрезу, що поширилась майже на цілу Америку, де є більші українські скупчення, Союз Українок Америки дав початок до ще одної, і то важливої, молодечої громадської імпрези.

Ця молодеча імпреза є ще важлива й тим, що вона — аполітична, безпартійна, чисто розвагова, на якій найважливішу роль грає сама молодь.

Цьогорічна зустріч відбулась 18-го червня в Українськiм Народнiм Домi, при співучасті батьків, представників багатьох організацій і духовенства. Свято-Зустріч відкрила голова п-ні Оксана Рак, вітаючи теплими словами всіх привітних, після чого провід передала в руки тостмайстра адвоката Степана Яреми, що проводив імпрезою до кінця.

В часі вечері присутні вислухали гарних привітів від організацій і від Всч. о. пароха О. Засійбиди, що на

початку провів молитву і привітав присутніх. Довшу промову сказав п. М. Кледор, що промовляв від батьків і від СУК „Провидіння“. Пан Кледор вказував у своїй промові на обов'язки, що ждуть нашу молодь після закінчення студій. Від Т-ва Лікарів вітав градуантів д-р Ворох, від Пласту п. Дорожинський, від УНС п-ні М. Демидчук, від редакції „Свободи“ ред. А. Драган, що роздав градуантам книжку „Поезії Івана Франка“ в англ. мові, як дар від УНС.

Від градуантів промовляли: М. Сітницький, випускник університету св. Івана, від градуантів гайскулів Маруся Шевчук, градуантка академії Св. Василя Великого на Факс Чейсі. Від Студентської Громади Університету Фордгем привітав градуантів голова п. Н. Н.

Всіх градуантів по черзі представила п-ні Лідія Котлярчук, виховна референтка Окр. Ради, що вложила багато праці в ту імпрезу вже кілька років із черги.

Мистецьку програму виконали самі градуанті і треба признати, що виконали її дуже ефективно.

1. Фортепіанове сольо — Марія Ге-

ча, студентка Джуліярд Скул оф Мюзік.

2. Молитва, „Контра спем сперо“ — Ляля Пришляк.

3. Скрипкове сольо — Адріян Бриттан, при фортепіані п. М. Шумилович.

П. А. Бриттан відомий із своїх виступів у Карнегі Гол і Тавн Гол, але цей виступ був першим між українцями.

Залю відповідно до імпрези прибрали студ. Євген Котлярчук і Зенон Ушак. Господарською частиною імпрези вміло заряджувала госп. реф. п-ні М. Савицька.

Після програми відбулись танці, на які прибуло багато молоді, особливо студентської. Серед танців і пісень забава протягнулась до пізньої ночі і напевне лишила якнайкращі спомини в пам'яті всім нам дорогої нашої молоді.

М. Демидчук, за прес. реф.

ФИЛАДЕЛФИЯ, ПА.

Конференція Організаційних Референток

На цю Конференцію запрошено не тільки орг. референток, але й голов Відділів, уважаючи, що вони повинні мати якнайкращий перегляд організаційної діялки. Тому вони численно прибули, а де їм було неможливо, заступили їх містоголови чи секретарки. І так дня 2. жовтня 1966 п-ні Осипа Грабовенська, голова Окр. Ради СУА, відкрила численну Конференцію в Домі СУА. У короткому вступному слові з'ясувала, що Організаційна Конференція потрібна для скріплення і покращання нашої побудови.

Привітала п-ні Олену Лотоцьку, почесну голову СУА, і п-ні Лідію Бурачинську, що заступала відсутню голову п-ні Пушкар.

Відчитано листу привітних делегаток. Прибули — пп. А. Івахів, Т. Захарків (2 Відд.), пп. Н. Лопатинська, Є. Костюк (10 Відд.), пп. О. Микита, О. Тритяк, В. Струк (11 Відд.), пп. Я. Кобрин, Є. Лесик (13 Відд.), пп. Л. Дяченко, М. Харина, В. Ценко, І. Качанівська (20 Відд.), пп. А. Сивуляк, Л. Бурачинська (42 Відд.), пп. М. Євсевська, Н. Перфецька, А. Богачевська (43 Відд.), пп. Г. Царинник, Л. Дончук (44 Відд.), пп. М. Баб'як, А. Вовчак, Н. Петрів (48 Відд.), пп. О. Гарванко, Н. Паранчак (54 Відд.), п-ні М. Скасків (78 Відд.),

п. Е. Товт, Е. Гаманюк (88 Відд.), п. Н. Даниленко, М. Чижович (90 Відд.).

Дальша програма Конференції була побудована у формі **організаційного вишколу**. В коротких гутірках голова й містоголова Окр. Ради обговорили всі аспекти праці цієї діянки.

Першою точкою програми була **організаційна побудова СУА**. П-ні О. Грабовенська пояснила на підставі рисованої схеми склад і місце керівних органів СУА та їх взаємозалежність. Про те докладніше зреферовано у звітному доповіді з Конференції у Нью Йорку. Зчерги п-ні Марія Євсєвська, містоголова Окр. Ради, відчитала доповідь п-ні Лідії Колодчин, орг. референтки Гол. Управи, п. н. „**Організація й її членство**“. Тут, окрім загального окреслення організації, подана ціль СУА (на підставі статуту) та права й обов'язки членок СУА. Також широко обосновано те, чому всі жінки повинні гуртуватись у рядах СУА. Цього вимагає від нас наша ситуація у вільному світі й на Батьківщині. Ми повинні зберегти рідну культуру й традицію, щоб скріпити заходи проти русифікації в рідному краю. Доповідь уже розіслана Відділам до використання.

Зчерги промовила п-ні О. Грабовенська про **працю над членкою**. Найперше подала окреслення поняття членки, що є підставою організації. Вона повинна знати свою організацію та вірити в неї. Це є основною прикметою членства, якщо організація має бути міцна й цілеспрямована. Таке членство дає почуття єдності й сили. Назовні це проявляється вплаченням вкладки, участю у сходинах і вкладом праці. Однак рівнож важним є дух доброї волі супроти проводу, приязнь і тепло у відношенні до інших членок та підтримка позитивних моментів. Це скріплює Відділ і дає спонуку до розвитку.

Про **ролю орг. референтки** промовила п-ні М. Євсєвська. Рух — це життя і цей рух Відділу зумовлює орг. референтура. Вона слідкує за життям Відділу, шукає нових метод праці, має перегляд усього членства. Завданням орг. референтки є: а) інформування про організацію, б) співдія в щомісячних сходинах, в) ведення списку членок і списку присутніх на сходинах, г) хроніка, архів Відділу.

Про **значення ширших сходин** говорила знов п-ні О. Грабовенська. Це є площина зустрічі проводу з членками і підстава, на якій проявляється життя Відділу. Тут голова Відділу грає головну роль. Сходини слід поділити на 3 частини — ділову, освітню й розвагову. Все це діється з годинником у руці. Парламентарний спосіб ведення сходин дуже важний і це голова мусить з часом впровадити. Також її завданням є — підкреслювати значення організації, реферувати її осяги й можливості.

Слідувала **дискусія**. Вона була вміло кермована передсідницею так, що порушила найбільш суттєві справи.

Про **впорядкування ширших сходин** говорили п. Л. Дяченко, О. Гарванко, О. Тритяк. Дуже трудно вмістити в двох годинах біжучі справи, доповідь і товариську частину. Треба пам'ятати також про об'їзники Централі, що повинні бути відчитані. Зчасом можна привчити членство до такого впорядкування ширших сходин. Інша справа зі святочними сходинами. Тут треба скоротити дещо ділову частину, а більше часу присвятити програмі. Жаль, що так мало в нас використовують цю форму для вшанування роковин чи видатної людини. Актуальні тепер роковини Івана Франка можна всюди відзначити при помочі доповіді і деклямацій.

Активне і пасивне членство також згадали в дискусії п. Н. Лопатинська і Л. Дяченко. П-ні Дяченко була тієї думки, що зчасом можна кожну членку, яка стоїть осторонь — притягнути до праці. А п-ні Лопатинська притягає їх до помочі в імпрезах, особливо при буфеті і має успіх у тому. П-ні Дяченко впроваджує спробу створити „прихильників“ Відділу, себто жінок, що не хочуть відразу вписуватись в члени, але радо пожертвувать якийсь даток на його сусп. опіку.

Це зачіпило справу **приєднання членства**. На жаль, висловились тільки п. М. Баб'як і М. Скасків. Але обидві пані підтвердили, що тут треба поступати наполегливо і вперто. З власного досвіду розказували, що нераз треба було двічі й тричі запрошувати та й довгенько чекати вислід. Але така наполегливість вкінці приносить успіх. Доказом того — обидва Відділи, де згадані пані головують.

А коли вже членка запишеться?

Це щойно початок роботи. П-ні М. Євсєвська подала кілька прикладів того, як членку занедбано у Відділі. Тут живо розгорілась дискусія, бо якась частина присутніх була тієї думки, що членка повинна сама пристосуватись до оточення у Відділі (п. Лесик і Чижович). Але більшість уважала, що членку треба пригорнути і поволі впроваджувати в роботу. П-ні Богачевська радила, щоб кожній референтці дати заступницю, а тоді при ній заступниця втягнеться в роботу.

Живо заторкнула всіх тема **незорованого жіноцтва**. Багато, надто багато їх є поза організацією. Особливо болюче відчуваємо факт, що колишнє сільське жіноцтво не хоче приєднуватись. Вина по стороні організаторок, що не вмють підійти до таких жінок, зрозуміти їх і заохотити до самостійної громадської праці. Колись Союз Українок Америки постав із жінок-заробітчанок, що не мали досвіду в громадській праці. А все ж взялися за діло і вирости в тій праці, побудувавши велику центральну організацію. Невже теперішній провід СУА залишить цю масу нашого жіноцтва поза своїм впливом? Так питались дискусіантки п. В. Ценко, Л. Дяченко, Е. Лесик, Е. Товт. П-ні Богачевська вказувала на потребу радіопередач для жіноцтва.

Заторкнуто також **проблему згідливості у наміченій праці**. Це є дуже важливий момент. Проект чи почин мусить мати Управу і членство за собою. Тоді він стає власністю цілого Відділу, його можна спільно виконати і тішитися ним. Не є корисно, коли якийсь почин є накинений Відділові головою або членкою Управи. Тоді це виконується насилу. Також не слід добачувати в тому образи, коли якийсь почин не прийметься. Нераз треба довшого часу на те, щоб ініціатива увійшла в життя. А то трапляється так, що членка Управи добачує в тому нехтування її особи, коли її внесок не перейде.

Взагалі всі були однозгідні в тому, що незгідливість в Управі дуже прикро відбивається на атмосфері у Відділі. А це неохоче членство. Тому у висліді важніше, щоб у Відділі панувала злагода і всі працювали спільно, ніж щоб він виказував високі осяги, але працювала лиш горстка. П-ні Даниленко зголосила охоту поділитись із членками гутіркою на те-

му книжки "Mature Mind", що спеціально присвячена темі співжиття з людьми.

На кінці п-ні О. Грабовенська за-торкнула діяння **Номін. Комісії**, що повинна в кожному Відділі підготувати листу нової Управи. Це виявилось дуже корисним у практиці. Звичайно право, що давнім членкам залишало першеступінь у кандидатурі на члена Управи, не повинно тепер обов'язувати Номін. Комісію. Треба змагати до частіших змін в Управі та до втягнення нових людей.

Після обідньої перерви п-ні Л. Бурчинська, містоголова Гол. Управи, відчитала доповідь п-ні Софії Онуфрик „Праця над членкою“. Зміст її вже зреферовано у звіті з Конференції в Нью-Йорку, а незабаром Відділи одержуть цю доповідь.

Зчерги п-ні Л. Бурчинська відчитала ухвали, що їх Конференція Референток одностайно прийняла:

1. Конференція Організаційних Референток:

— Припоручає виконання резолюції Конвенції в напрямі якнайбільшого приєднання нового членства. Листопад буде місяцем посиленої кампанії за новим членством. Способи приєднання членок повинні бути в кожному Відділі докладно розглянені.

— Радить скріпити увагу для поодинокі членки в напрямі її організаційного освідомлення, включення у гурт членок і працю Відділу. Це відношення мусить бути позначене дружбою й любов'ю.

— Звертає увагу на впорядкування ширших сходин, як площини взаємин із членством, творення доброї атмосфери і кузні нових думок, починів та освітнього піднесення членства.

— Заохочує до випробування нових організаційних засобів, як вибору заступниць референток, Номін. Комісії, частішої зміни Управи і т. д.

— Закликає до приєднання певних груп нашого жіноцтва, як молодих матерів, жінок громадські недосвідчених і з мішаних подруж, щоб використати їх свіжі сили в нашому спільному ділі.

Присутня

Чи Ви були на останніх ширших сходинах Відділу? Присвятить один вечір у місяці на ту зустріч!

СИРАКЮЗИ, Н. Й.

Окружний З'їзд

Дня 16. жовтня 1966 зійшлися численно представниці шости Відділів. Їх привітала п-ні Марія Когутяк, голова Окр. Ради, а зокрема представниць новоствореного Відділу у Бінгемтоні. До президії увійшли пані — Софія Онуфрик, голова, Ольга Ганушевська і Стефанія Лаба, секретарки. Протокол з останнього З'їзду відчитала п-ні О. Ганушевська.

Слідували звіти Відділів. Їх зложили — п-ні Софія Онуфрик (6 Відд.), п-ні Мирослава Притула (9 Відд.), п-ні Анна Капітан (47 Відд.), п-ні Емілія Стасюк (49 Відд.), п-ні М. Кропельницька (57 Відд.), п-ні д-р Євгена Єржківська (68 Відд.). Представниця 19 Відділу з Амстердаму не було, отже відчитано письмовий звіт.

Слідував звіт праці Окр. Ради. Вона об'єднує тепер 7 Відділів, разом 316 членок. Начислює 196 передплатниць Нашого Життя.

Організаційна ділянка: Ювілейний Окружний З'їзд, Конференції пресових, організаційних, культ.-освітніх та виховних референток, три засідання Окр. Ради, відвідування Відділів та постійний письмовий контакт з Управами Відділів.

Культ.-освітня ділянка: Свято Жінки-Героїні відбулося в Ютиці.

Музейна збірка „Наша Батьківщина“ знаходиться під опікою п-ні О. Костинюк у Рочестері. Попередній З'їзд постановив передати її до Музейної Збірки Централі США в Українсько-Американському Інституті в Нью-Йорку.

Виховна ділянка: В Окрузі існують три Дитячі Світлички — в Рочестері, Амстердамі й Ютиці.

Суспільна опіка: Придбанням Дому для Старших займається окрема Комісія, яку очолює п-ні С. Онуфрик.

Зв'язки й репрезентація: Кампанія в справі видання поштового значка в пам'ять Т. Шевченка. Заходи в справі прийняття в члени Федерації Жін. Клубів.

Пресова ділянка: Дописи в Нашому Житті та загальній пресі. Конференція пресових референток у Рочестері з доповіддю п-ні Онуфрик.

Дискусія спинилась головню на організаційних справах. Торкалась співпраці між старшими й молодшими членками. Чи гуртувати молодших жінок окремо, чи спрямовувати їх до існуючих уже Відділів? По оживле-

ному обміні думок постановлено більшістю голосів, що молоде жіноцтво повинно творити окремі Відділи. Також обговорено тему, як зацікавити членство й удержати його при праці. Були цікаві проекти, як напр. показ історичних strojів у формі фільму, створення лялькового театру (п-ні д-р Єржківська). Друга думка була, що життя Відділу повинно набрати товариського характеру. Сходини слід зробити менш формальними, обмежитись із збірками на різні цілі під час сходин, а більше часу присвятити товариській гутірці при чайку (п-ні Руснак). Виринула теж справа поділу великих Відділів на два менші. Досвід показав, що середні Відділи найкраще працюють (40—50 членок), а в великих Відділах усе велика частина членок є неактивна. Ця тема не знайшла відгуку, бо членки більших Відділів не виявляють зрозуміння для неї.

Інші ділянки не викликали такого зацікавлення. Постановлено присвятити увагу ляльковому театрові. Гурток „Наша Батьківщина“ комплетує тепер яворівський стрій і передасть збірку Музейній Виставці США в Нью-Йорку.

Контр. Комісія: Голова п-ні А. Капітан знайшла все діловодство в порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії. Заг. збори її одностайно уділили.

Нова Управа: п-ні Марія Когутяк, голова, п-ні Софія Онуфрик, містоголова, п-ні Володимира Величко, секретарка, п-ні М. Кропельницька, касієрка. Референтками стали — п-ні Марія Холєвчук організаційною, п-ні д-р Євгена Єржківська культ.-освітньою, п-ні Ірина Дорошак виховною, п-ні М. Кузьма сусп. опіки, п-ні мгр. Ірина Рубич зв'язків, п-ні Ірина Руснак пресовою, п-ні Ірина Костинюк музейною збірки.

Привіти З'їзду. На бажання учасниць вислано привіти п-ні Олені Залізняка, голові СФУЖО, п-ні Олені Лотоцькій, почесній голові США і п-ні Стефанії Пушкар, голові США.

З'їзд закрила перевибрана голова, дякуючи за участь і довір'я. Доповідь про Гуртки Книголюбів відчитала п-ні д-р Єржківська під час вечері. Шкода, що не можна було відбутися дискусії над цим новим проектом на нашому терені.

*

УХВАЛИ З'ІЗДУ

1. Прослідити умови для створення нових Відділів, а саме — молодечих Відділів у більших наших осередках, та нового Відділу в Оборн, Н. Я., і на периферіях більших міст, як Рочестер і Бофало.

2. При відділах творити організаційні комісії, що допомагали б референтам охопити все жіноцтво.

3. Подбати про організаційний вишкіл нашого членства при допомозі відповідних гутірок і доповідей. Проводити вишкільні курси для діловодниць у Відділах — у секретарстві, касерстві, книговодстві.

4. Провести Літ. Вечір Жіночого Пера, отриманий із зустріччю з письменницею та виставкою книжок. Подбати про бібліотеку при Окр. Раді для користування Відділів та Гуртків Книголюбів.

5. Заохотити Відділи до заснування Гуртків Книголюбів.

6. При Окр. Раді створити архів доповідей і доповнювати його доповідями з Централі й Відділів.

7. Організувати зустрічі сусідніх Відділів, спільні імпрези та обмін культурними силами й матеріалами.

8. Проводити покази стилевого народнього вбрання, подбати про збірку ляльок у стилевих народніх строях із різних сторін України для пересувної виставки. Проголосити змаг між Відділами на виконання тих ляльок.

9. Створити при Окр. Раді Виховну Комісію, яка стежила б за виховною працею в окрузі. В кожному Відділі провести Вих. Семінар для батьків.

10. Розглянути можливість створення лялькового театру в нашій окрузі.

11. По більших осередках, як Бофало, Рочестер, Сиракузи створити Добровільну Жіночу Службу.

Софія Онуфрик, голова зборів
О. Ганушевська
С. Лаба, секретарки зборів

НЮ ЙОРК, Н. Я.

Ще одне весілля у 1 Відділі СУА

Серед буднів та турбот нашого щоденного життя, як приємно почути радісну вістку, що побралося знову двоє наших молодих людей — українець з українкою й що наша спільнота на еміграції побільшилась знову на одну родину. Зазначаю, приємно коли обидвоє українці, бо прикро та на жаль щораз частіше тепер трапляється, навіть у патріотичних родин,

що син чи доня побираються з чужинцями, не здаючи собі справи зі шкоди для своєї Батьківщини та наслідків того.

У нашому Відділі цей рік був багатий на весілля, а що найважливіше — побирались лиш свої зі своїми. Тим раділи не лише батьки молодих, але всі наші членки, бо всі ми — це одна родина. Таким радісним моментом був для нас шлюб сина нашої членки п. Юрія Сливки з п-ною Марією Цихоцькою, що відбувся перед вакаціями і багато з нас було на ньому.

Зараз по вакаціях на ширших сходинах нашого Відділу, 24. вересня, наша містоголова п-ні Оля Сливка влаштувала для нас багате прийняття з нагоди того вінчання. Під час прийняття щаслива мати п-ні Сливка забавляла нас своїми веселими фейлетонами з її побуту на Флориді й на вакаційній оселі в горах Кетскіл, за що присутні нагороджували її оплесками та спонтанним сміхом. У влаштуванні вечері допомогла їй наша господарська референтка п-ні Катруся Папуга. З цієї нагоди членки Відділу зробили між собою грошеву збірку, що дала суму 31.50 доларів. З того розділено: 10.00 дол. на місцеву радіопрограму ОО. Василян, а 21.50 дол. на фонд Зв'язків і Репрезентації Централі СУА. Щира подяка жертводавцям, а молодятим грімке „Многая літа!“.

М. Лозинська

ЧЕСТЕР, ПА.

Зустріч трьох Відділів СУА

Ідучи за закликem Окр. Ради СУА, щоб сусідні Відділи влаштовували зустрічі, 23. жовтня ц. р. відбулася у нас друга з черги Зустріч трьох Відділів — 2, 13 і 15.

В минулому році завдяки рухливості містоголови п-ні Я. Кобрин і на велике бажання голови п-ні Мохнацької, 13 Відділ започаткував першу Зустріч, яка залишила в усіх прегарний спомин. Усі були дуже вдоволені і висказувались за тим, щоб таку Зустріч повторити, бо це зближує нас і оживляє працю у Відділах. Тому із щирим серцем 2 Відділ СУА прийняв пропозицію відбутися цього-річну Зустріч у себе.

З великою приємністю хочемо ствердити, що обидві Зустрічі були дуже вдалим. До успіху цієї Зустрічі причинився дуже багато приїзд дорогих гостей із Філадельфії. При-

їхала до нас знов цього року дуже люблена в Честері голова Окр. Ради п-ні О. Грабовенська в товаристві провідних Союзянок: пп. М. Чайківської, А. Богачевської і М. Євсевської. Сама їх поява викликала велику радість і ентузіазм у членок та всіх приявних. Також цей святочний настрій скріпили виступи дітей наших членок.

Програму свята провадила голова 2 Відділу п-ні М. Івахів. По молитві й короткому вступному слові вона привітала всіх присутніх, а відтак попрохала до слова п-ні О. Грабовенську. П-ні Грабовенська привітала всіх в імені Окр. Ради СУА і виголосила коротку, але дуже змістовну промову, якою з'єднала собі серця всіх присутніх членок. Також дуже цікаву промову виголосила голова 13 Відділу п-ні Н. Мохнацька, підкреслюючи вартість і значення рідної пісні. При кінці зголосилася до промови шановна гостя з Філадельфії п-ні М. Чайковська, яка зараз на вступі розвеселила всіх своїми жартами і, подібно як п-ні Мохнацька, висказувалася за тим, щоб плекати рідну пісню у своїх домах і організаціях. Розказала про великий вплив пісні на її душу. Пісня лагодила її душевні рани і підносила її на дусі, забуваючи трудне сьогодні й певне завтра. Своім чудовим голосом започаткувала цілий ряд пісень, до чого прилучилися всі приявні і при-співах та веселій гутірці скоро проминув вечір, що напевне лишить по собі незатертий спомин.

На окрему увагу заслуговує виступ усім нам відомої на терені Честеру співачки, донечки нашої тут родженої членки п. Перчак. Любка Гавриляк обдарована незвичайним музичним талантом і сама при супроводі піяніна радувала всіх своїм милим співом. Крім того ще співали дві донечки нашої членки, також тут родженої п-ні Грищай із донечкою п-ні Коцюбин дві українські пісні. П-ні М. Больонка, членка 2 Відділу, відчитала вірш написаний її чоловіком.

Всі точки програми присутні приймали з великим захопленням, нагороджуючи виконавців рясними оплесками. З нагоди цих радісно й успішно проведених сходин, ми згадали про трьох членок 2 Відділу: почесну голову п-ні Пецюх, пп. Гарасим і Ляшок, що в цьому році обходили 50-ту річницю їх подружжя і відспі-

вали їм „многая літа“. Крім приємної і дружньої атмосфери настроїв присутніх піднесла також смачна перекуска, що її приготували голова господарського комітету п-ні М. Вейлін і культ.-освітня референтка п-ні Т. Захарків при співучасті інших членок.

Цього року деякі членки прийшли зі своїми чоловіками, що напевне від тепер буде продовжуватися, бо видно було, що й їм подобався вечір, переплітаний жартами і співами. Присутніх було около 90 осіб.

При кінці була виграшка прекрасно удекорованого торта, що його спекла п-ні М. Больонка. Це принесло 33 долари, що призначено на пресовий фонд „Нашого Життя“.

З великим вдволенням дякувала п-ні Грабовенська виконавцям програми і всім присутнім за участь. Зокрема подякувала голові 2 Відділу США за підготовлення і переведення цієї Зустрічі.

Марія Івахів, реф. преси

МАЯМІ, ФЛОРИДА

Річні Збори 17 Відділу ім. О. Теліги

Дата: 16. жовтня 1966.

Збори відкрила голова п-ні А. Рій.

Президія: п-ні О. Подубинська, голова Зборів, п-ні М. Венгльовська, секретарка.

Протокол із попередніх річних зборів прочитала секретарка п-ні Л. Візняк.

Звіти зложили: п-ні А. Рій, голова, п-ні М. Венгльовська, містогорова, п-ні Л. Візняк, секретарка, п-ні М. Ждан, фін. секретарка, п-ні Бойчук, скарбничка, п-ні С. Микитка, заступниця і референтки: п-ні Е. Остап'юк культ.-освітня й пресова, п-ні М. Біляк шкільництва, п-ні О. Павлова диригентка хору „Веселка“, п-ні О. Подубинська імпрезова, п-ні А. Богданович доглядачка хворих, п-ні Д. Загоруйко господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ нараховує під сучасну пору 54 членок. На річних зборах вписалося 3 нові членки. Впродовж року відбулося 9 ширших сесдин і 6 засідань Управи.

б) Культ.-освітня й пресова: На місячних сходах були прочитані доповіді й письма з Централі США. Відділ улаштував такі імпрези: Андріївський вечір, концерт у честь Жінок-Героїнь, дохід із тієї імпрези був

призначений на будову Українського Католического Університету в Римі. Влаштовано традиційну зустріч Союзнок з інших стейтів. Добровільні пожертви з тієї імпрези були призначені на видання історії України в англ. мові, яку приготує до друку п-ні І. Пеленська. Влаштовано Вишивані Вечерниці й дві забави з танцями. Відділ брав активну участь в уладженні всіх концертів та національних імпрез місцевим Центральним Комітетом.

в) Виховна: Так, як у минулому році, й у цьому році зобов'язався наш Відділ помагати школі, яка підготує молодь зайняти наші місця в майбутньому.

г) Суспільна опіка: Референтки Відділу відвідували хворих і немічних жінок, давали їм розраду, а також посилали картки з побажаннями скорого видужання та носили квіти.

г) Господарська: Референтки дбали про перекуску на місячних сходах, займалися влаштуванням обідів, вечер та інших прийнят.

д) Фінансова. В останньому році видано гроші на такі потреби: на ювілей Українсько-Американського Клубу 50 дол., для пароха о. П. Олексіва з нагоди 50-ліття священства 50 дол., на видання історії України в англійській мові 100 дол., на будову Українського Католического Університету в Римі 50 дол., на пресовий фонд „Нашого Життя“ 25 дол., до Централі США 159.10 дол., на квіти, Служби Божі за покійних членок 30.25 дол., на весільні презенти для дітей членок 36 дол., на амер. добродійну ціль 10 дол.

Контр. Комісія: Голова Контр. Комісії п-ні А. Наконечна поставила внесення на уділення абсолюторії уступаючій Управі. Внесення прийнято одностайно.

Нова Управа Відділу: п-ні А. Рій голова, п-ні М. Венгльовська містогорова, п-ні Л. Візняк секретарка, п-ні М. Ждан фін. секретарка, п-ні Е. Бойчук скарбничка, п-ні С. Микитка заступниця. Референтки: п-ні Е. Остап'юк культ.-освітня, пресова та шкільництва, п-ні О. Павлова диригентка хору, п-ні О. Подубинська імпрезова, п-ні А. Богданович і Ю. Бізун олікунки хворих, пп. А. Білоус, К. Івашко і Любин господарські, пп. М. Венгльовська і О. Павлова делегатки до Центрального Комітету.

Контр. Комісія: пп. А. Наконечна і М. Білецька.

Річні Збори закінчено відспіванням гимну США. Після зборів відбулося прийняття, яке приготували наші членки. На бажання гостей хор США „Веселка“ заспівав кілька пісень.

Євгенія Остап'юк
культ.-осв. і прес. реф.

БРУКЛИН, Н. Й.

Річні збори 21 Відділу США

Дата: 13. лютого 1966.

Збори відкрила голова п-ні Катерина Баран молитвою і привітала привітаних.

Президія: п-ні Ярослава Зарицька, голова, п-ні Марія Бартусевич, секр. **Звіти Управи** зложили: п-ні К. Баран, голова й усі референтки Відділу.

Діяльність Відділу:

а) Культ.-освітня й імпрезова: Відділ улаштував Свячене, два Чайні Вечори й бінго та ювілей 35-ліття свого існування. В Різдвяному часі членки ходили з колядою й заколядували 1,187 дол.

б) Сусп. Опіка: Гроші, придбані з коляди, зложено на новозбудовану школу при парохії Св. Духа в Брукліні.

Нова Управа: п-ні Катерина Баран, голова, п-ні Марія Стефанишин, містогорова, п-ні Ярослава Зарицька, скарбничка, п-ні Марія Бартусевич, рек. секретарка, п-ні Анна Цюпа, фін. секретарка, п-ні Марія Стефанишин, пресова референтка, пп. М. Зозуля і К. Лебідь сусп. опіка.

Контр. Комісія: пп. Марія Пачковська і Лілі Скібін.

Марія Стефанишин
пресова референтка

ОЗОН ПАРК, Н. Й.

Збірка на фонд „Мати й Дитина“

Наш Відділ старається раз у рік провести збірку на фонд „Мати й Дитина“ бажаючи підтримати цю шляхетну ціль. Тоді то проводимо збірку під церквою за дозволом о. пароха Мудрого й широко дячні йому за те. Цього року вдалося нам зібрати 65.15 дол. Всіх жертводавців нехай Господь Бог винагородить!

Управа 35 Відділу США

Чи Ваша приятелька вже має „Наше Життя“? Якщо ні, то подаруйте їй його з нагоди свят чи іменин!

НАШЕ ЖИТТЯ — ГРУДЕНЬ, 1966

МИЛВОКІ, ВІСК.

З діяльності 51 Відділу СУА

Дня 20. лютого 1966 р. відбулося у нас **Свято Героїнь**, присвячене жінкам-політв'язням большевицьких тюрем. Голова Відділу п-ні М. Цибрівська відкрила свято та виголосила змістовний, згідний з темою реферат. Спогад учасниці-в'язня большевицьких тюрем відчитала п-ні М. Пискір: заля замерла в тиші, слухаючи цю страшну розповідь про жахливі переживання та героїську поставу наших дівчат. Дальшу програму виконили дві деклямації та дві пісні, відспівані хором СУА.

Хоч свято це ми плянуємо звичайно в скромних формах, проте своєю програмою воно притягає досить численну публіку, що було й цього року, і це дало нам велике моральне задоволення.

В **День Матері**, тобто 8. травня, Відділ улаштував Свято Матері. Підготували свято пані: М. Цибрівська — деклямації, М. Ступницька та С. Хамуляк — пісні та вправи. Виконавцями програми були діти зі школи українознавства при церкві св. Михайла.

У програму входило: Вступне слово п-ні Цибрівської; пісні: „Нині в нас велике свято“ і „Левадою, долиною“; збірні деклямації, виконані клясами: дошкілля, 1-ою, 2-ою, 3-ою і 4-ою клясами, а також кілька поодиноких деклямацій. Одну з них, а саме „У нашім раю на землі“ Т. Шевченка, сказала Союзянка п-ні К. Яремко і віддала вона цей прекрасний вірш із глибоким чуттям. Деклямації переплітались із вправами: „Чижик“, „Грушечка“ та до слів „Гей, у лузі червона калина“.

Часом нам виглядає, що на Святих Матері програми переповнені деклямаціями. Але тут треба врахувати почування матерів, що приходять на свято: кожна з них сяє, коли слухає тих кілька слів з уст своєї дитини. Це мила заплата за всі її труди.

Свято наше випало гарно, впорядковано, з багатою і різномодною програмою. Всі гості, а особливо матері, розходились із теплим та вдячним почуттям до тих, хто натрудився та підготував це свято.

Дня 1. жовтня відвідала наш Відділ голова СУА п-ні Степанія Пушкар у товаристві голови Окр. Ради в Шикаго, п-ні Люби Шандри. Ціллю відвідин було заізнатись із членством

Відділу та обставинами, серед яких живемо й працюємо.

Запросивши всіх до стола, голова Відділу п-ні Цибрівська привітала шан. гостей та офіційно представила Голову СУА, подаючи при тому короткий огляд її громадської діяльності. При гутірці пройшла вечеря, під час якої п-ні Голова розпитувала про наші справи.

Після вечері слово взяла п-ні Пушкар. Вона порушила проблеми нашої організації, головно ділянки: виховну, сусп. опіки та з'язків з амер. жіночими організаціями. На кінець розповіла нам дуже цікаві свої враження з поїздки до Тегерану, про життя та звичай тамошнього населення та про міжнародну жін. організацію, її завдання і ролю, яку вона відіграє у міжнародних політичних взаєминах.

Після доповіді вив'язалась дискусія. Найбільш хвилюючим питанням було виховання дітей і молоді. Тут зазначено, що крім тих труднощів, які існують уже в самому факті життя не в рідному краю, наша громадська розсвареність, нетолерантність аж ніяк не створюють сприятливого ґрунту, на якому вдержалася б мо-лодь.

Вже було доволі пізно, коли наші дорогі гості від'їхали до Шикаго, залишаючи в членках переконання, що праця, яку вони ведуть, є потрібна, корисна й конечна.

Марія Пискір
пресова референтка

САН ФРАНЦІСКО, КАЛІФ.

Надзвичайні загальні збори 62 Відділу СУА

Дата: 18. вересня 1966.

Збори відкрила голова Відділу п-ні О. Чато, представила присутнім голову Екзекутиви СУА п-ні С. Пушкар і передала їй провід зборами. Голова п-ні С. Пушкар привітала зібраних та розвинула думки про працю жіночої організації СУА, базовану на засаді єдності й любови.

Президія: п-ні С. Пушкар, голова, п-ні Н. Каменецька, заступниця голови, п-ні Я. Оренчук, секретарка.

Звіт з діяльності Управи зложили: п-ні О. Чато, голова, п-ні С. Підгірна, секретарка, п-ні О. Шраєр, касієрка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: До Відділу приєднано 15 нових членок. Впродовж

року відбулося 4 засідань Управи та одні ширші сходини.

б) Культ.-освітня: Влаштовано такі імпрези: Свято Героїнь, День Матері, Свято Миколая, осінню забаву.

Контр. Комісія: Голова Контр. Комісії п-ні Н. Каменецька ствердила, що книги Відділу знайшла в порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі, на що збори одногосно погодилися.

Нова Управа: п-ні Я. Оренчук, голова, п-ні Д. Череленко, містогорова, п-ні С. Кісь, секретарка, п-ні Гриневич, заступниця секретарки, п-ні О. Шраєр, скарбничка, п-ні Д. Шулежко, культ.-освітня референтка. Решту референток Управа кооптує собі на наступних сходинах.

Контр. Комісія: пп. Н. Каменецька, Костирко, Шишка, Петренко і Каницька.

Збори закінчено відспіванням „Многая літа“ на честь голови Головної Управи СУА п-ні Стефанії Пушкар та побажанням для неї сили до дальшої праці в нашій жіночій організації. Нововибрана голова п-ні Я. Оренчук подякувала всім членкам за участь у зборах та молитвою закри-то збори.

Ярослава Оренчук
секретарка зборів

БРОНКС, Н. Й.

Ювілейне свято в честь Івана Франка

Для відзначення Франкових роковин 82 Відділ СУА влаштував у неділю, 19. червня 1966 р. Ювілейне Свято в честь Великого Каменяра під назвою „Поклін Іванові Франкові“. Воно відбулося в залі місцевої церкви з високо-мистецькою програмою, що її підготувала культурно-освітня референтка Відділу п-ні Мирослава Савчак. Відкрила це свято п-ні Є. Лисько, голова Відділу, що в коротких словах зобразила світлу постать Івана Франка. Святочну доповідь під наг.: „Іван Франко і професійна праця жінки“ виголосила п-ні Наталія Чапленко, культ.-освітня референтка Централі СУА. Присутні вислухали цю доповідь з великою увагою й заінтересуваням.

В мистецькій частині відома співачка Тамара Лихолай дуже гарно відспівала три пісні до слів І. Франка, а саме: „Не забудь юних днів“, „Розвійтеся з вітром, листочки зів'ялі“ й „Як почувеш вночі“. На прохання пу-

блики вона відспівала додатково Гнатишина „Жита“. Акомпанював їй на фортепіяні п. Володимир Гентиш. Відтак студ. Богдана Клецор віддеклямувала вірш. І. Франка із збірки „Україна“. Вкінці студентки Світлана Луцька, Христина Барагура й Богдана Клецор виконали в супроводі фортепіяну, при якому був п. Волод. Гентиш, мелодеклямацію поеми Івана Франка п. н.: „Іван Вишенський“. Поема, глибока своїм змістом і добре виконана, зворушила присутніх до сліз.

Сцена була прикрашена гарним образом-портретом Івана Франка, прикрашеним вишиваним рушником і живими квітами. Образ цей намалювала малярка Софія Петеш.

Про гарно оформлені програмки подбала п-ні Марія Барагура, місто голова Відділу.

Відспіванням пісні „Не пора, не пора“ закінчено це свято.

Пресова референтка

Дискусійний вечір у 82 Відділі СУА

В неділю, 23. жовтня 1966 р., відбувся у залі місцевої церкви св. Покрови „Дискусійний вечір“, підготовкою якого зайнялася виховна референтка п-ні Ірина Іванчишин. Головну доповідь на тему „Національне виховання наших дітей“ виголосила — спеціально на цей Вечір запрошена — письменниця Леся Храплива. У своїй глибоко-змістовній доповіді вона з'ясувала національне виховання дитини в усіх етапах її розвитку. Після доповіді вив'язалася дискусія, в якій забирало голос кілька осіб. Вичерпні відповіді дискусіантам давала опісля доповідниці. Як доповнення до виголошеної доповіді, проф. Володимир Барагура, редактор дитячого журналу „Веселка“, подав кілька цінних думок про виховання дитини. По дискусії п-ні Ірина Іванчишин відчитала добре опрацьований свій реферат п. н. „Огляд дитячої літератури жіночого пера 1962—1966 років“.

Користаючи із свого побуту у Відділі, п-ні Леся Храплива влаштувала виставку дитячих видань і батьки мали нагоду купити для своїх дітей гарні українські книжечки.

Вечір був дуже корисний і нехай жаліють ті батьки, що не взяли в ньому участі.

При каві й солодким учасники Вечора ще довго обговорювали заторкнені в часі дискусії питання.

Пресова референтка

БЕТЛЕГЕМ, ПА.

Основні сходи 91 Відділу СУА

Дата: 25. вересня 1966 р.

Сходи відкрив п-ні Осипа Грабовенська, голова Окр. Ради СУА з Філадельфії. Секретаркою вибрано п-ні Надію Цегельську.

У промові п-ні О. Грабовенська коротко з'ясувала цілі, засади й обов'язки членок СУА. Наводячи різні приклади, дуже переконливо заохотила жінок до праці. У висліді присутні висловились за заснованням нового Відділу СУА, якому надано ч. 91. Своєю патронкою присутні бажали мати визначну громадську діячку в краю й на еміграції бл. п. Олену Кисілевську.

Управа нового Відділу: п-ні Анна Гарас, голова, п-ні Емілія Лаврик місто голова й орг. референтка, п-ні Надія Цегельська, секретарка, п-ні Бог-

данна Михайлів, скарбничка. Референтками стали: п-ні Ольга Цегельська, культ.-освітньою й виховною, п-ні Текля Морісон сусп. опіки.

Контр. Комісія: пп. Христина Біланч, М. Попович і Винницька.

Плян праці: Присутні обмінялись думками з приводу найближчого пляну праці. Намічено влаштувати „христини“ Відділу, оснувати курси українознавства для шкільної дітвори, провести курс народніх танків. Обговорено також справу членських вкладок та оплат до Централі.

Збори закрила нововибрана голова п-ні Гарас, подякувавши голові Окр. Ради СУА п-ні О. Грабовенській за провід зборів, а присутнім за вибір. Кількома словами заохотила членок до праці.

Надія Цегельська
секретарка зборів

Наше шкільництво в Німеччині

В 1954 р. Об'єднання Українських Жінок у Німеччині дало почин до заснування дитячих світличок і шкіл українознавства під патронатом СУА. Як знаємо, ця акція гарно розвинулась. Створено 16 навчальних станиць під педагогічним та адміністративним наглядом ОУЖ. Фінансову підтримку давали їм Відділи СУА. Цілий ряд нашої дітвори дістав там початкові відомості українознавства та й смачний підвечірок, що в початках для їх підкріплення був потрібний.

У 1963 р. Центр. Представництво Укр. Еміграції ввело для тих шкіл фінансову підтримку німецького міністерства. Оплата вчителів і шкільного приміщення вже не обтяжувала ОУЖ. Однак потрібні були доплати на підвечірок, а подекуди й на доїзд дітей. Підвечірок був важливим виховним чинником що гуртував дітей при спільному столі. Отже Відділи ОУЖ бажали його зберегти. Тому й залишилися і на дальше опікунками тих навчальних станиць, а це безумовно причинилось до їх справності.

Допомога Союзу Українок Америки зменшилась до суми 50 дол. місячно. Це вистачає на влаштування підвечірків та дальші дрібні видатки. Згідно зі звітними листками з липня бачимо, що школи охоплюють 132 дітей, світлички 40 дітей. Усіх світ-

личок є 4, шкіл українознавства 9. У червні 1966 р. перестали існувати 3 школи, натомість засновано дві нові.

Стан навчальних станиць представляється, як слідує:

1. **Мюнхен** — дитячий садок 21 дітей, 4 години в тижні; школа українознавства 34 дітей, 4 години в тижні, 4 вчителі.

2. **Людвігсфельд** — дитячий садок 10 дітей, 4 години денно; школа українознавства 18 дітей, 2 години в тижні.

3. **Нюрнберг** — дитячий садок 7 дітей, 3 години в тижні; школа українознавства 18 дітей, 3 год. в тижні.

4. **Регенсбург** — школа українознавства 17 дітей, 2 години в тижні.

5. **Франкфурт** — школа українознавства 12 дітей, 2 години в тижні.

6. **Карльсруге** — школа українознавства 11 дітей, 2 години в тижні.

Школа перестала існувати, бо діти піросли і пішли на дальше фахове навчання, а дітей у шкільному віці немає.

7. **Авгсбург** — школа українознавства 10 дітей, 2 години в тижні. Школа перестала існувати через брак відповідного вчителя.

8. **Розенгайм** — школа українознавства 6 дітей, 2 години в тижні. Школа перестала існувати через байдужість батьків.

9. **Пассав** — школа українознавства (Докінчення на обгортці)

Зміст ХХІІІ річника

ВИХОВНИЦТВО

Д-р О. Берест: Статеве виховання	4	3
Виховний порадинок	ч. 4, ст. 4, ч. 6, ст. 4, ч. 7, ст. 8, ч. 8, ст. 4	10 4
Я. Грабовенська-Телепко: Дисципліна й авторитет	5	6
— Літнє зайняття для дітей ..	6	4
І. В. П.: Мова малят	9	4
І. Па: Малята й літні вакації	7	8
— Перший день у Світличці ..	10	4
— Малята і Різдвяні традиції	11	4
ЛХ: Чому про це писати?	2	4

ДИТЯЧА СТОРІНКА

П. Воронько: Доня хоче спати	3	24
Л. Гадай: Дайте киці сала ...	3	24
М. Дейко: Однорушко	2	23
— Жуля	6	22
Р. Завадович: У церкві	1	24
П. Кізко: Пригода з медведем	2	22
— Хитра лисиця	5	24
— Сонце теж купається	6	23
— Івасів козушок	10	23
— Вивірка	11	27
І. Кульська: Випав сніг	3	24
О. Литвин: Овечка	2	22
— Про мудру жабку	3	24
— Як мавпи добували місяць	6	23
Мотря: Розкажіть, бабуню...	11	27
Н. Наркевич: Різдвяний дарунок для „гаски“	1	25
— Четвергова свічка	4	22
— На провесні	4	22
— Маленький „крикунчик“ ..	8	22
— Майстерня св. Миколая ...	10	22
Наперсток	1	25
Пан Коцький	7	25
Рукавичка	10	23
Л. Полтава: Живі квіти	2	23
— Хто як говорить?	5	25
— Що вполював Гриць?	7	25
— Чи не треба йти до школи? ..	9	22
— Малий музика	10	22
М. Стельмах: Грядочка сестрички	7	24
— Сонечко	7	25
О. Цегельська: Доркова пригода	1	24
— Юрчик-плаксіє	3	25
— Лідочка грається сірниками	4	23
— Аня має борг	5	25
— Як Петрусь літає літаком ..	7	24
— Соняшник	8	23
— Ранній школяр Богданко ..	9	22
— Тайна медяникового серця	11	28
Г. Чернінь: Українська ляля ..	1	25
— В що будемо бавитись ...	9	23
Г. Чернобицька: Коліскова ..	4	23
— Лічилка	5	25
— У парку літом	6	22
— Ладки	7	24
— Завтра в школу!	8	23
— Доріжки цементові	9	23
— Нечемний песик	10	22

ЕСЕЇ, ГУТІРКИ, ФЕЙЛЕТОНИ

Ірина: Ще один голос	11	11
Л. Лисак: Геройство, про яке не говориться	5	7
Ната: Вже є полицка	9	8
Ніби-Мотря: Чому проти волі? ..	4	6
О. Оса: Сумний Великдень ...	3	5

М. Тарнавська: Українська людина у П. Гаскара	6	7
Тета Дарка: На Новий Рік ...	1	7
— Не оминаймо себе!	7	7
У. Терлецька: День св. Валентина	2	8

ЖІНОЧА ПРАЦЯ, ЖІНОЧИЙ РУХ

Л. Бурачинська: Наші міжнародні зв'язки	8	3
Довкруги градуації молоді ..	7	1
О. Драган: Пізнай корінь свого походження	3	3
І. Книш: Побратимство	10	3
Г. Лашенко: Зінаїда Мірна ч. 1, ст. 39, ч. 2, ст. 31, ч. 3, ст. 39, ч. 4, ст. 31, ч. 5, ст. 39	6	31
Мати Василя Симоненка	5	1
Пам'яті великої громадянки ..	2	1
Перед Конгресом Міжнар. Жіночої Ради	1	10
Призабуті жертви	1	1
Проминув один рік	11	1
С. Пушкар: На порозі Нового Року	1	2
— із Конгресу Міжнар. Жін. Ради	7	3
Разом із Іваном Франком	6	1
І. Рожанковська: Сила нашого поселення	2	3
— ч. 1, ст. 3, Рушійні сили	3	1
Н. Чапленко: Найстарша жіноча професія	5	3

МОДА

Зірка: Літні сукні	4	18
— Що перед нами?	8	18
— Плетиво запанувало	9	18
— Для підлітків	10	18
О. Літинська-Санторе: Весняні лінії	2	18

ЯК ВОДИТЬСЯ?

Про весільні звичаї	7	22
---------------------------	---	----

НАР. МИСТЕЦТВО Й ЕТНОГРАФІЯ

Л. Бурачинська: Українське весілля	6	3
Великодне вітання	3	2
О. Вікул: Цінні досліди	11	7
І. Левкович: Свята Вечера ...	11	3
А. Книш: Погляд у минуле ..	1	5
Музейна Виставка .. ч. 4, ст. 10, ч. 5, ст. 8, ч. 7, ст. 11, ..	10	11
Покази писання писанок	6	10

НОВЕЛІ, Оповідання

М. Галун-Блак: Куця	11	5
Діма: Книжко моя, книжко ч. 8, ст. 31, ч. 9, ст. 31,	10	31
Б. Ібаньес: Помста Мавра	6	5
М. А. Кейван: Перед Різдвом	11	7
Н. Королева: Мон-Сальват ...	9	5
В. Креве: Антануків ранок ..	7	5
Д. Паркер: Сантименти	1	6
І. Франко: Шука	10	5

НОВІ КНИЖКИ

К. Антонович: З моїх споминів	2	6
Виховниця покоління	1	4
В. Гайдарівський: А світ такий гарний... ..	4	8
І. Гончаренко: Порадинок батькам	4	8
А. Горохович: Батьки і діти ..	2	6

Д. Гуменна: Благослови, мати!	10	11
Діма: Іжачок	5	6
Р. Завадович: Пригоди Гнотика-Ромтомтомика	10	4
О. Кімпринська-Тацион: Весільні обряди й звичаї	10	11
О. Керч: Наречений	4	8
О. Копач: Наталена Королева	9	11
Л. Коваленко: Дві краси	2	6
— Далекі обрії	11	8
Б. Кравців: Дзвенислава	7	4
Ю. Мошинський: У світі мистецьких чарів	7	4
Мистецтво мозаїки	9	11
Н. Мудрик: По ягідки	11	4
Г. Лонгфелло: Пісня про Гаявагу	11	8
Д-р М. Новосівський: Українська державна влада на Буковині	1	4
Ф. Онуфрійчук: Душа й рослини в давніх релігіях	10	11
С. Парфанович: Чарівна Діброва	3	8
М. Понеділок: Смішні сльозини	3	8
В. Річ: Єлисавета, Ярославова дочка	1	обг.
І. Савицька: Денник Ромця ..	7	8
В. Симоненко: Берег чекань ..	5	4
Українське жіноцтво Бразилії	5	4
Л. Храплива: Писанка українським дітям	5	6
В. Чапленко: Українська літературна мова	5	4
Г. Чернінь: Ідьмо зі мною!	7	4
Ю. Шерех: Не для дітей	11	8

ПОЕЗІЯ

Є. Будницька: Творчість	2	1
В. Вовк: Перед яслами	11	1
М. Гармаш: Константині Малицькій	1	1
Г. Колодій: Дикий	4	1
— Пісня без назви	4	1
Ю. Липа: Львів	10	1
— Епетафія	10	1
М. Рильський: Мова	9	1
В. С.: Рідна книжка	9	1
В. Симоненко: Лебеді материнства	5	1
М. Тарнавська: Дозрівання ..	8	1
Тече Дунай глибоко... ..	3	1
І. Франко: * ..	6	1
В. Юрченко: Серце	7	1
— Мовчанка	7	1

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Ксеня Андруховська	10	12
Людмила Билина	10	12
Іванна Бобинська	1	12
Анна Брудний	8	12
Анна Вовчак	9	12
Ірина Вонс	10	12
Дарія Вонс	10	12
Ольга Галаган	9	12
Пелагія Гулик	10	12
Олена Канюка	6	12
Єва Клим	11	14
Марія Коритко	10	12
Анна Лабур	3	12
Марія Луняк	3	12
Анна Маційовська	9	12
Анна Матвій	10	12
Ольга Недільська	6	12
Анна Олексієнко	1	12

Олена Остаповичева	11	14
Марія Сігда	8	12
Стефанія Соневицька	4	12
Розалія Стисловська	7	12
Тетяна Сусол	1	12
Марія Унятицька-Новосельська	3	12
Катерина Федорчак .. ч. 5, ст. 12.	9	12
Олена Шгогрин	2	12
Розалія Чемеринська	9	12
Катерина Чорній	11	14
Марія Чурило	7	12

ПОСТАТІ

Л. Б.: Керівниця Курсу	7	11
Л. Буря: Несамовитий успіх ..	2	9
— Одна з піонерок	4	9
— Соловій із Полтавщини ..	6	9
— Невтоптаними стежками ..	7	9
— Дещо про Наталю Пилипенко ..	8	9
— Новітня Одарка	9	9
— Літописець	11	11
Г. Гошовська: Найбільш популярна жінка	8	7
О. Дучимінська: Зустріч із піаністкою	3	9
Молоді лікарки	11	13
О. Різник: З вірою у свої здібності	10	9
О. Соневицька: Небуденна зустріч	1	9
— Зустріч із Софією Петеш ..	5	9
Н. Чапленко: Маруся Чураївна — легенда чи дійсність? ..	2	5
— Письменниця-казка	9	3

СПОГАДИ І РЕПОРТАЖІ

Л. Буря: Новими стежками ..	9	7
М. А. Кейван: Слідами Докії Гумєної	8	5
Д. Маркусь: Італійські спостереження	4	5
М. Мельник: Зустрічі .. ч. 2, ст. 7, ч. 3, ст. 7,	4	7
М. Остромира: У роковини ..	10	7

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

Бюро Суспільної Опіки .. ч. 7, ст. 11,	9	8
Виставка Жіночої Творчості ..	1	28
Гуртки Книголюбів	9	1
Допомога бабусям	6	11
Допомога одягом	9	11
З підготовки до Світ. Конгресу ..	5	2
Із Відділів СУА	2	11
Кому залежить на тому?	3	11
Конференція Молоді	4	1
Конвенційний Комітет	2	25
Курс Учителюк Дошкілля ..	5	8
Музейна Виставка СУА	5	8
Наша ціль все та сама	10	1
Наші досліди	5	10
Наше шкільництво в Німеччині ..	11	38
Об'їздка голови СУА	11	29
Перед Конгресом УЖКА	8	1
Про Курс Учителюк Дошкілля ..	8	11
Резолюції XIV. Конвенції	1	27
Серія „Борців за Свободу“ ..	7	11
Ювілейна Конвенція	5	10

Головна Управа:

В. Бачинська: Молодечі Відділи СУА	5	2
А. Богачевська: Наша виховна праця	8	2
Л. Бурчинська: Найближче триліття	1	2
— Наші міжнародні зв'язки ..	8	3
М. Душник: Наші зв'язки	10	2

Д-р Є. Єржківська: Культ.-освітня й імпрезова праця ..	6	2
І. Кашубинська: Господарські справи	11	2
Л. Колодчин: Наші організаційні завдання	4	2
І. Пеленська: Завдання пресової референтури	9	2
С. Пушкар: На порозі Нового Року	1	2
— Із Конгресу Міжнар. Жін. Ради	7	3
І. Рожанковська: За поглиблення праці СУА	3	6
М. Ржепецька: Наше народне мистецтво	7	2
Н. Чапленко: Культ.-освітня й імпрезова праця	6	2

О к р у ж н і Р а д и :

Із звітів Окр. Рад	1	11
Окр. Рада СУА в Дітроїті: Зустріч з І. Павликовською ..	1	30
Бюлетень	6	11
Вітаємо .. ч. 6, ст. 24, ..	7	26
Градuantки	9	10
Конференція Референток ..	10	26
Окр. Рада СУА в Клівленді: Вітаємо .. ч. 5, ст. 26, ..	7	26
Окружний З'їзд	6	25
Із діяльності .. ч. 7, ст. 29, ..	8	26
Градuantки	10	10
Окр. Рада СУА в Ньюарку: Вітаємо .. ч. 3, ст. 26, ..	7	26
Свято Жінки-Героїні	7	28
Градuantки	9	10
Окр. Рада СУА в Нью Йорку: Вітаємо .. ч. 2, ст. 24, ..	7	26
Вишивані Вечерниці	4	24
Жіноче перо	5	10
Окружний З'їзд .. ч. 5, ст. 28, ..	7	28
Літер. Вечір	7	27
Нарада культ.-освітніх референток	7	28
Передача портрету	8	25
Градuantки	10	10
З діяльності	10	25
Конференція Референток ..	11	30
Зустріч градuantів	11	32
Окр. Рада СУА в Рочестері: Окружний З'їзд	1	30
Вітаємо .. ч. 4, ст. 24, ..	7	26
Свято Героїнь	6	26
Конференція Референток ..	7	40
Градuantки	9	10
Окр. З'їзд	11	34
Окр. Рада СУА в Шикаго: Відвідини у Милвокі	1	31
Окружний З'їзд	3	27
Вітаємо	8	24
Звіт із Конвенції	8	25
Зустріч з О. Логоцькою ..	10	27
Градuantки	11	12
Окр. Рада СУА у Філадельфії: Вітаємо	1	26
Курс Учителюк Дошкілля ..	3	11
ч. 2, ст. 10,	5	26
Окружний З'їзд	7	10
Градuantки	9	25
Міжнар. Фестиваль	10	25
Зустріч градuantів	10	26
Літ. Вечір	10	26
Конференція Референток ..	11	32
В і д і л и : 1 Відділ .. ч. 1, ст. 32, ч. 4, ст. 25, ч. 5, ст. 29, ч. 6, ст. 26, ч. 8, ст. 26, ч. 9, ст. 26, ..	11	35

2 Відділ .. ч. 2, ст. 26, ч. 5, ст. 29, ч. 6, с. 26, ч. 7, с. 29, ..	11	35
3 Відділ .. ч. 2, ст. 26, ..	5	30
4 Відділ .. ч. 7, ст. 30, ..	8	27
7 Відділ .. ч. 4, ст. 25, ..	10	28
ч. 5, ст. 30	10	28
8 Відділ .. ч. 5, ст. 31, ..	7	31
ч. 6, ст. 26,	7	31
9 Відділ .. ч. 5, ст. 12 і 29 ..	12	29
10 Відділ	3	28
11 Відділ .. ч. 4, ст. 26, ..	7	31
16 Відділ .. ч. 1, ст. 32, ..	9	26
ч. 3, ст. 28,	9	26
17 Відділ .. ч. 1, ст. 33, ..	11	36
ч. 2, ст. 26, ч. 3, ст. 11, ч. 5, ст. 31, ч. 7, ст. 31,	11	36
19 Відділ	3	29
20 Відділ .. ч. 1, ст. 34, ..	6	27
21 Відділ .. ч. 6, ст. 28, ..	11	36
22 Відділ .. ч. 3, ст. 30, ..	6	28
ч. 5, ст. 32,	6	28
23 Відділ .. ч. 2, ст. 27, ..	5	33
ч. 4, ст. 26,	2	28
24 Відділ	10	29
25 Відділ .. ч. 5, ст. 33, ..	3	31
26 Відділ	5	34
27 Відділ .. ч. 4, ст. 27, ..	8	27
28 Відділ .. ч. 3, ст. 32, ..	7	32
ч. 6, ст. 29, ч. 7, ст. 31, ..	6	29
29 Відділ	5	34
31 Відділ .. ч. 5, ст. 12, ..	7	33
33 Відділ	11	36
34 Відділ .. ч. 6, ст. 30, ..	7	34
35 Відділ	7	34
36 Відділ	1	34
37 Відділ	7	34
38 Відділ .. ч. 1, ст. 34, ..	7	34
41 Відділ .. ч. 3, ст. 33, ..	5	34
42 Відділ .. ч. 3, ст. 34, ..	7	35
43 Відділ .. ч. 5, ст. 35, ..	8	28
ч. 7, ст. 35	10	29
44 Відділ .. ч. 2, ст. 28, ..	9	27
47 Відділ .. ч. 2, ст. 28, ..	7	35
ч. 4, ст. 11, ст. 28	8	29
48 Відділ .. ч. 2, ст. 29, ..	8	29
ч. 3, ст. 34,	11	37
49 Відділ .. ч. 2, ст. 29, ..	9	28
ч. 7, ст. 36,	8	30
51 Відділ .. ч. 3, ст. 34 ..	10	30
54 Відділ .. ч. 3, ст. 35, ..	3	36
ч. 4, ст. 28, ч. 5, ст. 36, ч. 8, ст. 29,	5	37
55 Відділ .. ч. 4, ст. 28, ..	11	37
56 Відділ .. ч. 1, ст. 35, ..	10	30
ч. 9, ст. 28,	3	36
57 Відділ .. ч. 2, ст. 29, ..	5	37
59 Відділ .. ч. 4, ст. 29, ..	11	37
62 Відділ	10	30
63 Відділ .. ч. 5, ст. 11 ..	8	30
ч. 9, ст. 29,	6	30
64 Відділ .. ч. 4, ст. 29, ..	4	30
ч. 6, ст. 30, ч. 7, ст. 36, ..	2	30
65 Відділ .. ч. 2, ст. 29, ..	9	обг.
66 Відділ	7	37
67 Відділ .. ч. 4, обг., ..	4	обг.
ч. 7, ст. 36,	10	32
70 Відділ .. ч. 5, ст. 37, ..	9	30
ч. 9, ст. 30,	9	обг.
71 Відділ .. ч. 1, ст. 36, ..	6	обг.
ч. 3, ст. 36,	7	37
75 Відділ .. ч. 5, ст. 38, ..	4	обг.
76 Відділ	7	37
77 Відділ	4	обг.
78 Відділ .. ч. 3, ст. 37, ..	8	обг.
ч. 5, ст. 38, ч. 7, ст. 37, ..	8	обг.

79	Відділ	3	38
81	Відділ	1	36
82	Відділ ч. 1, ст. 37, ч. 7, ст. 38, ч. 8, обг.	11	37
83	Відділ ч. 3, ст. 38,	10	обг.
84	Відділ	1	38
86	Відділ ч. 2, ст. 30, ч. 5, обг.,	7	38
89	Відділ ч. 1, обг., ч. 4, ст. 1, ч. 6, обг.,	9	11
90	Відділ	7	39
91	Відділ ч. 10, ст. 11,	11	38
92	Відділ	10	11
93	Відділ	9	11

ТАЙНА МЕДЯНИКОВОГО СЕРЦЯ (Докінчення зі стор. 28)

поглядом батьки провели свою невелику громадку.

За неспозна годинку діти повернулись.

— А знаєш, мамусю, — сказала Тося, — що ми побачили на столі, коли заколядували й увійшли в хату? На самій середині, заквітчане смеречиною було „медяникове серце“!

— Пст! — стримала її мама. — Тосю, хіба ти не знаєш, що це тайна? Тайна медяникового серця й її ніхто не повинен знати!

Ганнуса усміхнулася і поклатла пальчика на уста.

НАШЕ ШКІЛЬНИЦТВО (Докінчення зі ст. 38)

ства, 6 дітей, 1 година в тижні.

10. Амберг — дитячий садок 12 дітей, 3 години в тижні.

Новозасновані навчальні станиці:

11. Бравншвайг — школа українознавства, 24 дітей.

12. Гільдесгайм — школа українознавства, 16 дітей.

Для цих двох нових шкіл українознавства в Півн. Німеччині ОУЖ закупило шкільні підручники за суму 132 н. м.

У минулому шкільному році майже в усіх навчальних станицях відбулись імпрези св. Миколая, Ялинка, День Матері, Свячене й закінчення шкільного року. Станиці Мюнхену і Людвігсфельду закінчили шк. рік спільною імпрезою „Українська дівтора й молодь у поклоні Іванові Франкові“. В ній взяли участь теперішня дівтора й колишні учні наших шкіл.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У списку збірки на орг. фонд, що відбулась у Міннеаполісі, Мінн., через помилку подано, що п-ні Лідія Козак пожертвувала 1 дол., тоді коли вона пожертвувала 2 дол. За недогляд перепрошуємо.

Дво-місяць української дитячої книжки

Об'єднання Працівників Дитячої Літератури запланувало посилену кампанію в користь української дитячої книжки. У порозумінні з іншими організаціями буде влаштовувати відповідні імпрези, збирати членів-прихильників ОПДЛ, передплатників Дитячої Бібліотеки та творити дитячі бібліотеки при школах і відділах молодечих та жіночих організацій.

Союз Українок Америки включається в цю акцію у грудні ц. р. Тоді то закликаємо Окружні Ради і Відділи СУА підтримати почини ОПДЛ у користь української дитячої літератури.

ЕКЗЕКУТИВА СУА

Централа одержала

від 15. вересня до 23. листопада 1966:

ПРЕСОВИЙ ФОНД Н. Ж.:

Окр. Рада СУА, Дітройт	15.00
Від. 2. Честер	16.00
„ 5 Дітройт	15.00
„ 11 Трентон	25.00
„ 13 Честер	11.00
„ 15 Честер	11.00
„ 17 Маямі	10.00
„ 22 Шикаго	15.00
„ 28 Ньюарк	5.00
„ 36 Шикаго	5.00
„ 49 Бофало	10.00
„ 69 Лорейн	10.00
„ 72 Нью Йорк	25.00
„ 84 Шикаго	10.00
„ 87 Кентон	10.00
Членки 5 Відділу, Дітройт	10.00
„ 42 Відділу, Філадельфія	5.25
„ 55 Відд. Лос Анджелес	32.00
„ 75 Відділу, Денвер	20.00
Павлина Боднар, Дітройт	15.00
Йосип і Анастасія Білоус, Ст. Пітерсбург	10.00
Марія Пеленська, Питтсбург	5.00
Марія Стефанів, Натлі	5.00
І. Кашубинська, Клівленд	5.00

По 3 дол. пп.: Ольга Траска, Балтимор, Марія Ярмоляк, Сомерсет, Анастасія Завінська і Євгенія Кульчицька з Дітройту.

По 2 дол. пп.: Ядвига Ковбель, Дітройт, Марія Рудницька, Вінніпег, Параскевія Залітач, Скрентон, Надія Дзидзан і Ольга Гоевич, Шикаго, Віра Рудик, Іст Гартфорд, Теодозія Гаврилів, Філадельфія.

1.50 — Ірина Решетилевич, Дітройт.

По 1 дол. пп.: Лідія Захарків, Рочестер, Євгенія Думин, Амстердам, Текля Приймак, Лондон, Патриція Винницька, Бетлегем, Стефанія Чапельська і Софія Когут, Клівленд.

ФОНД „МАТИ ГІ ДИТИНА“:

Від. 13 Честер	20.00
„ 22 Шикаго	138.00
„ 28 Ньюарк	58.00
„ 33 Клівленд	125.00
„ 35 Озон Парк	65.16

„ 36 Шикаго	5.00
„ 43 Філадельфія	45.00
„ 44 Філадельфія	15.00
„ 47 Рочестер	69.00
„ 49 Бофало	10.00
„ 57 Ютика	45.00
„ 63 Дітройт	66.00
„ 66 Нью Гейвен	66.00
„ 68 Сиракузи	15.00
„ 76 Воррен	15.00
„ 79 Бостон	20.00
„ 83 Нью Йорк	20.00

Володимир Засадний, Елмвуд 10.00
Валентина Медвецька, Денвер 5.00
Марія Пеленська, Питтсбург 3.50
По 2 дол.: Анна Чорній, Балтимор і М. Діденко, Трентон.

ФОНД ЗВ'ЯЗКІВ І РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ:

Членки 1 Відділу, Нью Йорк	21.50
„ 42 Відділу, Філадельфія	15.00
Лідія Козак, Міннеаполіс	2.00

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ФОНД

Окр. Рада, Шикаго	50.00
Членки 16 Відділу, Міннеаполіс	28.00
Від. 36 Шикаго	10.00
Лідія Бурачинська, Філад.	10.00
Ірина Кашубинська, Клівленд, з нагоди госп. показу в Акроні	10.00

ВИХ. ФОНД ІМ. Г. РАКОЧОЇ:

Від. 43 Філадельфія	25.00
Я., Ю. і Р. Телепки, Філад.	10.00

ФОНД „500“:

Від. 76 Воррен	10.00
І. Кушнір, Філадельфія	10.00
С. Бернадин, Філадельфія	10.00
І. Чума, Філадельфія	10.00
І. Медуха, Філадельфія	10.00
В. Прокопишин, Філадельфія	10.00
М. Харина, Філадельфія	5.00
Ю. Петришин	5.00
І. Кашубинська, Клівленд	2.65

ФУНДАТОРИ ДОМУ СУА

Від. 70 Пассейк (шер ч. 90)	100.00
„ 78 Вашингтон (шер ч. 91)	100.00
УКР. КАТОЛ. УНІВЕРСИТЕТ У РИМІ	
Окр. Рада СУА, Дітройт	100.00
Від. 5 Дітройт	100.00
„ 7 Акрон	25.00

2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHILA., PA.

Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

„ 33 Клівленд 20.00
„ 63 Дітройт 50.00
Ірина Кашубинська, Клівленд 25.00

НТШ САРСЕЛЬ:

Від. 33 Клівленд 23.00
„ 84 Шикаго 10.00
А. Літінська й О. і К. Санторе,
Філадельфія 20.00

З подякою,

Ірина Качанівська, секретарка
Анна Сивуляк, касієрка

ЗБІРКА НА ОРГ. ФОНД

Під час відвідин голови СУА п-ні Стефанії Пушкар у Лос Анджелесі проведено збірку, що дала 32 дол. на орг. фонд СУА.

5 дол. п-ні Д. Чайковська; по 2 дол. пп.: О. Муць, І. Полотнянка, Н. Іванків, М. Дац; по 1 дол. пп.: О. Прокопович, Б. Білінська, Н. Штогрин, М. Бучинська, М. Костів, О. Зогуля, Я. Стойко, В. Балабан, М. Васильків, А. Винницька, К. Дуда, С. Поройко, А. Микитин, А. Наконечна, К. Брікнер, А. Приятишин, О. Чайковський, А. Жук. Щире Спасибі!

„Дівчата організують свою чоту при „Січі“, а одна з тих завзятих, моя сестра Касіянна, ткала на кроснах малинові січові ленті собі і своїм товаришкам“ — читаємо у книзі „Січей“, що має три частини: „Січі“ в Галичині, „Січі“ на Буковині, Відгомін січової ідеї на еміграції й на нових місцях поселення (ЗДА). — Великий формат, гарна обкладинка арт.-малюєра Е. Козака, 432 стор., добрий папір, 198 світлин, спогади, статті, січові пісні (деякі з ногами), вірші, зразки січових вправ, мапа, де оснований першу „Січ“, стаття англ. мовою. Книга „Січей“ — кусник історії нашого національного відродження — гарний дарунок для кожного! \$12.00 за примірник у м'якій, \$14.00 у твердій оправі, слати пошт. моней-ордерами (до банкових чеків слід додати 15 ц. на змінне) на адресу:

КНУНА "SITCHEY"
11450 — 78 Ave., Edmonton, Alberta
Canada.

Замовляйте

**АЛЬБОМ УЗОРІВ
Українські
Народні Вишивки**

Серія 3

Взори з Галичини, Буковини
й Київщини

Ціна 2 дол.

Замовляти в Централі СУА

ГОСТІ В ЦЕНТРАЛІ

У літніх місяцях відвідала Централю СУА у Філадельфії мила „трійка“ дівчат із Бразилії. Це були — пп. Ірина Лиса, Дарія Рибка й Анастасія Острецька. Молоді освічені жінки (всі фармацевтки з професії, а п-на Д. Рибка є викладачем фарм. факультету) вибрались у прогульку по українських осередках ЗДА й Канади. Згодом представниці Управи СФУЖО й СУА запросили їх на зустріч, в якій молоді українки з Бразилії інформували докладно про життя свого поселення. При скромній перекусці дуже мило проминуло ціле пополудне. Через літню пору не можна було влаштувати зустрічі з членством СУА.

Ярослава Острук

Хуртовина гряде

повість

Хоч повість представляє большевицьку дійсність (1939-41 роки), читач знайде там чимало трагікомічних моментів.

Авторка прохає Читачів і Гуртки Книголюбів замовляти прямо від неї.

Ціна книжки в целофановій обгортці 3 дол. (15 ц. на поштову оплату). Хто замовить 10 книжок, дістане 20% знижки.

Yaroslava Ostruk
1120 Cheltenham Ave.
Philadelphia, Pa. 19126
Tel. LI 8-0156

ПІД ЯЛИНКУ

купить дітям книжку про тварин!
Ці Софії Парфано вич:

У Лісничівці \$3:50
Такий він був 3.00
Вірний приятель 2.50
Люблю Діброву 1.60

Набувати в книгарнях
або в авторки:

3347 Grant Ave.
Detroit, Mich. 48212

ЗАМОВЛЯЙТЕ ПІДРУЧНИКИ

Дитяча світличка

укладу Ірини Пеленської
Весняний цикл, 16 лекцій
Осіньний цикл, 14 лекцій
разом із частиною

„Дитячі пісні“

із збірничками: Зима, Золоте павутиння, Веселий струмок, Срібна зірка, Проліски, Осінне листя, Щетали пташечки, Снігова баба.

Ціна одного циклу із збірничками
(5 прим.)

3.50 дол.

Замовляти в адміністрації
„Нашого Життя“.

КРЕМИ МОНА ЛІЗА

Крем Еліксир проти зморшок
3.50 дол.

Денний крем Еліксир (молочко)
1.96 дол.

Замовляти можна в ЗДА:

КООП. „БАЗАР“
823 N. Franklin St.
Philadelphia, Pa. 19123

На порто й забезпечення додати
по 20 ц. від штуки

Чи знаєте плян праці Вашого
Відділу? Яка Ваша участь у ньому?